

கடவுள்தனை

கிறிஸ்து சமய கிரீத்தனம்.

முதலாவது

அனுதாபகாண்டம்,

தூற்றுக்குடி.

அந்தோனிக் குட்டி யண்ணாவியார்
செய்தது.

இஃது

யாழ்ப்பாணத்து சிரோஷ்ட குருவும் விக்காரியு அப்போஸ்தோலிக்கு
விக்காரியு ஜெனரலுமாயிய

அதிபுசனிய ஸ்தேபானாஸமேரியாசுனாமியின்

அனுமதியினால் உரோமையினின்று வந்த அனுஞ்ஞைப்படி.

நாகப்பட்டணம்

ம. ஈ. ஈ. சவேரிமுத்தாப பிள்ளை குமாரர்
சுவக்தின் பிள் விரயவர்களால்

நாகப்பட்டணம்

ஸ்காட்டிஷ் பிரெஸ் அச்சாபிசில் அச்சிடப்பட்டது.

NEGAPATAM

AT THE SCOTTISH BRANCH PRESS.

(All Rights Reserved.)

1877.

முகாபிய ஒரு பொருளை

இவ்வாறாய்வுச் சுவாமிநாதரால்

மா. சி. பக்கா தல்.

SUFFERINGS, DEATH AND MERITS OF
 OUR SAVIOUR

● 二二二

கோதாமர் மது - குறிவிலே கோல மகன கோதமர் கண்ணி
பொதபாலன் , க கோ போ னபகதல பாடக
கரையா க கரக கல்ல க கருவகடலா பிணுகோதச
க பிணுகோதமர் கருவகருவ சந்தாதோனிதா பிணுகோதமர்

காரைக்கால சீலக் கலோலக க—ஆதித
யா கொடை யா யம படைத்தறிதது காததபிரான
ஆயிரதயிலவாநகர்தியு யானகதச
சோழிய . வாங்கு தொகையு கய கருபன
மது கால கனமெ உயர மகே காக்ருக
—தயக எருது பிதகயின்ற கெகாதன
—பாசகத கொ கருச மனக கருச மிதத
தேயா தருங்காக்கு துக்குதனைததானன்.

பேரின்பகாதல்

என்னை சரீரில்லா னேகதிரித்துவமரக	*
தந்தை சருவ நயாளு சருவேசன்	௫
நித்திய நின்றமளியலணிமாரகாரன்	*
சத்தியசுருபன கலையகாரன்	௬
வேடததா பாயத்தால யெண்ணீற்றலெககியததாற	*
தேடத்தான டட்டாத தேவதரிசு ததான	௭
ஆற்றெழுததா யெட்டொழியா யைந்தெழுத்தாய மூன்யெழுத்தாய *	
வேற்றெழுத்தா யோதும் லியசுருப நகாதான	௮
நயங்கார லிகாரகயபா நுகதேர டுடகலதது	*
நிலகா சகல சிகரத்த மனநிலைததான	௯
சாற்றம விலாச சபை சம்மனசோர தாமபரவிப்	*
போற்றநகநிழதலையப் பூத ம்மலவரம புரப்பொன	௧௦
அஞ்ஞானயானபெருமநகரத்தாரக்கு	*
மெயஞ்ஞானசர்ச்சாதிவினகதாயகயங்குபிரான்	௧௧
பாவப்பழயினியி அபரததக்கபபாரமனுவைத	*
தேவதது வதந்தாடு சேகரித்த தெயவிகை	௧௨
பரிசுபத துனப மெனும் பற்றிலலாக் காததனுக்குப	*
பேரின்பகாதலெனறுபெருவகியானபாட	௧௩

தேவவரம்.

ஞான நிறை நன் மதியு கம்பினடிக் காறயிருக்	*
தான மனிதநிலைக்கு சாதகன் னுண்ணடவாய	௧௪
ஆரிய நிலவெறிக்கு நம்புலி டவ வைத்தபதத	*
தாயே பெணக்குத் தமிழ்கு தழுத் தந்தருளவாய்	௧௫
என்ரு வயிறா மெயஞ்ஞானியே கானிலத்தி	*
மென்ருவில வாதிகுத்தெனக்கு வாக்கருபன	௧௬
ஆகரு மனவுபடா உற்புதனுக் கிப்புவிமேற்	*
சேர்க்கும் பனுகலியான் செப்பததானித்ததெனலாம்	௧௭
மூன்ன மெரு மாததரு முக்கீர் வாயோர்ஹெவன்	*
மொன்ன மொழி தானெனஞ்சுச் சொலகத் தகவாமே	௧௮
பாவிருக்க கேதப்பரிவிருக்கப் பாடவொரு	*
காவிருக்க வேயிழைப்ப் கானிருக்கலாகாதே	௧௯
என்றெயநியே னிதிப்புமென்ற புன்றயிழை	*
என்றே யெதநிப்பார் கன்னுலகந்தாமே!	௨௦

பேரின்பக்காதல்.

(தாயுத்தி)
(காதலன்பகழ்ச்சி)

மன்னார் கதிபதியா மாவேந்தர் மூவரொடு *
வீண ஞாபினித தெ மும் வெலைமத மெருவினன் உத
ஆவரு ளப்பாதிரு வவகையினு ளெஞானன் *
நானமது பொருளினு சார் தன்னெனது தண்ணியின உத
அகமணப்பந்தலி ளையாறுருடதனைனரைக் *
நகதமதுவாகருவ கட்டெய நனளுடன் உத
(தயாத பரிபாச செலவமெடு மன்னாருலத் *
நாயா உளாகந தழைத்த நகரை நகரின் உத
உனனுரு செருகலையி லெட்ட டாலகாரக *
மன்னிவரு நீச வாசனாம வாரணத்தான் உத
ஆதத்திந தண்டல வைத தன்று றுவினினுன் காண *
மேகத்திந ஞானது மொரு வெள்ள வயப்பரியான் உத
காண்ட குவக நதுமழுத கண்ணலகை யச்சு றுறறுக *
உண்டாமு கெடுத்த குருசலங்கா ரக கெழியான் உத
ஆய்கு தனகு பெற வாக யகித தனபுடையா *
செவிகும ஞானத்தியான செபயாஸியினு உத
செத்தவாக ளெல்லாருளு சிவத் தெழுத வெனச *
ததத பெருச சமமன சாரச தழை தொனி முரசான உத
பாருத்தித காயும பாபும் பவிரண்டத *
நாரு தலைவணங்கி யாசரிக்கு மாணியினன் உத
ஞானகான் கருணை நா தனாருபன் *
கே றுத தவ்றுருலாச கன்னி மகன் உத
மகம் படிபுரக்கு மாண்டா கரு மொட்ச மரு *
ளெதனி சகசசொனது கருநாமன தாயுத்தி உத
எவகடவு ரெங் கா ளெனமைப் படைத்த தெய்வீத *
அங்கொரு க ளப ந சிலுதைய யாசனத்தி ளையிருப்பான உத

(தாயுத்தி.)

நானான கட்டி யெரு கரணிலத்தி லயலகைத் *
நான ன பாலியறிவகதறினன் உத
பொய்யுகைவழியு மறுப்பாக சுத பாக்வியத்தை *
மெய்யின வகத்தி விரும்பும் விழுவியன் *
தெய்வியத்தின் செல்வத்தின் சித்தைகைத்த *
பாவெருதத மயவரு மதியினன் உத

என்ற சீரயில்லா னெகநிததுவமர	*
நத்தை சருவ தயாநு சருவேசன்	இ
கீத்திய நின்றமனியலனிராகரன்	*
சதநியசுருபன் சகலபுகாரன	ச
வேடநதா பபுததால வெண்ணீற்றுகெகியதநாற	*
மேடத்தான டட்டாத தேவதரிசனத்தான	எ
குறெழுததா யெட்டெழுதா யைகதெழுததாய மூண்டழுததாய *	
வேறெழுததா யோதும் விங்குறா டங்காநாண	அ
புங்கார நிகராவுளவி டுததோ டெகலந்து	*
கீவகா சகல கெடுகம் மனநிலலாதான	க
சாநதும் விலாச சபை சம்மனசோர தாம்பரவிப்	*
போற்றாதநரிமுதலைய பூச மெலலாம் புரப்போன	வி
அஞ்ஞானயானபெருமாதக ராதரக்கு	*
மெயஞ்ஞானசச்சாவிவனக்காயல் டாகுயிரான்	வி
பாவப்பழவினையின்பறாநககபயார்மனுவைத	*
தேவதது வதத்தாடு சுகரித தெயவிகை	வி
பாசிசபத தனப மெனும் பறநிலைக் காத்தனுக்குப்	*
பேரிசபகததலெனதுபெருவிலையானபாட	வி

தேவவரம்.

ஞான நிறை நன் மதியு கம்பிணபக்க காலயிருந்	*
தான மனிதநிலவஞ்ஞ சாதகனை மூண்டவரய	வி
ஆய நிலவேறிகரு மம்புவி டலவைததபதத	*
தாயெ யெனக்குத் தயிழுவாதகுத் தகதருனவாய்	வி
என்ன வழிபா மெயஞ்ஞானியே னானிவததி	*
என்ன வில வாதிருத்தெனகரு வாக்கரு ன	வி
ஆர்க்கு மனவுபடா உறபதனாக கிப்புவிமேந்	*
சேர்க்கும் பனுவலியான செப்பததனிததெனலாம்	வி
மூண்ட மொரு மாதவதரு மூக்கை யோர்கிடுவன்	*
சொன்ன மொழி தன்னெக்குச் சொலகத் தகவாமே	வி
பாலிருக்க கெதப் பரிவிருக்கப் பாடவொரு	*
காலிருக்க வேலிழையப் புனிருக்ககாகாதே	வி
என்றையடியே ஸித்தம்புமின்ற புன்னிழை	
என்றே யெனவியபகத் கன்னவகக்ககம்	வி

பேரின்பக்காதல்.

(தமிழ்ச்சி.)

மனினார் கதிபதியா மாவேந்தர் மூவரெட்டு *
 வினா னாற்புகிது தொழும் வெவிலைமக மேருவிருள் உத
 ஆனவரு ளப்பந்திரு ளங்கையினு ளெஞானஸ் *
 னானமது பொழிந்திஞ்சார் தானெனதுக தன்னையின உத
 அநாமணபபந்தலி ளையாறுகுடநனனீரைத் *
 நகதமதுவாகருக கயலேய நனனாளு உத
 தேயாத பரிபாச செலவமெ நி மன்னர்குலத *
 நாயார வளாக ந தழைக்க நகரை நகரான உத
 உணர்வு செருகியெ லெட்ட டாலகராக *
 மன்னிவரு நீச வாசனமாம வாரணத்தான உத
 ஆதததி தனல வைத தன்று றுயினிற்றான் காண *
 மேகததா டிருந்து மொகு வெள்ளை வயப்பரியான் உத
 காண்டொருக க நது மழை கண்ணலகை யசை முறறுத் *
 உண டாமெ செறிக குருசலகாரக தொழியான உத
 ஆயிக்கு னெரு பெற வாக யகிழ நனபுண்டியார் *
 செவிகும் ஞானத்தியான செய்யலையினு உத
 செத்தவாக ளெல்லொருகு சேவிக தெழுக்க வெனச *
 சத்த பெழை சமமன சாசை நழத் தொனி முரசான உத
 பாருகிக தாயும் பாப்பும் பகிரடைத *
 தாரு நலையணகி யாசரிக்கு மாணையினு உத
 ஞானகரண கருணை நாத னாரூபன் *
 கே டுத தவிறு குலராச கன்னி மகன் உத
 மாகம் படிபுகரு மாறுடாக்கு மொட்ச மரு *
 ளெகையி செகச செனது நிரு நாமன் *
 எகைடவு செவிகா னெமைப்படைத்த மெய்வீத *
 னவ்தொருக னப்படி செருகையாசனத்தி லையிருப்பான் உத

(தமிழ்ச்சி.)

காளான கவி விலக நனிலத்து வயலகைத் *
 காளான பாலியநிலகதறினென உத
 பொய்யுலகையிழவு மறுப்பாக கத பாக்வயத்தை *
 மெய்யின வகந்தி விருப்பம் விழுவீணன் *
 மெய்யின வகந்தி விருப்பம் விழுவீணன் *
 வாகிக்குதது மயவரு மகிழின் *
 வாகிக்குதது மயவரு மகிழின் *

பேரின்பக்காதல்

மனஸ்தாபம்

எண்ணப்படைத்தகரோ யேகபரஞ்சாதி *
 விண்ணத்தடைதல் தரட்டுள வகடவா *
 நெய்யாதப னெய் த லெய்த *
 மைக நீரித ந மைக னெய் *
 வெட மெய்யா பியா கெயா கெயமீ க *
 வானெய்யா நீ க க வானெய்யா க *
 வானெய்யா வானெய்யா *
 மன லெய்யா க க மனெய்யா க *
 பாணெய்யா க ப பாணெய்யா க *
 கருணெய்யா க கருணெய்யா க *
 பாவியா க கமகருணெய்யா க *
 தேவநீரிதக கருணா கமகருணெய்யா *
 வானெய்யா வானெய்யா *
 மன லெய்யா க க மனெய்யா க *
 நெய்யாதப னெய் த லெய்த *
 தாயி லெய்யா க க தாயி லெய்யா க *

மனஸ்தாபக்காய்

வானெய்யா க க வானெய்யா க *
 கருணெய்யா க கருணெய்யா க *
 மைக நீரித ந மைக னெய் *
 வெட மெய்யா பியா கெயா கெயமீ க *
 வானெய்யா நீ க க வானெய்யா க *
 வானெய்யா வானெய்யா *
 மன லெய்யா க க மனெய்யா க *
 பாணெய்யா க ப பாணெய்யா க *
 கருணெய்யா க கருணெய்யா க *
 பாவியா க கமகருணெய்யா க *
 தேவநீரிதக கருணா கமகருணெய்யா *
 வானெய்யா வானெய்யா *
 மன லெய்யா க க மனெய்யா க *
 நெய்யாதப னெய் த லெய்த *
 தாயி லெய்யா க க தாயி லெய்யா க *

கல்லோ சிறிதுரைக்க கன்னெககொண்டங்கவர்த்து	8
சொல்லொழுகாததுராசா தோஷத்தான	89
ஆணவத்தா னுன்னைநகமபிரமமிஞ்சியற்பம்	9
பேணுந் திறமமொப் பிதந்நிமிந்பெதை	9
மாவகபன உமபுரைக்க மற்ருரெடுநுரைக்க	
கோபம் பொருமற கொடுக்கும் குணவினை	90
உயயுமொரு கையொதுத தன னுதுணவயி	9
தெய்வமென வுட்கித் திண்ப்போனபயாயி	91
பேயிற்றவதையற வேண்டாவெனவெறுதத்	9
சொம்பிக்கேரிகைத்தெக தச்சீர்தன்	92
காட்டம் பெரிதுஞ் காரியார்மாமயலகொள்	93
கட்டககன்னாநிறவு கொண்டருளராசா	94
ஆன்னியர் தம் கற்புடையா சாயிழையா ரென்றுரைக்கும்	95
கன்னியரை யெயிருமபுற காழாகுகு ன்மறவன	96
கலிலார் குழாங்குடி காநனடி தெண்டனிடைத்	97
செலுந் கிணகொழி தெவாவயத்தானிலே	98

விசுவாசம்.

சென்றேன பரஞ்சுடரைத் தெண்டனிட்டென் கைஞர் த	99
கின்றெ னெனையாரு சித்தனெனறு காநதாவின்	100
துணிததத செட்கேழு மம்பொருக தமுற	1
முற முடி முனசாற புண்கத்திருத்தலையும்	12
தனனும் பெருமபாவி சோமட்ட கைவதனா	13
கன்னததக்கை கைங்கிச பிவத்தனனும்	14
பிசகக்கலத்த புனித மதவிசம்	
கைக்கக் கைபார்த்த வன்னமணிவாயும்	15
மாறி யெய்திடந்த மாணமற்ற கன்பாவி	16
காறியுழிதோ கைபடைத்த மென்முகமும்	17
கந்துனித் தேத்திறக்க கட்டியடிப்பட்டகடு	18
வுத்தி யொழுது முநிசக்கைபுடனும்	19
பன்கெழுடக்கன விருப்பட்டம் பகித்தறத்தத்	20
தாங்கெடுகைவநிசக் கெய்த பொற்புயலும்	21
கண்டென் கைந்தென்க் கவ்விகெட் கன்னாருவி	22
நிண்டெ குழுதென்கி யுணவெலித்தென்	23

பேரின்பக்காதல்.

மனஸ்தாபம்.

எண்ணப்படைத்தவரே செய்பவர்களுள்
 இன்னததையின்த் தடுத்தோன் செய்வாரா
 செய்பதபாவுமெனலு, புதிதாய் யனிடுக
 கையா நீரித வஞ்சகென, புதுகா கண்ண
 வேண்டியெனே பெய்க்கடினை மீதா தவறா மீட்ட
 வானிடவரே நீங்க கடிமைப்படுவானேன
 உணர்வின் பெருமான காணடைய
 மனமுதுவதெத வசியானம் கருகாணன்
 பற்றுணவமதி உற பாவியின்க கட்டவிழ்க்கத்
 தற்று னிவையா நீ கட்டமுண்டு மிட னான
 பாவியுடைய சமக்கூட பாபசுமைவிறக்கத்
 தேவசிரித்தச் செனமை சம்பபாவின
 பண்புவின்ற பாவப்பாக்கிய னுயிர்பிழைக்க
 மனமுலவி னீர்தான் மரணபடைவா னீன
 ஆறுதும் பாவியெண்ண யானவென்க யையாரீ
 தானே மனவெப்பாதிச் சமமற்றது விடாநீரே

மனஸ்தாப முகவியம்

ஆதானந்தியென மியாநநிபு துமமுடைய
 சிவகாசுருகருகரு சிவின்னையா செய்தேனே
 என்னா பகாசாபிவென கொலையுமமைமுழு
 கலபனஞ்சு, பாபாபித காட்டிக் கொடுத்தேனே
 கமலத தடித்தின கருவீர சோததேனே
 செவனி தனிநீ முன்முடிவை, ததெறியிடச் செய்தி
 நினைத பல கொண்டுள்ள நீண்ட செவகையிலைய
 தக்கமுறுங் கை காலி னையி யவனா கொ
 வண்ண மமைய னிரு நிலதநில யான புரித்த
 பெருமை தனவே புரிவினற தித்தினயும்
 ஆனத தவைய புரித்த வுண்ண புறியாதுபக
 காண்க காள் திரிதா காணுமக்கு கண்ண
 வண்ணத்தயரு சிவன் தெனமனது தருகுதா
 கல்லாயித்தாற்கரை வறம்பெரிவ
 துக்கத்தப்பாக்கண்ண னையாக்க நீழ்த்த
 முன்முடித்தத் கண்டகாக்க முன்முடித்தேனே

பேரின்பக்காதல்.

சிறந்தயுட னீரெமக்காச் செத்ததிருச்சாவுகண்டா,	சுக
லித்தவுலகினிலே யானசுகிக நீதியுண்டோ	*
நாதன்மனமகிழ்ந்து நாடியவரணிந்த	எய
வேதனையினின்பம் வெறுத்திகழ நியாயமுண்டோ	*
நிறபந்தத்தோ டெமக்காய் நீர் இலுவை மேலிருக்க	எக
வற்பன் றனகருவுகூரசை வரமாட்டேதே	*
பாவி மனத்தச்சாகப் பாடுகனெல்லாம் பதிநதாற	எஉ
பூவுலக னீன்பம் புணரப் பொருநதாதே	*
தெய் வீகச் சோதி திருச்சாவை யானினிந்தா	எங
யையோ வெனக் காணமை யாசை வரமாட்டாதே	*
மாசிலலான் பட்ட வவமானத்தைச் சிறதை செய்தா	எச
லாசை யுலகிலெனக் ககங்காரம் வாராதே	*
பசவிகளுக்காக வவா பட்ட திருப் பாடு கண்டாற	எடு
சீவனளவும் பவத்தைச் செய்ய மனஞ் செல்லாதே	*
கர்த்தன் பொறுத்த பிழை தண்டாலருந் துயர	எசு
மெத்தனை வநதாலு மதற்கிடாகத தோற்றாதே	

'மனஸ்தரபயோசனை.

இன்றைக்கோ நாளைக்கோ வெப்போதோ விப்போதோ	*
வென்றைக்கோ சாவெனறிலக்கமறியேனே	எஎ
ஆங்காலம் புண்ணியத்தை யாசையுறுத்துச்செய்யாமற்	*
சாங்காலஞ் செய்பவொரு சாமர்த்தியமுளதோ	எஅ
நன்றாயிருக்கையிலே நன்மைசெய்யமாட்டாமல்	*
நின்றா கிடந்தார் நிலை நிற்பாராவாரோ	எக
வாலியுத்தி னலைவழி நடவாதாருயிர்போங்	*
காலம்பாருணக் கரியததைக்காண பாறோ	
பாரப்பிணிமருந்தும் பத்தியமும் கொள்ளுக்கையி	*
லாருக்கியலபாமருந் தவசுபண்ணுதற்கே	அக
தந்தையழிப்பின்னையுழத் தாய்முழப் பெண்டிமுழ	*
வந்தசுமந்த ததம்புரிவதற்காமோ	அஉ
நாளைக்கு நாளைக்கென்றே நசையடர்ந்து கொண்டின்பு	*
மாளுவதையெண்ணி மயக்கமறக் காலமுண்டோ	அங
நதெல்லா முராய் திருந்தாலு மென்னெனநிற்	
நெடுவரைக்கென்கை கிடுகிடுகென நுழைந்தேன்	

பேரின்பக்காதல்.

பிரதிக்கினை.

வேண்டா முஹகவெகு மானமதை யின்னதெனக்
நாண்டா யினிமேற் கருததை யதில வையாதே

அக

இவவுலக வாழ்வழிந்த மினபமெல்லா நீர்குமிழி
யவவளவே யாகுமென வாயையதில வையாதே

*

அக

இனிமேலும் யானுமுக கேறகடப் பேனடியே
னிளி மலுலகபவத தின்பசுகம் வேண்டினே

*

அக

இந்தவகை சொல்லி யிரந்தமுது கொண்டிறைவ
னந்தமுறுங்கொயி லமைந்த சனங்களுமி

*

அக

பதிதி.

மீண்டெ யெமைப்பண்டத்த வேதபரன் பாடிகளாற
பூண்டதயசம பொறுக்க முடியாதே

*

அக

ஆயபுலி மீதிலெம நாண்டவனா பட்டதிருக்
காயமெல்லாமிககென கருதகிற றமுமபாமே

*

அக

சுட்டன படிபுககுந தூய்யான றிருத்தலையி
லிட்டமுனைமுள்ளென் னிருதயத்திற றைத்திடுமே

*

அக

காணரிய காததன கரவ காற னுனைதத விருப
பாணி முனை யென்ற னகததைத துனைத்திடுமே

*

அக

தேட்டமுற வெங்கொன றிருவிலாவைத திறந்த
வீட்டமுனையிங் கெனனிருதயத்திற பாபந்திடுமே

*

அக

அங்கெனது கர்த்த னனுபவித்த துன்பமெல்லா
மிககென னுளத்தி விருந்தே யுரிக்கிடுமே

*

அக

பாவித்தே யும்முண்டய பாட்டிலொரு பங்கெனக்குத
நாவித்தால மீண்டுந் தரக்கூடா தென்பீரே

*

அக

பேயக்கடிமையானவென்னைப் பேருலகின மீட்டெக்கா
ளாககியின்ன டிவ்விலைக்க்தாளாக் கொடுப்பீரே

*

அக

கீரோமக்காப் பட்டபுல நிரதைகளுக்கையாவிப்
பாருலகி லென்னுடைய பாதகமோ ரீடாமோ

*

அக

தொல்லுலகோர் செய்ததன்மத்தோடமனைத்துஞ்சிக்கு
மெல்லு யில்லாறும்பொறைக்கிககெனக்குறறமாடெரிதோ

*

அக

ஆதரவோடென்னை யரவனைக்க கைவிரித்த
போதேயென்பாவம் பெறுககவரி தென்பீரே

*

அக

எய்வாறு காளுமுதக் கேவஞ்செய்ய காணெருவன்
புல்லாதவனுயி போகப் பொருந்துமிதோ

*

அக

வாழவுலகி னீரோமக்கா வந்தது மெய்யாதலினுந்	*
மோகநரவியான பாகப டாரதிருக்க மாடமீர	எத
சாரவமுமபாவி யெனனைத் தா னந் தளனுதற்குந்	*
காரிருமயி னுண்ணு ததகைய ரணவெ கூடாநீத	எஉ
செயபசசி னை வகுன்ற செங்கால தரத்தாங்கி	*
யெயயவரைந்து வை தா வெனனைவிடடெங்கி	எஉ
தேவரீர டிதந் திருவரை மததனையும்	
பாவிக்குக்கருட்டு வெங் டு நிதிடுவேனே	எஉ
ஆனது மெய் முகமபாரத ண்டவனே யானுமென	
நானு ரெனயுரைக்க நு டு டெரவா நநீ	எஉ
எனபவத்தைப் பொலலாபபை யிப்பு யியு நாரம	*
லாபுட நீர பட்டதுய ரத்தனையு மேபாரும	எஉ
உம்மைசெலுவையில் வைக்கோக்கா யிரந்திருச	*
செமமைக்கிருபை திருவளமென மேற செடாததம்	எஉ
உள்ள முறவையாவமுது வலப்பர ிந்த	*
களள்ள முகமபாரததக கடைக்கண்டெ மபாரதம்	எஉ
பாவி யெனமேலாசை கொடி யாசத்தி டுமிரத்தாற	*
ருவிநீர தாகமொற தான மனமே செடி தாம	எஉ
தேவயிணைநீருக்கத் தேவகன் டபென்னுடைய	*
வாவிபிணையாக்குவிந்த வனபோ டெனையாரும்	எஉ
பாரேமரை நனையப் பாயும் து ரத்தத	*
தோரே னுளியெனுளத்திற் றெளிந் தருளும்	எஉ
காததாவெபாவிபெ எனைககையிட தேகருண்	*
வைத்ததெயேனைநீர் வழியம.மையாயாரும்	எஉ
நடிபிக்கை.	
அறபகததை யறமறநாஸெப்போது	*
அப்பரவா மோடசுகககிரகரு சோவேனே	எஉ
ஆந்தவறி வோடகமபிரமம் விட்டகனாலை	*
வாயாதபரலோகமாட்சிபெறுவேனே	எஉ
தனம் தவகமொருசுகதி தன னுனீர தா	*
லென்னுயிரைவாணிவினையாரும் டு டெரவா	எஉ
மோககதலகவிழிமொயரு டு டெரவா னு	*
காசகபாககியத்தின யானுதருப்பேனே	*
எனருறபலசூழிநூலிததைப்பேயுடலை	*

பேரின்பக்காதல்.

பாரின்பத்துன்பமெனும் புற்றனன்றும் பந்தந்தொழும்	*
பேரின்பவீடடைநது பேறுபெற்று வாழ்வேனே	அ.அ.
புத்தி யந்த காரம்விட்டிப் புண்ணியத்திலே நடந்தால்	*
முத்தர் சலப கிரண்ட மோகநத் திருப்பேனே	அ.அ.
துன் மனசும் பாவத் துணிவு மறவெறுத்தார்	*
சும்மனசினோடு நவ சங்கத்திருப்பேனே	அ.அ.
பாவ வலகததிலுள்ள பாக்கியத்தைக் கை கெகிழ்த்தார்	*
நேவபரன் சாநிதியிற் செல்வம் பெறுவேனே	அ.அ.
அத்தன்றனக கேற் கவம் புவியிலே நடந்தார்	*
கர்த்தன் நிருப்பாதல் கண்டு கனி கூர்வேனே	அ.அ.
பததி விசுவாச நிலை பண்புறு நம்பிக்கையுட	*
னித்தியமும் வீற்றிருந்தா னேச நிலைதப்பாமல்	அ.அ.
நித்தியபுத்தி னுண்ணிறவை நெஞ்சமுத்தி யென் மனதைச்	*
சுததிகரகு செய்ததினா நெஞ் புவியிலே சுகமே	அ.அ.
கர்த்தர்புகழ்ச்சி.	
வேதனை வேதாந்த விமலனை மெஞ்ஞான	*
காதனைவாழ்த்தி நமஸ்கரித்து நான் விடுவோம்	அ.அ.
காசனைசேசேதிக கடவுளெனும் கர்த்தாவை	*
பாசனை வாழ்த்தி யநவாதமுந தொழுமோம்	அ.அ.
மண்ணவாக்கு ஞான வழிகாட்ட உந்தருளும்	*
விண்ணவனை வாழ்த்தி வீருப்பமுற யேயிருப்போம்	அ.அ.
சுத்தியத்தைப்போதித்த சற்குருவைக் கர்த்தாவை	*
நித்தியமும் போற்றியிந்த நீணிலத்தி லேயிருப்போம்	அ.அ.
தன்னிலையைத் தப்பித் தவித்து மெனைத் தேடி வந்தே	*
யுன்னியர வுணைத்த வும்பர்கோனைத் தொழுமோம்	அ.அ.
என்னுயிர்க்காத தன்னுயிரை யேக பரன் கையவரித்த	*
மன்னுயிரின் நன்மனை வாழ்த்தி நமஸ்கரிப்போம்	அ.அ.
ஆத்தம சரீரமதை யன்பு நிவ்விவ போசனமாச்	*
சேர்த்து நமக் கனித்த தேவ பவியைத் தொழுமோம்	அ.அ.
தேவமாதாவின் புகழ்ச்சி.	*
இப்படி யென்னை யிரட்டித்த வானவனை	*
மெய்யோறும் போற்றி யிறைஞ்சுவது கல்வமம்	அ.அ.
மற்ற நிகரொன்று யன்றிப் பொருளை வைப்பதறித்	*
மெய்த் திருத்தாயான பேரின்பமுறையினைய	அ.அ.

பேரின்பக்கந்தல்.

உத்தமியை பேரின்ப னோவியத்தை மெய்ஞ்ஞான	*
சித்திரத்தை மேலோகர் தேடுங்கிரவியத்தை	நகச
மாதர்ககாசை மறு குலத்தோர் பாக்கியத்தைச்	*
சொல்க்கிரண நிறை சொர்ண மய வுரலயத்தை	நகஇ
மேலோகர் வாழவை விரத்தர் சிரோமணியைப்	*
பூலோக மாதவத்தோர் புண்ணியத்தின் பூடணத்தை	நகச
கன்மை சுகநிதியை கம்பினவர்க் காதரவைத்	*
தன்மக் கொழுநி தழைத்து வனா தண்டலையை	நகச
ஞானமுண காறுமலா நாதவனத்திரச	*
பாணப்பசுமைப் பரிமளிக்குஞ் செந்தேனை	நகசி
வேதாகமத்தோரும் விண்ணோருங் கொண்டாடு	*
மாதாமை பெய்மை வளர்த்தருளுந் தாயாரை	நகக
ஒன்றானகாதத் தொருவனுடைச சுகநிதியில்	*
மன்றாடி பெய்கள் மயககத் தவிர்ப்பவனைத்	சசசி
தாரித்திரத்தாற சலிப்பா கரும்பினியாத்	*
பாரிற்றுயர்வாரைப் பட்சிகளிப்பவனை	நசக
எததுணையு மற்றே யிணையிழந்த பாலிகளைச்	*
சத்துவத்தோ டாதரித்துத் தன்னடிமை கொண்பவனைத்	நசஉ
தன்பேரிற்பததி தவறாத பாலிகளை	*
யன்போதெற்காத் தரவணிகரு மம்மாளை	நசக
கம்பிலே நானு கமக்கிவனே தஞ்சமென	*
வம்புவியிற் சிந்தித் தருவரத் முந்தொழுவோம்	நசச

திருச்சுரைப்புக்கழ்ச்சி.

வாழி திருச்சுரையு மவகாத சந்தியமு	*
வாழி குழிந்த வவனிதனினேவாழி	நகஇ
சற்குருக்கண் மெய்ஞ்ஞான சாததிரித ணற்சுரையும்	*
பொற்புறையும் வேதப் புரோகித ரெல்லாம்வாழி	நசக
வாழ்விரத்தர் மடமாதர் கன்னியர்கள்	*
சாகத்தறவோர், தபகிசுருமேவாழி	நசச
பூசைசபையிறைந்த பூபால சாயர்பல	*
தேவத்தினுள் திருச்சுரையெல்லாம்வாழி	நகஇ
மெய்ச்சுரையினுள் விசுவாக்ஷியாரு	*
சித்தியிழைப்போது மெய்ச்சுரையெவாழி	நகஇ

பஞ்சம் படைநோயகன் பாருலகிவ்வாராம
னெஞ்சிற கவலையற்ற நீழேவாழாதிருப்போம்.

*
நாடு

பேரின்பக்காதல முற்றிற்று.

பாலத்தியானம்.

TO THE INFANT JESUS.

வாழ்நாள் பிழைக்கும் பிழைப்பைதரும்பரம வாழ்வையுந்தரும்
விரோத, மாமாயைமாயகருக்களை யறுக்குமனவஞ்சகத்தைத் தொடை
கரும், வீழ் நாட்பட்டாதுபேரின்பம்பயக்குமடி வெம்பிணிதணிகதஞான,
விழியைத்திறககுமடமாதாகாமாவிரகவேதனைதணித்தானுமாம், கோண
விரக்ககருக்கொண்டிருக்கொண்டு குளிர கொணடினஞ்சரீரங், கொடுக
நளிரி கொண்டழுது கொண்டு நெடுமேருவிந் குழலிறபிறந்துமண்ணிற்,
சேணுகிணுவையிறபாடுபட் குயிர்விட்ட தேவகாரணமெய்நொண்த்,
தேவமாமரிதவப்பிணையை நினைகருநதியானந் தியானிககவே.

சிறதா குலஞ் செய்து கிரண சந்த்ரோதயத திரு முகத தொளிகு
ருவச், செநகீர் பரந்தரும்புருந்துற்துளிகெயர்வு திருவுடலினின்று சிந்த,
மந்தாந் நறுமணச் செழுமலர்க் காவின்முக மண் சூற்ற வீழவுள்ள, மாண்த
சுஞ்சுளப் பிரவாக முமிழ்நினைவந்த் தென் பாவ மன்றோ, விரதா

பொன்னிதழிவிற சாம்பிராணி யிது வென்று மன்னர் மூலம். ரிட்ட
காணிகை கொண்டடி தொழும் பரலோக விச லோக ராசேந்திரனே,
கொந்தார் நறும்பதக கன்னிமா மரிகைக குழந்தையே யருள் கூரவே
குருவாகி யருவாகி வரு தேவ ஞானக குமாரனே யருள் கூரவே. ௧

அடிமைப்படுத்திவிடவிறகு முதலபந்றியும் ஆசரித்தாசிரியனென்
றம்பொற் கபோலததி லன்பின்ரி முத்தமிட்டஞ்சாமல் வெஞ்சினததுக்,
கடினக் கருததருவெய்யவஞ்சகரிடவ காட்டிககொடுத தழுந்தக, கட்ட
வு மடிக்கவு முதைக்கவுஞ் செய்ததென் கன்மக்குரோதமன்றே, மிடி
மைப்பிததுந் தரித்திரப்பின்னையாய் மிருகங்களுக்கருடுவே மெலலிய
பழஞ்சிலை சுற்றிப்பொதிந்துவைக்கோன் மீதுகுளிர்பொறாதே, கொடுகி
க்கிடாதழந் கருணை நாயகி கைக்குழந்தையே யருள் கூரவே, குருவாகி
யருவாகி வருதேவஞானக் குமாரனே யருள் கூரவே. ௨

சோடிட்ட கை கொண்டி சிக்கென்ன வுள்ளு துணுக்கிடப் பவள
வாயிற் சொரியுரு செழுங்குருதி நாசி யூடோடியே துள்ளிக் குதிப்ப
வதனம், வாடிச் செழுங்குண சிவப்பவழகான முக மண குறற வீழ வெ
ணடாமரையினைய கன்னமுங்கன்றப்புடைத்த தென வஞ்சக குரோத
மன்றே, நாடிக் கருக்கினுக் காணந்த வாரி யருணவசங்க சேனையோழி
நறுநெயுரு செந்தயிர்க் கண்டமுங் கொண்டி மனு நாயகா வெனன
விடையர், கூடித் துதிக்கின்ற மரிய நாயகி கைக் குழந்தையே யருள்
கூரவே குருவாகி யருவாகி வரு தேவ ஞானக் குமாரனே யருள்
கூரவே. ௩

கந்தைப் பழஞ் சிலை கொண்டு செந்தாமரைக் கண்களை மறைத்து
மூடிக் கன்னத்திலே யடித்துத் திருமுகத்திலே காறி யுமிழ நீருமிழந்த,
நிந்தித்த சங்கதஞ் செய்து தலை மொய்த்த முள்ளின் முடிபறித்தது மீள
நின்னைப் புடைத்ததா ரென்னு மென் பாவத்து நிட்டே மெள்திராகுமோ,
சின்தைக் கணந்தவானந்தம் பரக்க வுடல் சிலீரெனப் புளக மேறச செவ்
வாய் திறந்து மழலைச் சொற் சொலுநதொறுஞ் செவி கொடுத்தினிது
கேட்கும், கொந்தைத் தருங்குழற் கன்னிமா மரிகைக் குழந்தையே
யருள் கூரவே குருவாகியருவாகிவருதேவ ஞானக் குமாரனே யருள்
கூரவே. ௪

செங்கையிற் செந்தளி துளும்பிவிதிர் விதிரெனச்சில்லி ரத்தந்
தெறிப்பச் சிக்கெனக்கட்டென்று கட்டியொருதுணிசே சேந்திரங்கரத்
வஞ்சு, சங்கிலித்தொடர்கொண்டு தடைகொண்டு கேர்மைதருசாயித்

பிரம்புகொண்டு சஞ்சலம்பெருகவே யடியென்றிந்ததென் சாமித்
துசோகமன்றோ, பங்கயத்துணையெனுந் தககொண்டெடுத்த வெண்
பட்டாடை மடியில் வைத்துப் பணிமதி முகக்குறர் தனிவெயர் தொடை
ததிலுரு பசுரம்போடி செம்பொற், கொங்கையிப்பாற்றுக கன்னிமா
மரிகைககுழாநதையெருள் கூரவே குருவாகி யருவாகி வருதேவஞான்
க்குமாரனையருள் கூரவே. ௮

சுததவெண்டிலையிட்டேரோதையாயன் வெகுதுஷணஞ் சொல்
லவேவறறெண்டருங்கண்டகண்டவரும வெம்பகைமனசுருதருமகைடி
டைத்துப், பித்தனெனரவரவர் கருத்துக்கிசைநத நகைபேசிசிரிக்கமிக்
க பேயுனைககொள்ளாத பங்குகள கொள்ளி-பேசாததென பாவமோ,
முததரும்பிய நகைககு முதவாயகொண்டன்னை மொழிகின்ற சொனமற
துமுறையொடு நடத்தியநதர சொற்கபாதாள மூன்றுமூன்சொற்கொடுக்
கும், கொத்தரும்பியகுழற கன்னிமாமரிகைக குழாநதையெருள் கூரவே
குருவாகி யருவாகி வருதேவஞானக குமாரனையருள் கூரவே. ௯

முடியென்றுநின்றிருத தலைமீதிலிட்டமுடி | முள்ளன்றுனககடாத
மோசக்குறும்பெனும் பாவமென்பாவமுடிமுள்ளினுகொடுமைகையிற்,
பிம்பென்று தாதகதை பைங்கழையுமனறென பெருமபவககழையுமித்த
பீற்றறசிவபிரதிர கோபமென்பாவப பெருமபவப்போர்வையன்றோ,
படியென்று பல்லாருயிரககு முணவன்றனது பாலிககுமையனுககும் பசி
யென்றுவெம்பசிககமுதென்று தாயமுலைப்பாடுவதுதே கொடுகைவாயிற்,
குடியென்றுவைக்கககுடித்ததவ குளிரகைக்குழாநதையெ யருள்கூரவே
குருவாகியருவாகிவருதேவஞானககுமாரனையருள்கூரவே. ௧௦

முள்ளேறுதலைமணடையுனை வுமுமிழகீர்ப்பட்ட முகநிறப்பிழையுமெ
ன்னமுடியாத வடிபட்டமெய்யுமெய்யித்தொடிய முறிவு மமமுறிவுகளி
லே, யுள்ளாயிருந்தொழு சோரியங்கணகாணவொணனூதபரிதாபமுமு
டைய விவனைககாணமி நென்னவுக கலமினக் குருகாததென் சிந்தை
யோ, பிள்ளா யென்னப்ப பெருக்கையருநதவப்பேயே யெனக கொஞ்ச
சொற்பேசிக்குழைநதமலர்வாய முததமிட்டனபு பெய்யும்பிரியப்பெறிக்
கம், கொள்ளாவுளக் கன்னியன்னையா மரிகைக குழாநதையெ யருள்
கூரவே குருவாகி யருவாகி வருதேவஞானககுமாரனையருள் கூரவே.

பாரங்கனக்குந் கனத்தினை யெடுக்கப்படாதெனும் பரிமாதின்
பட்டம் பதித்த மென்றோளுறுத்தத்தொறும் பதிவுடன் கன்னிநெந்து
நாய்க்கடக்க முடியாத நடைசோரவே தயரமீதுரமணனின்றுய முகம்

பொன்னிதழிவியு சாம்பிராணி யிது வென்று மன்னர் மூல. ரிட்ட
காணிக்கை கொண்டடி தொழும் பரலோக விக லோக ராசேந்திரனே,
கொந்தார நறும்பதக் கன்னிமா மரிகைக் குழந்தையே யருள் கூரவே
குருவாகி யருவாகி வரு தேவ ஞானக் குமாரனே யருள் கூரவே. ௧

அடிமைப்படுத்திவிலைவிற்பு முதலபாறியும் ஆசரித்தாசிரியனென்
றம்பொற் கபோலத்தி லண்பின்றி முததமீட்டஞ்சாமல வெஞ்சினத்துக்,
கடினக் கருத்தருவெய்யவஞ்சுகரிடவ காட்டிக் கொடுத்த தழுவதக், கட்ட
வு மடிக்கவு முறைக்கவுஞ் செய்ததென் கன்மக்குரோதமனரே, மிடி
மைப்பித்ததுந் தரித்திரப்பிள்ளையாய் மிருகங்களுக்கருடுவே மெல்லிய
பழஞ்சீலை சுடறிப்பொதிந்துவைக்கோன் மீதுகுளிர்பொருளே, கொடுகி
க்கிடந்தழுவ் கருணை நாயகி கைக்குழந்தையே யருள் கூரவே, குருவாகி
யருவாகி வருதேவஞானக் குமாரனே யருள் கூரவே. ௨

சோடிட்ட கை கொண்டி சிக்கென்ன வள்ளந் துணுக்கிடப் பவள
வாயிற் சொரியுஞ் செழுங்குருதி நாசி யூடோடியே துள்ளிக் குதிப்ப
வதனம், வாடிச் செழுங்குண சிவப்பவழகான முக மண குறற வீழ் வெ
ண்டாமரையினைய கன்னமுங்கன்றிப்புடைத்த தென் வஞ்சக ஞரோத
மன்றே, நாடிக் கருத்தினுக் கானந்த வாரி யருணவசங்க சேனையோடி
நறுநெயுஞ் செந்தயிாக கண்டமுங் கொண்டி மனு நாயகா வென்ன
விடையா, கட்டித் துதிக்கின்ற மரிய நாயகி கைக் குழந்தையே யருள்
கூரவே குருவாகி யருவாகி வரு தேவ ஞானக் குமாரனே யருள்
கூரவே. ௩

கந்தைப் பழஞ் சீலை கொண்டு செந்தாமரைக் கண்ணை மறைத்து
மூடிக் கன்னத்திலே யடித்தது திருமுகத்திலே காறி யுமிழ் நீருமிழந்து,
நிந்தித்த சங்கதஞ் செய்தது தலை மொய்தத் முள்ளின் முடிபறித்தது மீன
நின்னைப் புடைத்ததா ரென்னு மென் பரவதது நிட்ரே மெளிதாருமோ,
சின்னைக் கணந்தவானாதம் பரக்க வுடல் சிலீரெனப் புளக மேற் செவ்
வாய் திறந்து மழலைச் சொற் சொலுநதொறுஞ் செவி கொடுத்தினிது,
கேட்கும், கொள்தைத் தருங்குழற் கன்னிமா மரிகைக் குழந்தையே
யருள் கூரவே குருவாகியருவாகிவருதேவ ஞானக் குமாரனே யருள்
கூரவே. ௪

செங்கையிற் செந்துளி துளும்பிவிதிர் விதிரெனச்சில்லி ரத்தந்
தெறிப்பச் சிக்கெனக்கட்டென்று கட்டியொருதுணிகே சேர்த்திரங்காத
வருள், சங்கிலித்தொடர்கொண்டு களைகொண்டு கைமைத்ருசாதிப்

பிரம்புதொண்டு சஞ்சலம்பெருகவே யடியென்றடித்ததென் சாயித்
துசோகமன்றோ, பங்கயத்துணையெனுங் கைகொண்டெடுத்து வெண்
பட்டாடை மடியில் வைத்துப் பரிமதி முகக்குநர் துளியெயர் தோடை
ததிலுரு பசுநரம்போடு செம்பொற், கொங்கையிப்பாறநங் கன்னிமா
மரிகைக்குழந்தையெருள் கூரவே குருவாகி யருவாகி வருதேவஞான்
க்குமாரனெயருள் கூரவே. ௫

சுததவெண்டிலையிட் டேரோதராயன் வெகுதுஷணஞ் சொல்
லவேவறறெண்டருங்கண்டகண்டவரும் வெம்பகைமனசுருதருவகைழ
டைத்துப், பித்தனெனரவரவர் கருத்துக்கிசைநத நகைபேசுசிரிகழமிக்
க பேயுனைக்கொள்ளாத பங்கவகள் கொள்ளநீ பேசாததென பாவமோ,
முததருமபிய நகைக்கு முதவாயகொண்டன்னை மொழிகின்ற சொனமற
துமுறையொடு நடத்தியநதர சொற்கபாதாள மூன்றுமுன்சொற்கொடுக்
கும, கொததரும்பியகுழந கன்னிமாமரிகைக் குழந்தையெருள் கூரவே
குருவாகி யருவாகி வருதேவஞானக் குமாரனெயருள் கூரவே. ௬

முடியெனதுநின்றிருத தலையிலிட்டமுடி | முள்ளனதுனககடாத
மோசககுறும்பெனும் பாவமென்பாவமுடிமுள்ளினுககொடுமைகையிற்,
பிம்பென்று தந்தகழை பைங்கழையுமன்றென் பெருமபவகழையுமித்த
பிறறசிவப்பிரதிர கோபமெனபாவப பெருமீபவப்போவையனளோ,
படியென்று பலலாருயிரககு முணவன்றனது பாலிக்குமையனுகும் பசி
யெனறுவெம்பசிககமுதென்று தாயமுலைபுரலென்று கொங்கைவாயிற்,
குடியெனறுவைக்கககுடித்ததங் குளிரகைக்குழந்தையே யருள்கூரவே
குருவாகியருவாகி வருதேவஞானக்குமாரனெயருள்கூரவே. ௭

முள்ளேறுதலமண்டையுனை வுமமிழநீர்ப்பட்ட முகநிறப்பிழையுமெ
ன்னமுடியாத வடிபட்டமெய்யுமெய்யிற் கொடிய முந்வுமம்முறிவுகளி
லே, யுள்ளாயிருந்தொழுகு சோரியங்கனகாணவொண னுதபரிதாபமு
டைய னிவனைக்காணமி னென்னவுங் கலமினக் குருகாததென் சிந்தை
யோ, பிள்ளா யெனின் பப் பெருக்கேயருநதவப்பெறே யெனக் கொஞ்ச
சொற்பேசிககுழைந்தமலர்வாய் முததமிட்டன்பு பெய்யும்பிரியப்பெறித்
கங், கொள்ளவுளக் கன்னியன்னைமா மரிகைக் குழந்தையே யருள்
கூரவே குருவாகி யருவாகி வருதேவ ஞானக்குமாரனெயருள் கூரவே.

பாரங்கனக்குங் கனத்தினை யெடுக்கப்படாதெனும் படுமாத்தின்
பட்டம் பதித்து மென்றோருறுத்துத்தொறும் பதிவுடன் கூனென்து
தாரங்கடக்க முடியாது கடைசேரவே தயரயீ துரமணனிறாய் முகம்.

பொன்னிதமிழ்விது சாம்பிருணி யிது வென்று மன்னர் மூவ.

காணிக்கை கொண்டடி தொழும் பரலோக விக லோக ராசேந்திரனே,
கொந்தார் நறும்பதக கன்னிமா மரிகைக் குழந்தையே யருள் கூரவே
குருவாகி யருவாகி வரு தேவ ஞானக் குமாரனே யருள் கூரவே. 1. க

அடிமைப்படுத்திவிடலின்று முதல்பாறியும் ஆசரிததாசிரியனென்
றம்பொற் கபோலத்தி லன்பின்னி முததமிட்டஞ்சாமல வெஞ்சினத்துக்,
கடினக் கருததருவெயயவஞ்சகரிடவ காட்டிக் கொடுத்த தழுந்தக, கட்ட
வு மடிக்கவு முதைக்கவுஞ் செய்ததென் கன்மக்குரோதமன்றோ, மிடி
மைப்படுத்தித் தரித்திரப்பிள்ளையாய் மிருகங்களுக்குடுவே மெலவிய
பழஞ்சிலை சுடறிப்பொதிந்துவைக்கோன மீதுகுளிர்பொருதே, கொடுகி
க்கிடந்தழும் கருணை நாயகி கைக்குழந்தையே யருள் கூரவே, குருவாகி
யருவாகி வருதேவஞானக் குமாரனே யருள் கூரவே. 2

சோடிட்ட கை கொண்டு சிக்கென்ன வுள்ளந் துணுக்கிடப் பவள
வாயிற் சொரியுஞ் செழுங்குருதி நாசி யூடோடியே துள்ளிக் குதிப்ப
வதனம், வாடிச் செழுங்குண சிவப்பவழகான முக மண குற்ற வீழ வெ
ண்டாமரையினைய கன்னமுங்கன்றப்புடைத்த தென் வஞ்சக ஞரோத
மன்றோ, நாடிக் கருத்தினுக் காணந்த வாரி யருணவசங்க சேனையோழி
நறுநெயுஞ் செந்தயிாக் கண்டமுங் கொண்டு மனு நாயகா வென்ன
விடையர், கட்டித் துதிக்கின்ற மரிய நாயகி கைக் குழந்தையே யருள்
கூரவே குருவாகி யருவாகி வரு தேவ ஞானக் குமாரனே யருள்
கூரவே.

1. கந்தைப் பழஞ்சிலை கொண்டு செந்தாமரைக் கண்களை மறைத்தது
மூடிக் கன்னத்திலே யடித்துத் திருமுகத்திலே காறி யுமிழ நீருமிழந்து,
நிந்தித்த சங்கதஞ் செய்து தலை மொய்த்த முள்ளின் முடிபறித்தது மீள்
நின்னைப் புடைத்ததா ரென்னு மென பாவத்து நிட்டே மெளிதாருமோ,
சின்னைக் கணந்தவானந்தம் பரகக் வுடல் சிலீரெனப் புளக மேறச் செவ்
வாய் திறந்து மழலைச் சொற் சொலுந்தொறுஞ் செவி கொடுத்தினிது
கேட்குங், கொந்தைத் தருங்குழற் கன்னிமா மரிகைக் குழந்தையே
யருள் கூரவே குருவாகியருவாகிவருதேவ ஞானக் குமாரனே யருள்
கூரவே.

செங்கையிற் செந்தளி துளும்பிவிதிர் விதிரெனச்சில்லி ரத்தந்
தேறிப்பச் சிக்கெனக்கட்டென்று கட்டியொருதுணிலே தேர்த்திரங்காத
வஞ்சகர், சங்கிலித்தொடர்கொண்டு கண்கொண்டு தேர்மைதருவாயிற்

பிரம்புதொண்டு சஞ்சலம்பெருகவே யடியென்றறித்ததென் சாமித்
துலோகமன்றோ, பங்கயத்துணையெனும் ஊதகொண்டெடுத்து வெண்
பட்டாடை மடியில் வைத்துப்பணிமதி முகக்குறும் துளிவெயர் தொடை
ததிலுரு பசுநரம்போடு செம்பெரும், கொங்கையிறபாறநுக் கன்னிமா
மரிகைககுழநையேயருள் கூரவே குருவாகி யருவாகி வருதேவஞான்
க்குமாரனேயருள் கூரவே. (இ)

சுததவெண்கிலையிட் டேரோதையான் வெருதுஷணஞ் சொல்
லவேவறறொண்டருங்கண்டகண்டவரும் வெம்பகைமனச்சுதருங்கைடி
டைத்துப், பிததனென்றவரவர் கருத்துக்கிசைநக நகைபெசுசிரிகசமித்
க பேயுணைகொள்ளாத பங்குகள கொள்ளந் பேசாததென பாவமோ,
முததரும்பிய நகைககு முதவாயகொண்டன்னை மொழிகின்ற சொனமற
துமுறையொடு நடத்தியநதர சொறகபாதாள மூன்றுமுன்சொற்கொடுக்
கும், கொத்தரும்பியகுழந கன்னிமாமரிகைக் குழந்தையேயருள் கூரவே
குருவாகி யருவாகி வருதேவஞானக குமாரனேயருள் கூரவே. (க)

முடியென்றுநின்றிருத தலைமீதிலிடமுடி ! முள்ளன்றுனகடாத
மோசக்குறும்பெனும் பாவமென்பாவமுடிமுள்ளினுகொடுமைகையிற,
பிம்பென்று தாதகழை பைங்கழையுமன்றென பெருமபவககழையுதித
பீற்றறசிவப்பிந்திர கோபமென்பாவப் பெருமீபவப்போவையன்றோ,
படியென்று பலலாருயிரககு முணவன்றன்று பாவிக்குமையனாகும் பசி
யென்றுவெம்பசிககமுதென்று தாயமுலைப்பாடுவென்று கொங்கைவாயிற,
குடியென்றுவைக்கககுடித்தநகு குளிரகைககுழநையே யருள்கூரவே
குருவாகியருவாகிவருதேவஞானககுமாரனேயருள்கூரவே. (எ)

முள்ளேறுதலைமண்டையுனை வுமுயிழ்நீர்ப்பட்ட முகநிறப்பிழையுமெ
னமுடியாத வடிபட்டமெய்யுமெயிறகொடிய முந்வு மம்முறிவுகளி
ல, யுள்ளாயிருந்தொழுகு சோரியங்கணகாணவொணனாதபரிதாபமுமு
டய னிகனைககாணமி நென்னவுக கணகினக் குருகாததென சிந்தை
யா, பிள்ளா யெனின்னப் பெருக்கையருதவப்பேறே யெனக் கொஞ்ச
சாற்பேசிககுழந்தமலர்வாய் முததமிட்டன்பு பெயயும்பிரியப்பெயி
ந், கொள்ளாவுளக் கன்னியன்னைமா, மரிகைக் குழந்தையே யருள்
கூரவே குருவாகி யருவாகி வருதேவஞானககுமாரனே யருள் கூரவே.

குப்புற விழுந்தென்பாவச் சமைநையசமக்க திவன்ஞே வரங்கிடக்
குந் கருத்தத்தித்த மணிவடிபதிந் தையனெனவே வாவென்றழைஞ்ஞ
முன்னோடி வரதேறி மணிமடி மீதிருக்க வின்பம், கருத்தவகனனி
யன்னமாமரிக்கைக் குழந்தையே யருள் கூரவே குருவாகி யருவாகி
வருதேவஞானக் குமாரனே யருள் கூரவே. ௬

காண் மலரொனுகு செங்கையங்கையிற் சதைபற நரம்புகடெறிக்க
வென்பு கழுவுப் பொருத்துத் துக்கலக்கிடந்துட னெங்கி ரத்தம்பரக்க,
ஆணிகன்றைந்திருபதததினையு ம்ப்படியறைந்து குருசோடெடுத்துனங்கந்
குலங்க் கட்டித்மெனது பாவதந் னக்கிறம் மாருமன்றோ, சேணுயர்
தெயிற் தடங்குன்றடியிலே யிருகசெந்தக்களுக்கு நடுவே சிறு குழற்றிலை
மீது வைக்கோ லிணைக்குளே திருவிழியுறங்கும வாசக, கோணறு குழற்
கன்னி யன்னமாமரிக்கைக் குழந்தையே யருள் கூரவே குருவாகி யரு
வாகி வருதேவ ஞானக் குமாரனே யருள் கூரவே. ௭

ஆறு புடைத்த நின் திருமேனி தனிலுள்ள வள விலா வுதிர மெல்
காமையனெயொரு துள்ளி வையாமலறவே யடங்கலுஞ் சிந்து விதது,
மாறாத வஞ்சக் குரோதத்தினுனீர் மறித்ததிற் பின்பு வேலாண் மணி
விவாவைக் குததி நறு கீர் விழக்கண்ட வஞ்சமென் வஞ்சமன்றோ,
சேவருட்கருணை கயனங்கன கண்டு நின்றிரு முகப பிரபை கண்டு செம்
மேனி யழகையுந் தண்டு பரமானந்த திவ்விய சலதிமுகக்க, கூறுவுளங்
தனிகருங் கன்னி மரிணை கைக்குழந்தையே யருள் கூரவே குருவாகி
யருவாகி வருதேவ ஞானக் குமாரனே யருள் கூரவே. ௮

கந்த வர்க்கங் கொண்டு செம்மேனி தனின்முழுக் காப்பிட்டு வெ
ண்டு கிவினாற் கட்டிப் பொதிந்து மென் பரிவட்ட முடி யொரு கல்லறை
க் குள்ளமைத்துச் சிந்தையிறறுக்க முற்றன்பரும் பரிசுத்த தேவமாதாவு
மழுது சேமஞ் செய்வித்ததுன் திருமேனி தன்னையென் றீய வ்ணையின
பெருக்கே, சந்திரப் பிரபையிற் பிரபை வீசஞ்சுடர்த் தாரகை யெறிப்ப
ஞானச்சத்த வானவர் தொழப் பூலோக மன்னரிரு தாளிணை வணங்க
னீச்சக், கொந்தவிழ்க் கும்குழற் கன்னிமாமரிக்கைக் குழந்தையே யருள்
கூரவே குருவாகி வருவாகி வருதேவ ஞானக் குமாரனே யருள்
கூரவே. ௯

பாரித்த கற்படலை யுடுருவ வுலகுயப்படுவ மோராயிஞ் செய்பருதி
யுதயஞ்செய்த தென்ன சத்தினமணி பதித்த துன்பஞ்சமுறிலும், சேரிசு

செழுங்கதிர் பதித்த பாய்தர வெண்ணெய் கொடி பந்தக் குரண்டத்தி
வானவர் தொழ ஈழீர்த்த தென்பாவத தொடக்கறுத் தெமையானவோ,
வேரித்தகட்டிதழ்க் கஞ்சப்பததடையு மென்று கெடாடைத்தெடுத்தி
மெய்யோடணைத்து மலர் வாயமுத்தமிட்டு முகவெயா வைத்தொடைத்
துளன்பு, கூர் கற்பலங்காரி வண்ணமா மரிக்கை குழங்கையே
யருள்கூரவே குருவாகி யருவாகி வருதேவஞானக குமாரசன யருள
கூரவே.

வேறு.

படைக்கும் புலனத்திருட்டுறைநது பாவக்ருசலைக் கருமேகப் படல
ப்பிழம்பைக்காலகைகரும பரிஜிபிரபுபை பரமப மூன்னான், அடைக்கும்
கதவப்பாகதி வீட்டடைப்பைததிறந்து சொரியுமெரியழல்வாய் நாகக்
தனைததாழிட்டபறமுடியிற் சிறையிருகது, சடைகரும் பெரியோர்க்கான
ந்தச சலதிப்பொறியை முறித்தது வெட்டித் தாணித்தலததிற் பிறந்தமனுச்
சாதிக்கிரககச் சலபபெருககா, றுடைக்குறகமலததிறுக் கண்ணுவுனரு
ளுதவிதருவாயே யுமபாக கரகி பெற்ற பின்னாயுன் றுளுதவிதருவாயே.

பேராதரவாமடியருககுப் பீடைவரினும் வாடாத பிரியம் வருதத்
மடியிணைகள் பேணுமயககப பினிகொண்டு, தீராதிரவுபகன் ஞானச்
செப நித்திரையும வாசாது தின்று பிழைக்கப் பேரின்பத் தேவ வுணவு
மிறவகாது பாராசா குருதேகிகரான பரிசாரிகளுமிட்ட மறைபத்தம் பிடி
யாதவ னோனபுபயிலபத்திய முககாககரிதா, லோராதரவின்கடியேனுக்
குண்டோலதவி தருவாயேயும்பாககரகி பெற்ற பின்னா யுனருளுதவி
தருவாயே.

வி

எரிக்குறகொடுந்தி மனைக்குறவனிச்சை விரகாங்கன்ன விரையிட்டிப்
பருவவொளிக்கிடக்கிலிருகது மணிப் பூணிமைறைந்து, பரக்குமழை
பிதறமுமொழிப் பஞ்சிமணலிற் புதைத்து மெய்யிற் பாவவணியிலடி
பட்டிப் பறவாப் பறவையாலேனோ, காக்குறகருணைக கிருகபமுதிந்
ருள்கொண்டெழுந்தித் கோயாமற் சொரியுமணியே கெணையாருரு
சோதிப்பொருளே சொல்லரிய, வருககமுடைப பெருமாசன யுன்னு
தவி தருவாயே யும்பர்க்காசி பெற்றபின்னா யுன்னுளுதவி தருவாயே.

அதர்மத்தடங்கோனகா மரத்துக் கபேட்சையெனும்வெர் கிவந்
தனறிய வரத்துவிர் விட்ட பிப்பிராயவடைக் கொப்பிணைத்தச்
சரிப்பு கிழன் முதிசுப்பொலிந்த கெண்கோப முன்னுப்பந்த மோ
புது குடிசை கெறித்தென் னுனத்தோடு முனைத்துப் பெலத்தாந் தே

காமோ, பதவிக்கொளியே முழுமதியே பரிதிக்குடைய வருட்சேதப்பணி
யே பணிவானவ ராசைப்பறநே பதும்பாதார, வுதவிக்கமலததிருக்கண்
னாவுன்றாளுதவி தருவாயே யும்பர்க்கரசிபெற்ற பிள்ளாயுன்றா ளுதவி
தருவாயே. ௨௭

கடன் ருலகம் படைவீடு காலான் மனைவி மக்கள் பெந்து கரியும்
பரியுமிரு நியியு வ கருதநில வயிரம் படைக்கவசம், படையாயுதங்கள்
பெரும் பாவம் படைக்குடி தலைவர் பேய்க்கணங்கள் பாவி யிருகரு
மண்கோட்டை பதனஞ் சிறிது மிலையதி, லடையாக கதவோரைந்து
மனமறிவு நினைவென்றிவர் மூவரங்கோ விங்கோ நம்பிக்கையறியோ
மென்னிலாற்றும், யுடையா யெவைக்கு மேவையால்! வோயுன்றா
ளுதவி தருவாயே யும்பர்க்கரசி பெற்ற பிள்ளா யுன்றாளுதவி தருவாயே.

பொன்னும் புலியும் புவிமீதிற் புணருகிருவும் பேராசை பூட்டும்
விலங்கிட்டடைகாவற புரையிலிருந்து மனமறுஞந், தன்னநதமியேன்
பரிதாபநணிததேன் சிறைமீட்டருண் ஞானத்தலைமைப்படுத்தி யெமை
யாளுந் தாதாவுனக்குச் சரியுண்டோ, தென்னமபழமும் கருங்கமுகின்
செழுங்காய் பழமுஞ் சிதறநெடுஞ்சேற்று மடையிலிவாழ்நு திருகிப்பா
யும்திருநாடென், றுன்னு நசனாக கதிபதியே யுன்றாளுதவி தருவாயே
யும்பர்க்கரசி பெற்ற பிள்ளா யுன்றாளுதவி தருவாயே. ௨௮

மண்ணு லெடுத்த வுடநசுவர்க்கு வணையாவெறுப்பு வளைபரப்பி
வரியு நரம்புக் கயிராலே வாங்கி விறிகி வரிநதுசுதறிக, கண்வாய்
செவி மூக்கென வோதுங் கதவிலலாதவாச விட்டுக்கட்டு மனையிற
பெரும்பாவக் களவர் புருதது கட்டழிகக, வெண்ணு வறிவின் மயக்க
மெனுமீன வறக்க முறங்கு மிடத்திறுதி யெனுந் கூறறெழு கெழுக்கென்
றெழுப்ப வறிந்தங் கெவருமதை, யொண்ணு தெனவே விலககி யெனக்
குன்றாளுதவி தருவாயே யும்பர்க்கரசி பெற்ற பிள்ளா யுன்றா ளுதவி
தருவாயே. ௨௯

வெண்ணம்பரந்த பேரூற்று வீழிசீ ரொழுத மனதுநீகி விம்மிப் பொ
ருமி யழுதழுது வேண்டா வுலகை யறவெறுத்துத், தள்ளுந் தவத்தரு
டன்கோவிறண்டாமரையினுடனலர்ந்ததாட்டாமரை தொண்டக்களிக்
குஞ்சமயநீ தமிழேன்றனக்கன்றோ, தன்னுத்தயலகளுக்கேடறுஞ்சோ
லைப்பழனச்சுணைதோறுஞ் சூட்டோதிமந் தம்முட்டையெனச் சொரிசங்
கினங்கள் சொரிந்த முத்தை, யுள்ளங் களிக்க வண்ணுக்கும் வெல்லையுடை
யுந் யுதவிதருவாயே யும்பர்க்கரசிபெற்ற பிள்ளாயுன்றாளுதவி தருவாயே.

சோரிகளிம்பு மலகருழம்பு, தடைக்குந் துடக்குமிடை நறுந்
கோலுமெலும்பும பசுந் துடக்குந் துடக்குமிடை, பாரக
குரம்பை நிணப்புலவு பழகுந்தகையை, சிலையிழித்தப பாழகருஞ்சுடந்
தை யலப்படங்காப பண்டிப்பொதியைச் சுமபெனோ, வீரப்பனி
வெண்டவளமங் பெடுத்தசுசுமகஞ் செழுந் கமலத்திநுத்தாளினைவி
யொககலையி வேற்றி வளாதத நசரேயா, ஆரிந் சிறந்த பெருமானே யுன
ருளுதவி தருவாயே யுமபாககரசி பெற்றபிள்ளா யுனருளுதவி தரு
வாய்.

உஉ

காட்டு மிருக நிலத்தினைத் தவிர்த்து வயிற்றிற் கிரைதேடுந் கவலை
யெனவே சமுசாரக கவலை யென்குந் தோயாது, தீட்டுமறையில் விதித்த
படி செய்ய வருமை புறங்கரு சேரமன் மெள்ளளவிலலைசெய்யுந்
சுருமமறியேனால, மூட்டுகையி மனத்தினைத் துணாவ ருருக்கொண்
டெழுந்த கரு முனையை யழித்தப பாவெனது முனிந்து வெருண்டு
முழங்குகியில், ஒட்டுந் துரிதப்பவநாசா யுனருளுதவி தருவாயே யுமபர்
ககரசி பெற்றபிள்ளா யுனருளுதவி தருவாயே

உக

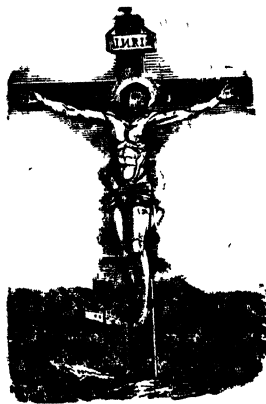
தெனமரைவையகவாசை யொழிந்தொரு தீவினை யுண்டாமை
கெரிவையா மோக விகார மொழிந்தொருசேதமு முண்டாமோ மனடி
யுதோபவியாத மொழிந்தொருவன் பகையுண்டா மாமனிடா காய
சுபாவ மொழிந்தொரு வஞ்சின் யுண்டாமை, கண்டலயடியின்
முட்பலவடியிற் றுழை வரம்பின் மடாரமுமரையோடையி லோடிய
நாளத்தண்டளஞ்சிதம், வெண்டிரையிலையெறி வெல்லையரதிபதி மென
பதமருளவாய் விண்ணவா கன்னிகை பெற்றகுமாரா மென்பதமருள
வாயே.

உச

வசகிரமான மனதை யுருக்கி மயகருவதேமோகம வஞ்சனை
செய்து குழக்கு மனதில் வருத்துவதே கோபம், உச்சிதமான லீராக
நிரப்பையொழிப்பது வேலாப முன்னையுண்ணையு மன்புதெடுக்கு
முறு பகையேபாவம், பச்சிள நீரொழுவிநிசசிரதபயுண்டவராலுக்கும்
பழனத்திறைவளா கசரைக்கதிபதி பாவலியோசனனே, மெச்சிய ஞான
விளக்கொளியானே மென்பத மருளவாயே விண்ணவா கன்னிகை
பற்றகுமாரா மென்பதமருளவாயே.

உடு

பாலத்தியுணம் முற்றிற்று.

பச்சா தீதாபம்.

PENANCE EXPRESSIVE OF CONTRITE SORROW
FOR SIN.

காபடி.

சீர்தந்த செங்கதிாப்பிரபைக்கு மேலான திருமேனி யழகெறிப்பச் சிமைய மலையுச்சியிறண்டே னொழுக்கறாச் செங்கமல மலருமொவ்வா, தேர்தந்த பொற்பதத் திருதடம பதியதணி லேறு தடைதத வீட்டை யின முந்திறநது நமையெனனாரு மவவழியிலேறுவாணப்பரவுமா, பார்த்தந்த மக்களிற் நேவதற்பினையான பத்தையுறுதது நித்தம் பாவததி லே பழகி யெரியமுற்காளானபாலி பாவததையெண்ணிக், காதந 5 லுளியினிற் கண்ணி துளிககவே கலவருபச்சாதாபமாங்கவிதைதகிலக கண்ணுற்ற மென்றோதுங் களாகறக்காக்கவென்றே. க

முந்நீருவட்டு நிலை வலையத்தை யானுவோர் முடியிற் சிறந்திலங்கு முடியாணை யடியார்கள் கொடிதான தீவினையின் மூலங்களைப் பிடுங்கும், என்னிர்மையிற் புலவளிப்பாணையுயர் சேஷா நான் மூவருக்கு முதலாம் ஞானதேசிகரின் மேலான தேசிக யேசு காதனைப்பணிதல் செயவாம், செங்கீர் கொதிகருங் கொதிப்பிரமம் நன்னுதேகத்தி னிச்சையாலே தேவு

கற்பனை மீறி வாகுகிழைந் கிரியையாற்றுகைதயாற் செய்த திமை, இஃகீர்
மைபைக கெடுத்தருளு பச்சாத்தாப மென்று நான்பாடி கவிதைகெட்ட
ரொன்றுவாராது சொற்பாவனத்தந்தினிக்காத்தனிக்கெவனதே. ௨

பெரினப வீட்டிற் சிறப்பாகி யிருலிப் பேறாகி யெம்பிரானிப்
பெறமாதாவாகியன்னம்மாள் செய்தவப்பேறுக்கொர் பிள்ளையாகி,
சீரின் பயன் பெறுங் கற்புக்கிலககணத்தேவாலயம்மான் டொடகிவசாசன்
ததரசிமரியம்மாளிரு சரண்டெண்டனிட்டடிபரவுவாம் பாரின்ப மிச்சி
தவென்னுயிராகருதியேயவவாது சுடுமழற்றீ பற்றிப்பிடித்ததுத்துடித்துக்
துடித்துதி வெரு பாடுபட்டிழை நரகத், தூரிஞ் படற்குரிய பாவத்தை
யெண்ணியே யுருகுபச்சாத தாபமாமொண்கவி வளநதந்துசெநமிழ்
நயந்தந்துவந்தினிது காக்கவென்றே. ௩

ஆணிலே கடைகெட்ட வாளாயினேனே யழாருழிப்பேயினத துக
கடிமையானேனே யழிந்துபோம் வாழவை வாழ்வாமென்று நம்பினே
னே, வீணிலே வாண ளினைக்கழித்தேனே மெய்வேத வுணர்நிறினேனே
வேசாபுயநகனாய்ப் பருமாறினேன் விடக்காய் விழுந்தழியுமெண்,
சாணிலே யுள்ளவுடலைப் பேணினேனே தவளுசெயச் சோம்பினேனே
தருமமும் பாதகமும் மறியாத குருடர் போற்றி னடந்தேனே முழத்,
தூணிலே கட்டுண்ட சுவாயிக்குதறோகி னான சுகமற்றாள் தளர்ந்
தேன் றுககழுடையேனியா னெப்படியு மிரதத துரோகியைக் கை
தூகருமே ௪

வறப்புப்பரத்தையா விகாசதகிலொன்றும் மறந்தேனுமில்லையந்தமா
தா மேலவைகருங் கருததை நினபாதத்தி வைத்தேனுமில்லையொருசாண்
குமபிப்பசிககளைநதுதும் பறப்பைக ளுறைத்தேனு மில்லையந்தகருடவ
யிறுதுகாயப்படும பாட்டிஷின்னக சூறித்தொன்று பட்டேனிலை, இம்
பர்க்குரித்தான வறபவாழ்வைத் தேடியெய்த்தேனல்லாம எப்பாலினி
மேல் வரப்போற வழியாதவாழ்வையோ வெண்ணினேனோ வில்லையே,
நம்பிகையே தென்கடியேனினிக் கொடிய நரகப்பிராத்தியாக ஞாய
முண்டா மெனினு மப்படிவரா தேசு னாதனே யருள்செய்வாயே. ௫

கொடு முடிச் கூட்ட மென் றன்னைதாய் முதலாங் குடித்தமர்க்
கூட்டமடியென் கொண்டமனையாட்டியுஞ் சீராட்டுவெண்பற் றுங்காட்
டெனக் கொள்வதா, தொடுகடற் பாரிடத் தண்டானவின்பழம் தன்பா
மா மனுபவிக்குஞ் சுகமெலாந் துக்கமா மிக்கஞ்சாரத் துராசாரமொரித்த,
கெடுமதித் தென்செய்வே னென்னுடைய செய்கையைக் கெட்டுவார்

கேனவியாநோ கேட்பவர்களுக்க, கெலா முகவருப்பா -மறக்கிழைப்பி
பேர்ப்புறாயப, படுகுழிதருள் விழுகதேற ஊட்டி, முழுப்பாலியைக கை
தூகருவாய் பரிசுத்த கன்னிமா மரிபுத்தொன, தெரு பாலனாகிய
யேசுவே

கன்றி யறியாத தவமானகாரியமென்று ஊழ்விழி னடவாதவன்
காகப்பிசுசுககனகாரனனி மோகனூற்றத தொனிதரு ள் பூர்ப, பனறி
யெனவே, புறனும் நவ நப புறநவன பல நானு மிடையுறமுற பாவக
யிறிதிற, கட்டுண்ட நாய்க்குட்டி, பழுத்தற வேதசாரம், ஒன்றுமறியா
விழுதை தீமையா முண் முதுகுளுக்கச்சுமந்த கழுதையுன் னடிக்காளாய்
தெவிதா நினைதென்னு லொன்றுமாகா தாகையுறவினறு முதலகவே
தவரீ சிறதுமிரத்ததை மட்டிலாத விணையறு மிரக்கத்தை யானமிக
வு நம்பினேன் யேசு காயகசுவாமியே.

பொல்லாகுணத்தையும் பயனிலாவார்த்தையும் பொறையிலாக
கனனெஞ்சையும் போதமொன்றிலாத செயலையுங் கொண்டபபுத்தி
பபுயித்கியங்கொண, டெல்லாபபிறப்பினுங் கடைகெட்ட செனமாயிர
வாகிரந் துண்ணியாயெழுப தெண்பது வயது சென்ற கிழடாகிய மிளந
தாரிபால் விறுமாந, தல்லா துராசார மேதகொண்கனக கடிமையாகி
யைம்புல னடககியாளாக மாட்டாத நானேமனுச செனனமல்லவொரு
மிருகமையா, பலலாருயிராகும் அளகும் படிக்கதம்பாலிககு மங்கையா
ன் பரலோக பூலோகரடி பன்னுமரியமமாள பாலனாகிய யேசுவே.

செயதபாவங்களை, நினைநதமுது கண்ணீர்கன சிரதாத தெனது
தூண்டேவீருடைய திருநாமத்தை, ஊடொறுகு செப்பாததெனது
வாயுதன, ஐயநின றுனையஞ்சலியாத தென்னை களறிவுள்ளபாகா
சொல்லு மாசமங் கெனாததென செவிக்கணன்றியறியாத தென்னறிவு
காழ், ஐம்புன்மாதாக, தாசை, கொண்டெழுவ தென்னுடைய மனதருந
தபுச சேய்யு வையுத தென்னுடவி ள்பபாவி நானாயும் வருயேன
மாசிலாகின, தையிலே யெனையடைக்கலமாகிள்ளுனது கற்பனை
புபடி நடத்திக் தரப்பதுகூடானு முேச நசேனெனுங் காததனை
கருணையானே.

தேவபயபத்தி யொன்றில்லாமையாற்றவன்த் செயயாது செய்வ
தெல்லாந் தீமையேசெய்து முன் செய்பபாவங்களை, தீராதபாவத்தின்
கேற் பாவமொருதேடி நானுயிரங் கொடியிறபண்டடி முட்ட முட்ட
ப்பாநாதினுகழ்மைபூயுத தேவீ ருருமென்புரக்கிப்பங்கிழந்து, தூல

புணராத சாதவயிர்போலவே சஞ்சரிக்கின்ற பொல்லாச சண்டாளன
னுதஞ்சுவியுண்டாவ தெத்தன்மை தண்ணுந் தாட்டாமரைச, சிவம
யை நம்பினேன் தம்படுமொன்றிலை நினைத்தததிலுள்ள கூருவாய் தேவ
மானுடனுள் யசுவே மறுவற்ற செமமதிப்புருவையானே

சாணனவுவாயு வயிற்றுக்கிராப்பகற் சாதமுந் கறியுழுட்டத் தத
கதா யெண்சாணுடம்பும் வெயாததுதததும்ப நிலமுழுது கொதிப்,
பாணிலுந் நனசெயுது பணசெயுமேற்றுப்பயிசசெயுமதுபோலவே
பலவினைப் பறபடாப்பாலியேன புரடுபலபட்டபாடுகளினைத் ததும், வீனி
தொகலென்பதாயவையுமொரு பலனிலா வேறுபாடுடையதாயு மேடு
னியில் வாழ்க்கையை விரும்புவேன பரலோக வீட்டை யெப்படித் தே
டுவன, வாணுதனமடந்தையாககரசி கைககுமர வென்மனகிடுமபைத்
தவிர்த்துவாரிசத்தாளருடி யேசுநாயகனான மறையோது கனியாயின.

வேறு.

உடம்பென்றெதெதாற் குறுங்கவலை யொன்றோகொருததன் தன்
வயிற்றுக் குழைத்தனபது தானொருகவலை பொற்றை வயிற்று மிரண்டா
ற்றை, கடனொண்மடுவ தொருகவலை காதணமனையாண மக்களையுந்
காப்பாற்றுவது மொருகவலை கைபார்த்திருக்குங் குடும்பங்கள், இடந
கணடுனகடி யெனகடிபெனறிரங்குதவலை யொருகவலை யிலைப்போல
நந்தந் கவலைகடஞ்சிடைவேனிடையா துனககளாய, நடநதினகினி
யெவவழி யுய்வேனே யுனககொராளாக நனமை புரிநதின கெனை
நடத்தாய நாதா யேசுநாயகனே

க

மண்ணுலெடுத்த வுடையொரு மலையோ னினினைத்து நிலையற
வாழ்வைப் பெருவாழ் வென நினைந்து மதிப்பா தமையுமதியாத்,
பண்ணவீடுமபு பலபண ன்ப பாவமுரியப்பய மினறிப்பரந்த வுலக
வாழ்க்கைகளிற் பல்காற் பழகிப்பரத்தையர்மைத், கண்ணுன்மருட்டி
மருட்டிபென்றன கருத்தைக் கெடுத்திங் கிரப்பவர்கோர் காசங் கொ
டாமற் கைப்பொருளைக் கவரக்கொடுத்துக் கைக்கெட்டு, விண்ணுக் குறவு
கி யறமென்றது விட்டே னெனக்குன் வினா மலாததாள வேண்டும்
பிழைக்க வினியருளவாய வேதாயேசுநாயகனே.

ய

பொல்லாதவனுக் கெத்தனைதான் புத்திகரைத்துப் புகட்டினுநதான்
போற் போககிற போததலவாற் புண்ணியவான்கள் போதிகும், கண்ண
ொழுதுக் கொன்ப்பரிந்தகாடுபு நடக்கு கடைதானே நானுந்நத நானுந்
நடந்தேயினததேன் ஞானமினேன, எல்லா நாளு மொருநாட்போலி

ராதே சாலொன்மெய்துவது எந்தகாளோ தெரியாதென்றென் றோபுட முண்டெற்பிழைப்பே, னல்லாகிருக்கிற பிழைப்பேனோ வடியென் கரு ததிலெவ்வளவுமயரா திருக்கவருள் புரிவாயையாயேசு நாயகனை வக

கீவாயத்திருநத பசம்புலலை நிரம்ப மெய்து நெடுங்குளத்து நீரை க்குடித்துக் குளிர்த்தமா நிழலிற் கிடந்து நிற்கிறசெய், தூவாய்ப்புரு தாக்காட்டாவக் கொப்பவடிபேன் வயிராவுண்ணவநகப்பலமடவா ரோடே முயங்க வுதிதத தன்றிச, சீர்வாயத்திடு மூன்றிருப்பதத்தைச செலிக்கத்துதிக்கத்தியான செபஞ் செயய விழுந்து கிடந்தழுது தெனட னிடலுஞ்செய்யேனால, ஆர்வாயப்பொறுப்புக் கேட்டினிமேலாளாவே னுன்னிருபதத்துக் காளாம்படியே யெனக்குதவி யருள்வா யேசு நாயகனே.

வக

காதன் மனையாட் குடுபுடைவை கனிவாயப்பாகருத தலைககெளர ணைய கறிகருக்காச வயிறறுகருக் கஞ்சி வண்ணுனகைக்கூலி, எகின மனைக்கு விளக்கெண்ணெயெரிக்க விறகுதகைக்க வுப்பென றிவைபோற பலவும் விசாரிக்கவெடுத்த பாண்டத்திவவடமுன, பர்தமலலாததொழப பரவப்பணிய வாழத்தவுன் வேதப்படியே நடக்க வியலபெனனும் பான்மையிலா விப்பாழுடம்பை, வாதையற நானசுமப்பதிலோர் மரத தைச்சுமக்கி லொனதுதகாம மறை நூல பகருஞ் செயயமலாவாயா யேசுநாயகனே.

வக

கன்னெஞ்சனுமாய் வர்பனுமாயக் கடுங்கோபியுமாயக் கள்வனு மாய்க் காமாதரனுமாய நடந்து காலங்கழித்தே நெடுங்காலம், இன னஞ் சிலநாளுயிரோடே யிருப்பென்கிலி தபோது மிரதப்படியே நடப பேறெனப்போரில நிற்பாக்கியனா, கன்னங்கரிய நிறததவழற் கண னன் றிருகு கவைக்கோட்டக் கடைவாயிலரு முறுக்கெயிறறுக் கலகப் பிரியக் கனஞ்சேய, மென்னுங் கண்க டடுமாற வெனக்கு வேண்டி யொரு சிலுவை யேறி யேனை யீடேற்றி யருளேகா யேசுநாயகனே.

தானான்மையிறுதான் தேடிததனத்தா னூரிற்றலைப்பட்டித் தலைப் பட்டதனா லெளியவகாத தனகீழடக்கித் தனக்கடங்கு, மாளானவரி லொன்றாகியவர்கள் வழக்கையழித்தவகவர் கைப் பொருளைப்பறித் தீவர்க ளாகவென்னு மனியாய்க், கேளாதவனுய் பிறர் குடியைக் கெடுப்பாடார்த்தை கேட்பவனுய்க் கெடுவானென்னப் பேர்படைக்குங்

தெறுவத்தாலே கிடைப்பதுண்டோ, நாளா சறுதியுன்க்காளாய் நடப்
பார நடக்கு கல்லதவ நடக்கை யெனக்குகிடைக்க வருணா காய்யேச
நாயகனே. யரு

உலகமயக்க மொருகாலு மொழியா தொழியா துடம்பெடுத்தா
வடம்புதானே பதையாக வுயிரைக்கெடுக்கு மொருபக்கங், கலகமவினக
மும் பேயககணங்களைக்கசைக்கடியென்பொறியாங்கண்ணைக்கெடுக்குங்
கண்கெட்டாற காலகண்ணை நடந்துவழி, விலகி நடக்கமாட்டாமல்
யிழுவேன் கிடங்கிலென் நினைக்கும் வினையே னித்தகு மேலான விசா
ரம் பார்த்தால வெரிலலை, தூலகு முனதுதிருப்பத்தை யிறுக்கப்பிடிப்ப
ன் பிறுக்குமுதலெனனைப் பிடித்த பேயோடுமேகாயேச நாயகனே.

வீடுமரங்குஞ் சாவமயும் வெயிலைமறைக்குங் காவணமும் வீட்டிற்
கினியமனையாளும் வேளாட்டம்களும் பயல்களு நன மாடுமெருதுஞ்
கிறுகன்றுங் வாராவரத்தாந தலெதெரியாவாழவு முடையா ரொருகாலம்
மற்றோகாலமவறுமைவந்தா, லோடுங்காஸ்க் கரத்தினிலோருநறுகோ
லும் பழநதுணியு முடையாரெனவே யொருவனையே யுயாததுததாழ்க
கு முலகத்தில், நாடுங்கருத்த விடமினது நாட்டாமரை மெனம் லாப்ப
தத்தை நம்பவெனக்கு நற்கருத்து நலகாயேச நாயகனே. வள

புண்ணுஞ் சேயுஞ் செநநீரும் புரையுங் கிளவுமுட் குடையும் புழுவு
மழுக்குஞ் சதையுமனம் பொறுக்கப்படாத நாற்றமுங் கெண், இன்னு
முணவுக்கலந்து பசித்தோடு மெதித்துத்தடி யூனறி யூருதோறும் போயிர
ந்தேயுண்பார்தனைக்கண்கெடும்பினையான், எண்ணுமயக்க மென்னுடைய
வேழைத்தனமோ முதுக்குறைவொன்றிலலாததுவாவடியே னிங்கே
ஓமறியே நெனதறிவின, கண்ணெருட்டும் பெரும்பாவக்கவருதமிழம்
பைக்கால சேக்குங் கதிரே வரம் பிலாவிரக்கக்கடலே யேச நாயகனே.

சூலைபறங்கி யரையாப்பசு சொறியுஞ் கிரங்கு தொடைவானை
தொழுநோய புடுவன் படைகரப்பன துனமாமிசம் வெஞ்சுரங்கண்ட,
மாலை பிளவை கண்ணோவு மணடைநாவு தலைகனப்பு வாதபித்த
கபால்குணம் வாயுவெனவே வருநோய்க்கு, வேலையுடம்பை யுலக
தழிகை வினையேனுடம்பு மவைகருரிய வீடாயிருக்க கப்படியே வீரும்பி
நாணு முன்கமலக, காலவெணங்கா திரவுயகற் கருத்த நினைவும் வெங்
கேருங் கன்மன பிழைக்க கல்லவழி காட்டாயேச நாயகனே. நிது

தானேதனக்குப் பகைகாரன் நனக்குத்தானே சங்காத்திதவறு புரீ
யிர்பகைகாரன் தனமம புரியிற் சங்காததி; ஆனலெனக்குநான செய்யும
னியாயம போமசிந்து மிக்கோரயலான் செய்யானென நானையலை
யினத்துககளாகி, நாணெயனது மனம்பொருநதி நரகக்குழியில விழத
சுக்க நடக்கை நடந்தார் குரையாரை நவில வேலுகி னுக்குண்டோ,
தேனேயரும்பின் முறுக்குடைந்த சிறைவணடினங்கள் குழைந்து கருடு
சேற்றிற் பிரவாசசெழுந் கமலத்திருத்தாள் யேசு நாயகனே உய

வன்மம, பிடித்தார பிடித்ததுதான் மனங்கொண்டொருவர்செய்த
நன்றிமறந்துபோனதுபோனதுதான் மடக்கொம் பினய மனகையராஞ்,
செனமங்களைக் காதுவித்தவா பாறசென்றால் முழுதுஞ் செனதுதான்
தேவரீரையநதிபகறதேடாதி நநகாலி நந்ததுதான், என்னெஞ்செனக்குப
பகையாக விரதப்படியே செய்யுமெனில யானிங்குதலையெனன செய
வேனெனன லொன்று செயப்போமோ உன் னன்னபுடைய திருக்காததி
லொப்புக் கொடுத்தே னெனக்குத்தையுனக்குப் பொருந்தடைக்க
வருளுதவாய யேசு நாயகனே உக

வாசக்குழலாள் கடிருக்குமனததை நல்லமனமென்றுந் வண்டத
தனத்தைச்சரசமென்றுமமாயாவித்ததை நலமென்றும, ஆசைப்பேசசைப
பேச்சென்று மழுகுப்பிடித்த பசுமஞ்சளழகை யித் வ யழகென்று
மறியாத தனமாயானொருவன், வேசைக்களித்தது தூர்த்தனை வொரு
நாட் பழகியதமெலிந்த விட்டினினிமே லேதடியேன விழுகுபோற
காலமுனனை, நேசித்துனக்குப் பயநதி ரண்டு நரநதியான செபத்தொடு
நன்னெறியி னடைக்கவருள் புரியாய் நிமலாயேசு நாயகனே உஉ

வருநி யொரு நாணை பிறக்கவருத்தகாரன் பசிபொறுக்க
மாட்டதவனெப்போது மொநவாயுவுள் தென்தே மறுதது, அருநதியு
ணவை, யடிக்கடியே யருநதிககளிப பன பெருமபஞ்சமான காலங்
கொண ணெணவரிசி கிடையாதெனச்சமமா, இருந்த பகற்படமினி
கிடங்கி யிசுவோடிசுவ மெவ்வளவுமேதுங்கடையததாற்றின்று பசியெவ
வாளுகப் பொறுத்திருந தன, பரந்தவலகி லெவ்வயிர்க்கும படியேயளந
து காப்பாற்றும் பரனே கருணை மரியழ்மாள், பாலாயேசு நாயகனே.
வெம்பிப்பசிக்கும்பசியென்னும்வெந்திக்கிழிப்புப்பசியகலிவ்னகும்
பிபரிசுரோக் கொடுத்தானு மேலுமேலும் வெணுமெனும், கும்பிகருழியாய்
பெருவயிற்றுக்குழியைத் தூங்கி வெண்ணிலக்கைக் கொத்தியிறைத்துத
ஜலையரியக் கடைசுகமது விறகுக்கட்டி, கமபத்தினிலே படிந்தேறிக்

கரணம்பாய்ந்து திரண் இருண்ட கல்லைவிழுங்கிக் கக்கியொரு கற்பார் தன்னை விழுங்குவதோ, நமபத்தகாதபோகனையானமபாதினிமேலுன் நம ல நளினத்தினையை நம்பவருணல்காயேச நாயகனே ௨௪

ஒருவர் குணத்தை யொவ்வொருவருள் ளககருத்திற பிறாரியா வொருத்தி நடந்த நடக்கைகளை யொருத்தருடைய வீட்டளப்பைத் தெரியவுரைத்து வெகுஞரையாயச் செப்பியிருந்ா கூட்டங்கள் சிரிக்கவ தனால் வெகுமானஞ் சேதமயாவும் செயவிக்கும், திருகுமுருகுக்காரனெ னைத் திரிந்த நாளி லொரு நாள்தான் தேவரீரகற்பனைப்படியே செய்த நாளா முண்டாமோ, நிருபர் குலத்திற்பிறந்ததயா நிதியாயுலகுக கதிபதி யாய் தின்றனொருத்தி யின்றருளுநிமலா யேச நாயகனே. ௨௫

கண்டார்க்கிவர மாபுண்ணியவான கருதது கினைவுந தனைப்படை த்த கர்த்தனிடத்தையல்லாது கவலைபிறிதொன்றிலையென, உண்டா மொழுகந தனையுலகை யொப்பிப்பதற்கா யுண்டாக்கியுள்ளககருத்திற் பிறருடைய வுடமை கவரவொளிமறைவாய, வண்டா குழலார திசைச் சேர வனமித்தொருவன் குடிக்கெடுக்க மாற்றம் பலவும் வைத்திருப்பேன வாழவு ஞானவாழ்வாமோ, தண்டாமரையைப்புறங்காட்டுதநாட்டாமரை யாய் பரலோகத்தாரு நிலமுந தலைவனாகுந தலைவாயேச நாயகனே.

முநதி யவழித்துப் பெட்டகத்தை முறித்துக்கட்டுப் பெட்டிகட்டு முடிப்பையறுத்துப் பிறருடைய முதலையெடுத்துச் சூதாடிச், சந்த முலை யார தமக்கேய்நது தானுண்டழித்துத் தனக்குரிய சங்காததிகட்டுங் கொடுத்தழித்துத் தாறுமாறாய்ச் செலவிட்டால் இந்தவயதிற பிள்ளை குணமிதுவே நன்றாய்த் தலையெடுக்குமெனதை தாய்க்குந் தகப்பனுக்கு மிழுகருவினைப்ப தியலபாமோ, அநதமலையிற செஞ்சன்று மாடு மறியு மடையு மிடத்தடியேன மனக்காயப் பிறந்தவனே யையா யேச நாயகனே. ௨௬

பல்லுவிழுந்து கணமருண்டு பஞ்சாய நரைத்துத் தோறிரங்கிப் பந வங்குலைநு செவிமந்தம் பற்றியெழும்பும் பசியடங்கா, விலவின் முதுகு டையுடன் மெவித்தவாயு மேனடி மேனிவெனும்பிப் புறங்காலதன் வீலகி நாம்பு விதைவிதைத்துச், சொல்லுமவிழுகது, நடைதளர்ந்து ிசாகமிருநதுள்ளறிவழிந்துதொல்லிப்படுமிவ்வுடம்பினையுன்சுமந்தோ பல்லுங்காணேனே, வல்லபரணை பரிபரணை மட்டில்லானே யருள்வே நமனுவாய் பிறந்திங்கெமைப் புரந்த வல்லாயேச நாயகனே. ௨௭

என்னைப் படைத்த ரொன்றுமிலலாதிருக்கும் காலஞ்சுவாமீ நீரே
னக்காயப் பிறந்திருலகதிலெககட்காக வெடுத்தமலுசு, சென்மசுடததி
றபாடுபடவர் சிறதா விரததநதனைநிந்தின்றுவை மரததிலிருநதிறந்தோ ட்த
வரீரனபோடுசெயத, நன்மைப்பலவரித்தினையிருக்க நான்மாதிரி நீர் செ
யதகன நன்றியறியாதவனாக நரகப்பிராதத்யாவேனோ, பன்னப்படுத்த
வேண்டாமென் பிழையைப் பொறுத்ததுன்றிருவுதிரப்பேறு தாருமென்
றனகருப பெருகா யேசு நாயகனே. ௨௬

பாலியடியே நெனகரு முன்பின் பாரததா லொருவர் துணையுமில
லைப் பரந்தவுலகம் பேயக கணங்கன ப்ாழத்தசர்ம பகையெனகருச்
சாவுமுடிகிட்டிருக்கதிநதச் சமயமனது நினைவறிவுதடுமாறிடு மநநேர
மென்னைசசதிக்க நரகசுததுருவென, ஞவிநடுங்க வெனமனதை யலைகரு
மரத வேளையிலென் னடுக்க நீர்வநதிருநதீராலடியன ரெளவே
னெவ்வனவுந, தேவரீ ரிங்கெனககாகச் செயயாவ்மனு நீரெமககாயச்
சிறது மிரத்தந தனைப்பாரததுச் செய்யு மியேசு நாயகனே. ௩௫

எந்தை பரனே யுனககபய மெனமாதாவே யென முறைப்பா
டெல்லாததையு நீர் கேட்டருள மெனனைச் சுமமாவிருக்க வொட்டா,
திநதவுலக வெவ்வுழற்பே யிரவும் பகலுமிதைச்செயதை யியாறு பென
னப் பெருமபவததிலிழுகதுப போடதகிரியுதிநத, வநதிதனககாளலடி
யேன் மரியம்மாரு நீரு மல்லான் மாபாதகனைக்கை தூக்கின் மலையா
திருந்த வாழ்வேனலை, அநதமிருநத பொற குருசோடாடுக கொடியுமில
ங்கு திருவங்கைத் த்லத்தாய மரியம்மாளுளும் யேசு நாயகனே. ௩௬

பச்சாத்தாபம்

கழிநெடி.

ACCUSING HIMSELF OF SIN.

அனைத்தையும் படைத்தா யனைத்தையும் புரப்பா யனைத்தையு மொன் றுமில்லாமலழி ததிடவல்லாயுனக்கண்ணி லல்லவாறு லட்சணத்தி னையுடையா, யுனக்கு நான் பிள்ளை யுனக்கு நானடிமை யுன்னருட் சொத்தககு முழுது முடையவன யானே யிடையிலே யலகைக்கு டந்தையாய் நடந துழலவேனே, வினைத்தொடா பறுத்தது மனுப்ப யிர தழைக்க விழுமருட்குளி துளித்தொதுவகாமேகமேயடியார் யோக மே பரம வேதனே போதனே விமலா, பனைத்தட நெடுவகைக கதக் கரியுக்கைக்கும் பாரத்திவர் கோமகன பயந்தபாலனே யெமதுகோ லனே பிர்வைப்பரிதியே யேசு நாயகனே.

புண்ணியம் புரியேன றினச்செபரு செபியேன் போற்றியுன்னி ருபதம்புகழேன் பொண்பொலி யுனதுதிருப்பதிபுகுதேன் பூசையும்போ தழுங்கேளேன், பண்ணுவதிடும்பு செயவது பாவம் படித்தது கபடமுங் களவும் பரத்தையா சேரியெனக்கொரு கோயில் பாவையராசையே பயிற்சி, எண்ணமுங்கருத்தம் பணத்தின மேற்பணப்பேயேறி யூருர் தொறுநஞ்சிநிரிந்திங் கிரப்பது சொழிலாயத்தரித்திரமடைந்தேனெ ன் செயவேனெனியனுக்கிரங்காய், விண்ணகம்பரவு பெண்ணினுக்கரசி வெணமதிப் பாதுகைப்பத்ததிமெய்த்தவப புதலவாசத்தியப்பொருளே வேதனே யேசு நாயகனே.

பிறர்பொருள கவந்த பிறர்மனைவிழைநது பிறருடை குடிக்கைக் கெடுத்தப பிறாகுறைசிறிது பெரிநென்ப பிறாபாறபேரளப் பூரளப் பளந்து, அற நெறி வழிவி றநெறி பொழுதிய வரிவரடி யில னுக்காது, னென வெறுக் கவவந்தி படைத்தவறபனை யிப்பொழுதான்காய், விதிந் திக்கு மரசர் குலமகள் குடக்கன் வெண்பிறை பண்புற மிகத்த தெரி யுங்கமலப்போதினுஞ் சிவப்பு வெண்மையுந் தணமையும்படைத்த, தொ ணுடைய தவ்மரி குமார் தென்மொ மாணவென முத்தஞ்சித்திய னர் வந்தஞன் கடவுட்டேவனே யேசுநாயகனே,

தோத்திரப்பிரியன் போசனப்பிரியன் ஜோகையர் மோகன விலைச் சுகத்தினிற் பிரியன் மகத்தவப்பிரியன் சொற்பகாரியங்களிற் பிரியன், காததிரப்பிரியன் றேவரீர்வீதித்தகற்பினைப்பிரிய மொன்றில்லாககருதையின்னக கசடனை நரகக கட்டையை யிட்டமோடாள்வாய், கோத்திரப் பதியார் புண்ணியப்பதியார் குறையிலாந் நற்குணபதியார் கோகுல பதியார் நரபதி தவீது குமாரியார் பெற்றநருள் குமரா, நேத்திரககருணை சமுத்திரமனையாய நித்தனே, கர்த்தனே யெங்கு நிறைநதுநின்றவனே சிறந்தவன் பரனே நிழலனே யேசுநாயகனே. ச

ஆளிலே யழகன் பணத்திலே மிகுத்தோ னறிவிலே பெரியவன் கல்வியுள்ப்பிலேபுணன்குலத்திலே யுயர்ந்தோ னம்பல புருடரி லொருவன், வாளிலே சமீர்த்தன பேச்சிலே கெடியன் மனத்திலே பலத்தவ னென்னும் வல்லமையினைத்து மென்செயுங் கொடிய மழுப்படை குமப் புலி யருமந், 'நாளிலே வலக்கை நரம்பிலே மூன்று நாடியும் பேதமாய நடந்த' நடையிலே கிடந்த கிடையிலே 'படுமோ நார்படும் பாடுமோர் நாயுந், தோளிலே யெழுந்த சுமையிலே கனத்தசுமையெனுஞ் சிலுவை யைச்சுமந்து துஞ்சியெனனுயிருக்கனபு செய்தவனே சோதியே யேசு நாயகனே. ரு

தானொருவனுக்குக் குறைசெய்வானொருவன் மனக்கொரு குறை செயப் பொருளாய்த் தன்னுளம்புமுங்கித் தன்மனைகடந்து சநதியிற் கூட்டமாய்ப் பண்டு, போனது மிடையிற் புரிந்ததுமறைந்த புள்ளியு முள்ளது மிலதும் பெர்துககி நின்றவர்களுரதுககி யினககலப்போவென ப்போகிடாதிரண்டு, கானிலந்தரியா தொருவருக்கொருவர் கைகலந்தடி பிடிசெப்து கண்டகார்த்ததுமாய்த் தலைதகர்ந்ததுமாயக கடுஞ்சினங்காட் டவனகடனே, ஞர்ன முததிரையாந் கற்பு முததிரைகரு நாசமில்லாதவ ளெமையு ணையுக்குமரா தாயினுமினிப் நாயகா யேசுநாயகனே. சு

அரும்பகை தனக்கிவ்வுடம்பெனத் தெளியா வூருயிருடம் பொடுங் கடியறு சுவைபுகிக்கச் சலவைகளுக்க கார்பணங்களைப் பூண, விரும் பியமடவார்த்தங்களைப்புணர வின் விரோதங்களை வினைக்க வெம்பகைவ னார்த்தகனம்பலமகிகக வேனுமென் மதற் கெலாம் பொருந்தி, யிருந்திமி ன்டயின் மரணம் ஊந்தெயதி விருவிழி மூடி வாய்பிழந்தே யாவருயிர ங்கவிதஞ் நெருங்கவே கெனமறுகுவதியுப்போ, கரும்பினு மினியவ குறப்பெருட்கருதி காட்டியென்றீவினைக்கலப்பைக் கட்டறுத்தவனே யுறபுதப்பொருளே கர்த்தனே யேசுநாயகனே. ச

கண்ணார மார்த்த பாண்டவயு மிரண்டு, காதினாற் கேட்ட, கேள்வி க
னும் கருத்தினுனினைத்த நிலைவு மென்வாழாற் கட்டுரைபகர்த்த பலலு
ரையும், புண்பிலாச்செயலுந், செய்த செய்கைகளும்படிப்படியே கணுக்
கிட்டாற் பத்து நூதந்த மாயிரங்கோடி, பதநூறாயிரமெண்ண, என்ன
டாப்பாவ மித்தனை தீங்கு மெளிதெனச் செய்த வெண்ணிடத்திலெட்
பிரமாண நன்னும, யென்னில யானெப்படியுய்யவேன்,
புண்படாசுரம் புண்புடர் குருதிபொழியவையாயிரமடிகளுந், பொருந்
தியென்னுயிரைப் புரந்த தற்பரனே பூரண யேசுநாயகனே.

அருந்தவமுயலேன் முயற்சி யென் முயற்சி யர்நுயிருடம்பினுக்
கிசைந்த வற்பகரியததைக்குறித்தற முயலவேனாயிரம் கோடி பாதகந்
கள், புரிந்தன தருளையிழந்து போனத்தகோர் - வெழுதினாழகுதனம்
புழுக்கென் பொன்னெருமாப்பெரன் காசொருகாச் போகிடி. வயிற்
றெடும புடைத்தே, இருந்துகொண்டபூவே னுனக்கு நானந்த மிடர்
செயவே னெனக்கொரு தன்பமெய் திடினுனையேதிட்டி கொந்திவே
னெழையின குணமிதேயையா, முருந்தின முறுவந்தமடிடை மகளீர்
முத்திரை மோதிர முடையமுறை யுடைக கன்னி மரிதருகுமரா முதல்
வனே யேசுநாயகனே.

சஞ்சலக்கூட்ட மன்கை தேரோட்டர் தாமரையிலையினீரீட்டஞ்
சதிமுறை பிறழாயை மொடுகோலகு சமைந்தகொண்டாடுவேநாட்டம்,
வஞ்சகப் புவனத தியறகையுஞ் செயறகை வாழவுடனீ தெனவிரும்பும்
மன்தினிற் கொடியமறவி யொன்றிலையான் மரபினுக்காவ தொன்றறி
யேன், பஞ்சிறைக்கினிகள் பழுமரத தடர்ந்த பாசடைக்கிடைத்த
கப் பட்சிகளன்னந்தம் பவளவாய் பழுத்த பழமெனப் பறந்தவந்தேற்கும்
அஞ்சடர்க் கிரணமிடைபு காச்சோலை யடந்திடு கலிலை நாபடானே யரு
மறைக கிழவாருருமுறைத தலைவாவப்பனே யேசுநாயகனே.

ஞான தூல் பரம வேதநூலுலக ஞானிகள் விதித்ததூல் விதிபான்
ன்மையுநதின்கு மவனவனொழுநு நியாயமநியாயமு முணர்ந்தும், ஈன
னய்ததர்மவிமொபனா தீமீம்புக கிடும்பு செய்வாரொடுஞ்சின வாவிருகழ
வழுத்தப் பணிவிலங்கணியேனித்தனை யறிவுமென் படித்தென், மாண
னாக்கரசி மரிதிருவயிற்றும் வால சந்நியாதி செந்தந்ததும் மரிதினா
யுதறு துடத்தினுள் புடித்தும், மாசிலாமதலையாலுந்த, தானனைவருநா
தற்பர வுன்தா சத்தியா நித்தியா வுனத்தா தாங்கு செந்தந்த
வோங்கும் புரத்தா தன்னையே யேசுநாயகனே.

“சூலையாய் முடங்கிப் பறங்கியாய் வேடித்துக் சொறி சிரங்காய்ப் பசுபத்துத் தொண்டயரை யிடுப்புக் கால்ன்கமேஸ் வயிறு சொறி சொறி சொறியெனச் சொறியும், வேலையா யிருக்க விரண்கந்தேய் வேந்துயர் சூழ்ந்திர்ப் பகலாய் விழியுறங்காத பழிபடும் பாழ்த்த விடக்கையா”
“னெடுத்ததம் வீழ்வே, சூலையாய்க்கருப்பரு சாறு சாலுடைதத வாறறு நீருறறு நீர்க்குறிஞ்சி யடுகரு கூன்ருலைத்தாழ்க்கைபன் வளர்க்க வரம் பையுக் குறும்பை சூழ்”தென்னஞ், “சோலை பூடுயரு நசரையாய் ரூனச் சுருதியாய்ப்பரிதியரு” சுடராயச் சுத்தமாமிரைய பெற்றபாலகனய்த் தோன்றிய யேக நாயகனே.

௧௨

காகதா பணந்தா சேலைதா வண்ணக் கறியொடு சோறு தாவுன்றன் கைககிலை யெனிலொர் கடன்கொளல்லது பொய்க்நாவு செய்தாகிலுந் தாவென், “நேன்கையோ சரியிட்டடிக்கடி வெறுப்பா பூட்டியுற கூட்டியே மயக்கி யுள்ளகைப்பொருளைக் கொள்ளை யிட்டொழிந்தாலுனைக் கொடு போவெனுமடவா, சாண்சயாலுள நினறுசவிட்டிய வுளளாவி தளளாடி டவடியெனடைந்திடு தயருமிடுக்கணு முடையே னுனதால யானுமென் செய்வேன, தேசலாவிய பொன்வரதனை கருனைத் தேவனை பாவி கள் பவத்தைத் தீர்த்தருட் கிருபை பூததெமைப் புரத்தல செய்தருள யேசநாயகனே

௧௩

“தேடின வுடைமை யொருவினைபதனைத் திருமியோ ரொருவினை யதாருச்சினைண்டப்பவாக னொருவினை யடுதத் தினேகித்” ரொருவினை செங்கோல கொடிய மனை ரொருவினை கொள்ளை கொள்ளுவோ ரொருவினை செந்திக கோளொரு வினைநற குடித்தமரான கொடியவரொரு வினை செஞ்சொற், பாடிய புலவ ரொருவினைமாயப பரத்தைய ரொரு வினை யிலைபோறபல வினை யுடைத்தாறபணத்தை முன்னிருத்தோ ராவுணமென்பதுபயனே, நாடுவ துனையான் வணங்குவதுனையான் தம்புவுதுனையே” ரீயே நல்லதோருடைமை யழிவிஷாப் பொருளே காயகா டியசுநாயகனே.

௧௪

“மைக்குழல் விரிதது மனைவிகள் கறுழ் மைந்தரப்பா” வென மறு தவயித்தியர், கரைத்த மருந்தருந்தென்ன வந்துவந்தருகினிலிருந்து, ஒக்கலு முறவு கப்பனெ மலங்கணுனக்கொரு திக்கிலையென்ன ஓவிய மனைய பெண்களைப் பூர்த்திக்கும் கொருய்யமில் யெனை, “திக்கலு மெழுத்து சொற்களும், தனிகுறு விளக்கொளி யொன்றி” ரண்டாடி” விழி யொளி மழுக்கி விழுந்துபோ” முடம்பை” விணிலே சுமத்தற மெய்வேன,

தெச்சர் கொண் டிறையினிற்சுமம் பூவமென் றேமத்தாய் மரிபயத்திறகு
தந்தையதாய் வருமருட் கடவுட்டேவுனே யேசு நாயகனே. ௩௫

தேமுன பணத்தி லொருபண முடுத்த லேயிலொரு முழச் லேல
செல்வமாய் வளர்ந்த மகவிலோர் மதவு தெரிவைவர் நம்மினோர்
தெரிவை ஆடகப் பணதிகளி லொரு பணங் யரிசியி லொரு
பிடியரிசி யாககிய சோற்றி லொருபிடி சுடுசோறுநமை கடம்மிலோ
ரமமை, கடவந்துதவா தியமனா ருயிரைக கொண்டு போமிட
ததினி லதனறாகுவலையவாழ்வை வாழ்வென நமப்ந் ஞற்றமே குறறமா
மன்றோ, நாடகமகளிராடியபரத நனநெனநாபதிலகு நறநலையுடையார்
நிதந்லுந் துதிககு நாயகாயேசு நாயகனே. ௩௬

தந்தையரிநந்தார் பெறததாயிடந்தாள் சுகோதரராயினோ நிறந்தார்
சகலரு மிநந்தார் நானுயிநதிறகதததகநாள நானியா வின்றோ, எந்த
நாளறியே னாயினுமடியேயன்றககுநா னொன்றுள தென்பா லெனக்கு
நானழுவா வவாககு நானழுவோ வெனசெயல்வ னெனறனக கிரங்கரய,
கொந்தலா மலரின வண்டு பாணமுதலககுரககினம் விநறகையாலவருக்
கைக்குடககனிபிதித்தக குறுகுசூசையெடுத்தககுட்டி களருநதிடககொ
கெகும், அந்தமாநசரைவந்தகாரணனே யனைத்தையும் படைத்த வாரண
னே யளவிலா தவனே பரமு பூரணனே யாதிதேயேசு நாயகனே. ௩௭

மககளும் வேண்டாம் மனைவியும் லுண்டாம் வாழ்வொடு செல்வ
மும் வேண்டாம், மாடமும் வேண்டாது கடமும் வேண்டாம் மன்னவர்
வரிசையும் வேண்டாம், ஒக்கலும் வேண்டாநுடைபு பொருள் வேண
டாமுண்பது முடிப்பதும் வேண்டா முருமோ வேண்டாம் பேருமோ
வேண்டா முடம்பும் வேண்டாமிதே யுணஹம், தச்சுவன் கமலச் சரண
னைவேண்டுஞ் சந்தத முனைத்தொழ வேண்டுந்தவஞ்செயப்பலரு ஞ்சத்தி
யம் வேண்டுஞ் சகலபாவங்களைத் தள்ளப்புககுவம்வேண்டுந்நமறைப்
பொருளைப் பாடவும் பமககவும் வேண்டுமே பரகதி வணடும் மரிய நா
யகி கைப்பாலனே யேசு நாயகனே. ௩௮

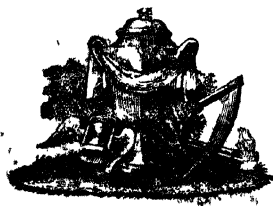
அருமபவ மிருத வெனனை வெம்பேய தன்னடிமையா மெனவழ
க்காமயவகது புரிவித்திவன செய்தபாவ மனைதையும் பாருமென்
றுரைகதல, விரும்பியவடிமைத் தனத்தினிண்மெனனை மீனடது தேவ
ரீரதற்கு மென்பத முறிவு செனகதமுறிவு மந்தகுறிவிடைமுறிவு, திருந்தி
யசாட்சி யென்றனை மீட்ட, தேவரீரடி யுணக்காகச சிறதிய் வீரத்த மென்
புறமாகச் சேர்த்திடு மென்றொரு திட்டமுட், பொருந்து நமபிக்கையுள்ள
திற்பத்தம், போகிடாததலுனைப் புதுபாய் புண்க்கியவாளர் தண்ணீரை
களிக்கும் பூரணயேசு நாயகனே. ௩௯

உன்னடி பரவ வுன்னையே துதிக்கவுன்றிருந்மே யுரைக்கவுன்
செபஞ் செபிகுதவுன்புதிழ் விளக்கவுன்னையே கடவுடென்றுணர். வந்
நிஷத்தினையே உன்றியோர் கடவுளிலை பென்றுதுதி சாகிக்கவேகனே
யுனக்கு டேவனொளன் சுவாமிபென்னையுந் கைவடலாமோ, தென்னிலை
மடியக கமுகிலை கிழியச செண்பகத தாழை மூன்னிலையிற சினவரால்
ருதிகுரு நசுரைமுடி துழைக்கச் சிறநதபல்லுயிரையும் படைத்த, பொன்ன
கர்க் கிறைவா கன்னிமாமிகைப்புத்திரா சததியவசஞ் பூமியநதரமு நர
கமும் வுணங்கப்படுனந்தபேர் யேசு நாயகனே. உஉ

சிலைத்தடவரையிற கொலைப்படச் சுமந்த சிலுவை?மற் கிடத்தியுன்
வலது திருக்கரத்தன்னை விரித்தலிசாணி சென்றிடப்பெலத்துடனறைநது
இலக்கிது துளைக்குள் ளிடைககை யெட்டாதர் லிழுத்தொராரணியை
யரைநதயர்ந்த இருபதீந்தனை யொருபதம் போலாயிருத்தி யோரா
ண்பைப் பொருத்திக, கொலைப்படு குருசைக்கவிழ்த்துமேன் மிதித்துக்
கூடர் முனையானிகண்டககிக குவிலையந் தனகரு நடுவுறமலைமேற்
கொடுங்கனவர் கழுவினுக்கிடையில், அலைத்துடல குலங்க வெடுத்தற
நாட்டியயியலினு னுன்விலாத திறநதவஞ்சகாயததை நெஞ்சகத்திருத்தி
யாளுவாயேசு நாயகனே. உக

முள் முடிச்சிரத்தை யடியினற் கொடிய முறிவுபட்டி சீரத்தை
மூங்கிலம் கரத்தைப் பழந்துணிச்சால்வை மூடவே போர்த்திடு முதுகை
க், கள்ளிறறலைவனெனக்கழுகுரீசின்கன சுமை சுமந்த தேர்புயத்தை
கன்னிகைதுடைத்தகிருமுகத்தினீன்மா கடினமா முனையிருப்பாணி, வுள்
ஞறப்பாய்ந்த கரங்களைப் பதத்தையொள்ளிய வேலினற் குத்தவுதிரமு
நீருமெழுதிய விலாவை யுயிர்விடு மளவு மென்னிதயம், எள்ளளவயரா
தந்தியும் பகலும் மிஷ்டவீடா திவையெலா மனத்தால் யானினைத்திரந
க விரங்குவாயெனையா ளேகனே யேசு நாயகனே. உஉ

கழிநெடி ஸுமரிற்று.

ஆபத்துப்பத்து.

UNCERTAINTY OF LIFE.

மலையளவு தனம்பெறினு மண்ணளவு மிடம்பெறினு மணி நீர்வாரி
அலையளவு சனம்பெறினுமவவளவு நிலை தவகத்து வாழவே, தலையள
வுதொடங்கிவரு காலளவு நிரந்தரமாயததாகருமாய, மலையளவு சலந்தர
மாய மறுகுவனோ விவவளவு மட்டிலலானே ௧

காரமேகக குறுநதுளியானனைநது வாடைக் காற்றாலே கொடும்
வெய்யிற காயவெம்பித், தீராத வெம்பசியாலுள்ளுடைநது தேம்பிமன
பட்டையிலுந் சிநுதை நொநது, நீரமேலேயுறநகிறு துருமடிபோலு நிலை
யிலலாப பளங்காய நிலைகொலென்ப, தாரமேலே குறையடியேன மே
லாமெனரு ளருள பெறுவ தெளிதாமோ வளவில்லானே ௨

சன்னியென்றும் வாதமென்றும் வாயுவென்றுஞ் சததியென்றும்
பித்தவதிசாரமென்றுஞ், சென்னிவலிதருங் கூகை சேகை யென்றுஞ்
செலககறிச்சல பிளவை யுளசிறுகமென்றும், முன்னியமையாத பல்
நோய்க்கிலககா முததையுட லாங்காரமொடுங்கா நின்ற, அன்னியனைத்
தன்மையாயாவ வுனநனருளளிப் பிழ்துண்டோ வாதியானே. ௩

தேளோடு பூரமெலிவண்டு கீடரு சிறெறுமபீ துளமபு தெளருத்
திகழு மூட்டை, நாளோடு பொழுதோடு மிககைகாட்டுநரியோடு நாயக
கிரையாயு நாசககாயக, கோளோடு வாழும் பிரபஞ்சவாழ்வைக் கொத்
தோடு பற்றுமனக் கோலனுக்குத், தாளோடு பொருளதுநநநாட கொள்
ளுஞ் சம்பிரதாயத்தை யெனகொல சாழ்றுவேனே. ௪

அரவுக்கோ வெம்புலிக்கோ வாணைக்கோ கரடிக்கோ வாற்றிலவா
ழுங், கரவுக்கோ சுறவுக்கோ கடுவாயக்கோ விரையாருங் காயநதனை,
இரவுக்கோ பகலுக்கோ விலக்காகவெடுத்தது நானிறைதவீது, மரபுக்
கோமணிவிளக்கா மரியமமாளீனநருளுமைநதனாரே. ௫

வெள்ளத்தா லெந்தழலா லடுபேயாலவாயுவிலை வேண்டார் செய்
யுங், கள்ளத்தான் மனப்பயததற கடுங்கடுவா லுயிரவீயுங் காயநதனை,
உள்ளத்தா லுசிதமென வுலப்பேனை மயற்பேயலிட்டோடவாச, வள்ளத்
தாமணர்ப்பாதந் தருதிப்பரலோகா தொழுமாசிலானே. ௬

அம்பாலோவாளாலோவேலாலோவெய் கஞ்சலிலாலோகாட்டுகும்
பாலோ, கல்லாலோ கையாலோ வ்யாவீயுங்காயந்தன்னை, வம்பாலோ
வளாதேன் யானென பவத்துக்கா யுயர்ந்த மரத்திற கைகால
செம்பாலோடிட வாணியறை யுண்டேயிருந்தருளுந் தேவனுரே. எ

வேறு.

கொலையோடோ களவோடோ வியலாராசைக் கோதையா கண்ம
யலோடோ கூடியுன்னந், தலையோடோ காடோடோ கைகாலோடோ
சாயநதழிந் தீத்கும வினையோ சுகடக்காயம், அலையோடோ ரலை பொரு
திவகின்ன மின்ன மலைப்பதனறி மனத்தவாவறறு ன்னுணமை, நிலையோ
டோ தவம்புரியா நீசனுயய நினனோடேயுண்பப் நிகரிலலானே.

தான பிறந்த விலலிடத்தோ காட்டிதருனோ தானறியாப் பிறதே
சந் தன்னிறுனோ, மீன்பிறந்த விலலிடத்தோ வாறந் நீந்தா வெள்ளத்
தோ விழுவதிறத் விடக்கெனனோரா, நான்பிறந்த மிதுவரை செய்யாதி
ருந்த நனமையினி மேரபுரிய நாளுண்டாமோ, வானபிறந்த கூடரொளி
யே யெமமையாளும் வலவனே யுனகிருபை மட்டிலலானே. க

நடக்கையிலோ விருக்கையிலோ கிடக்கையிலோ பிறரோடு நானீ
யென்ன, வுடறறலிலோ வுண்கையிலோ வுடுக்கையிலோ வ்யா போவ
அண்ணாமாய், விடக்கையிலோ நிறவாககியமபுரியேன் பொதுத்திர்
வை விளம்புகால, மிடக்கையிலோ வலக்கையிலோ நிறபவனுவேன்
கருணையெம்பிரானே. டி

சைப்ப

EVILS OF RICHES.

கற்றோரையவமதிகும் மேலோதம்மைக் கண்ணுறையக் கண்டு
விடுங் கைக்கோராகாசு, மறறோனாத் தனக்கடிமை யாகப்பராககு மாயந்
தோரைப்புன கோட்டியடியாநிற்கும், பெறறோரை நிரக்கவிடும் பெண
சொறகேட்டும பிறரோடு தனைவியந்து பேசுந்தனபா, லுற்றோரை முகம்
பாராதொழியும் பொலவூ வுடைமையென்னும் பேரரசையொன்று

ஊரறியாப்பிறதேசத் தொருவன்சாதி யொழும் கறியாக்குலவீன
னுயாநதோர் சங்மைதன், ஈரறியா வறிலீன னென்னுங் காண்கூட வறிக
தொருகோடி சேரககண்டாற, பேரறியாக கிளைக்கட்டம் பிணத்தைக்கா
தப் பேயக்கூட்டம்போற்கடிப பெருகும்ப்போ, தாறறிவாரவீனையவன்
சநநதோன்றியறியாருங் கேட்டறிவாராகுவாரே ௨

காட்டவோ முயன்று முயன்றீட்டுமீட்டத் தெவவளவாகினு மிரப்
போககீருசெங்கை, காட்டவோ விரவுபகற் பேணுவைத்துக் காகக்
வோவகம்பிரமைக்களி வெம்பெயக்கூத, தாட்டவோவெக்கழுத்தமுனி
யுள்ள மடங்கவோ வெறித்தெடுத்தோ ரரைக்குளவைத்துப், பூட்டவோ
திருக்கவோ வருமையென புகலுவீர் புகலுவீர் பொன்னுள்ளாரககே.

குணந்தேடவேயரிது குணமோநல்ல குணந்தேடவேயரிது குணமோ
கோத்தி, மணந்தேடவேயரிது மணமோபுத்தி மதிதேடவேயரிது மதி
யோநல்லர், கணந்தேடவேயரிது கணமோதனமக் கதிதேடவேயரிது
சகியோ நாலு, பணந்தேடவேயரிது பணமுள்ளோரககே பகர்ந்த வெல
லா மரிதென்றும் பகரிநருணே. ௪

தன்னோடு பிறந்த துணை தன்னை யின்றோர் தனக்குரியா தான்
கொண்ட தாறமென்றும் மண்ணோடு பிறந்த மக்களதித்தாற மறந வமி
சத்தா ரயலவீட்டாற மறுமுள்ளாற முன்னோடு பிறகோடுந் திரிவுமு
லுமுகம்பாரா நல்லவுரை மொழியாரெல்லாம், பொன்னோடு பிறவாத
தன்மையனோடு புழுத்தலை நாயினுங் கடையாழ் பொன்னில் றே ௫

கனமுண்டாம் பெயருண்டாங் கறவைமாடு கனமுண்டாழாபேருங்
காட்டாறு, சனமுண்டாமினமுண்டாம் நாலுக்குச்சாவடியுமரையுனை
யுந் தானேயுண்டாங்கு தினமுண்டா முப்பாலுஞ் சேறுங் காத்த சேயி
ழைக்கும் பெருஞ்செலவச் செருக்குண்டாஞ்செந், தனமுண்டாம் போ
தெல்லா மாலுமுண்டாந் தலையசைப்பு மிறுமாப்புந் தாமுண்டாமே ௬

கல்லாதா தலைக்கடைக்கே செல்லச்செல்லக் காலபாரா வழி பார்
ப்பா கடைக்கண்பாராப், பொல்லாதா முகம்பாபபாரவா பாராக
தபொறகமல நறநூற் தலை பூத்துமான, மிலலாதாபோ விரப்பார்யாரே
னு றீவாரீவா செனவேயிருந்த பாபபார, அல்லாதாரிலை யென்ற
மமிழ வல்லோரேயரும் பொருளேயன்றி யுமதறிவுன்னுமே ௭

பருவயிறு பண்டிசரிந்திலாற பாரககபாரகக் வுடல் பளபளென
ப்பருபபதானமத், திருநுவலையு மெண்ணுமையுறலால் வாயிலுதானே
பட்சமேயுதிப்பதாலோ, இருவிழியுந் தெரியாப்போலிருந்தகலால் வாதே
ற்பவருக்கிலையிலை யென்னலாற செந், திருவளரும் பொன்னுடையா
ரிவசேயென்று தெரியாமலவா குணத்திதெரிபுராலோ, ௮

என்னேரம்பிறந்தோம் பொலலாதவனென் றுடம்புமெடுத்தேயி
றாகு, நாளினனேரமென்றுண்டோவுயிரோனதேயெவ ரெவர்க்கு மிர
யெயிரிலையே, பின்னமேது தமியனுனககொரு பிள்ளைப்பாவனையான்
ழைக்கும் பிழைப, பன்னநனமை புரிவாய பராபரவனநத ஞானவ
ராதிப்பிரதாபனே.

௭

ஊததைப்பாண்டம் மேததியபாத்திர முப்புப்பானையுருவராக கா
யிலோ, குத்தைக்காயொரு காசுபெறுவுடற சுமையைநானுஞ் சுமக்கக்
கடவனே வாாததைப பாதிதவரும லாபிரகாமை வாழவித்த வாழ்வை
யோ ரொனபதா, மாததைக கீறறிற் கண்ணியாஸ்திரி வெலலயமலை லீன்
றநளவநனவா நாதனே.

௮

மண்ணைப் பார்க்கில வெருவிரிவாங்கதின் மாநதாப் பாகக்கில வரம்
பிலைமொனுடா, பண்ணும பாவமளவிலை யித்தனை பாகுததுள் ளொரு
பாவமெனினுமுன், கண்ணைததப்பிப புரிவாரிலை யெலாங்கண்டிருப்பை
யுனைக காண்பதாரிவை, எண்ணிப்பாாதது நடவாதபாவியை யிரட்சித்தா
ண்டரு ளேகாதி நாதனே.

௯

கொள்ளித்தியொரு சின்னப்பணத்திலுங் குறைபமெய்யுறக்கொண்
றாலுடனே நான், துள்ளிப்பாயவனெரி நாடருழித தீசுடு மப்போதுயிர்
மமா கிடக்குமோ, வெள்ளிக்காசு விலையாக யூதசு விறறுக்கொள்ள
லைப்படடென பாவத்தைத, தள்ளிப பேரினபவீட்டியேனுக்குத தர
ருக்குந தாயாபர நாதனே.

௧௦

படியிலுள்ள மனிதா கண்காண விப்பாவஞ் செயயப்பழிப்பாரென்
றண்ணி முட, செடியிலுள ளறைக்குள்ளே யொளித்து நான்செயவ
ன்றிருத்திடடிக கொளிககுமோ, அடியருள்ளத்திலுள்ளத முள்ளத்து
கப்புறமுமறிந்து மறித்திடா, கடியநின்ற கருணுகடாட்சனே காததனே
யமைக்காததருணாதனே.

௧௧

செய்கிடும பவமோரேனதா லுயிசேதமென்பதுங்கேரே நரகத்தில
ய்திறைபின்ன ருடேற மிலையே யென்ன வுள்ளத்தி லெப்போது
மண்ணிலேன, கைதவஞ்செய்துராததுமமாயகதனாவாண்டகள்வன கழு
விருந்துதான், வைதவைவுமனம பொறுத தாற்றிய மாசிலாவுயர வா
ரவர் நாதனே.

௧௨

எனக்குடைய தொன்றில்லை யிரு நிலைகென்னுயிரு முடமப மியா
நமிந குனக்குடைய துடைவன பண்டதை யுடையவனகையிலொப்

தாயககூட்டித்தமையீனற தநதைககூட்டித் தமதுகினை வழியிலுள்
ளேரா தழுகூட்டித்தம், வாயககூட்டியா ளடியார வயிற்றுக்கூட்டி
வந்தவாகு மிரப்பவாகும் வாரியூட்டிச, சேயககூட்டி மனைமாடத்
தேவிககூட்டிச செலவழியாதொறுத தொறுததுத தேடிச்செந்தே, நீக்
கூட்டுமாரெனவே கூட்டுவோர்கைககிருநிதியமிரா நிதியமெமமனோர்
ககே.

கட்டுண்டான் மைந்தரொடு காதலியுநதானுமுண்ணக களவுகண்டு,
வெட்டுண்டானறலையகலவுடல சோறுண்டுககானேம வள்ளடு பொ
ன்னே, டொட்டுண்டாகிலு நினைப்ப தொன்றிருக்க வொன்றிடைவரதுற
றவாமுவு, தட்டுண்டாலென செயலாந தனகருண்டானது தனக்குத்தான்
கண்டிரே.

†3

ஆராதவணப்பிரகாசம்.

LUSTRE OF DEVOTION.

உண்ணுமுண்டிப்பொருட்டா யிராப்பகலுடல வருநதியுழைத் துழ
ன்றேயுளத, தெண்ணுமெண்ணமொருகோடியான் கரையேறு மெண்ண
மொரொளததனையுண்டோ, விண்ணுமண்ணும் பறக்கும்பறவையு மிருக
சாதியும் வேறுளயாவையும, பண்ணுமுணமைப பொருளேகிருபையா
பரணரூபபராபரநாதனே.

எனறுகூடியுரு சாவுண்டு சாவுக்கு மின்னநாளென்றிலககிலை யாதலி
ன், நன்றுகூடிய மட்டும் விருமபியே நானசெய்யாமடனுகக நியாயமோ,
கன்றுகூடிககுடிககும் பசுவல்லாற் காணுமோ டொருகார்த்தப்பப்போதது
முன், நன்றுகூடித்ததுகிகின்ற பிள்ளையாய நிலத்தில் வந்தருணின்மல
நாதனே.

என்னேரம்பிறந்தோம் பொலலாதவனென் னுடம்புமெடுத்தேயி
றக்கு, நாளினனநேரமென்றுண்டோவுயிரொன்றேயெவ செவர்க்கு மிச
யெயிரிலையே, பின்னமேதுதமியனுக்கொரு பிள்ளைப்பாவனையான்
ழைக்கும் பிழைப், பன்னநனை புரிவாய் பராபரவனந ஞானவ
ராதிப்பிரதாபனே.

7

ஊததைப்பாண்டம் மேததியபாத்திர முப்புப்பானையுருவராக கா
யிலோ, சூததைக்காயொரு காசுபெறுவுடற சமையைநானுஞ் சமக்கக்
கடவனோ வாததைப் பாதிதவறும் லாபிரகாமை வாழவீதத வாழவை
யோ ரொன்பதா, மாததைக் கீறற்ற கனனியாஸ்திரி வெலலயமலை லீன்
றருளவனவா நாதனே.

மண்ணைப் பார்க்கில வெருவிரிவாங்கதின் மாநதாப் பராக்கில வரம்
பிலைமானுடா, பண்ணும் பாவமளவிலை யித்தனை பாவதுள னொரு
பாவமெனினுமுன், கண்ணைத்தபபிப் புரிவாரிலை யெலாங்கணடி நுப்பை
யுனைக காண்பதாரிவை, எண்ணிப்பாராதது நடவாதபாலியை யிரட்சித்தா
ண்டரு ளேகாதி நாதனே.

௮

கொள்ளித்தொரு சின்னப்பணத்திலுங் சூறையமெய்யுறக்கொண்
டாலுடனே நான், துள்ளிப்பாயவெனரி நாடருழித தீசுடு மப்போதுயிர்
சுமமா கிடக்குமோ, வெள்ளிக்காசு விலையாக யூதசு விறறுக்கொள்ள
விலைப்பட்டென பாவத்தைத், தள்ளிப் பெரினப்பீட்டியேனுக்குத் தர
விருக்குந தாயாபர நாதனே.

௯

படியிலுள்ள மனிதா கண்காண விப்பாவஞ் செயப்பழிப்பாரென்
ண்ணி முட, செடியிலுள்ள ளறைக்குள்ளே யொளித்து நான்செயவ
துன்றிருத்திட்டிக் கொளிகுமோ, அடியருள்ளத்திலுள்ளது முள்ளத்து
க் கப்புழுமுமறிந்து மறித்திடார், கடியநின்ற கருணுகடாட்சனே காததனே
யெமைக்காததருணாதனே

௧௦

செய்குடும் பவமோரேனதா லுயிசேதமென்பதுங்கேரே நரகத்தில
யங்கிறைபின்ன ருடேற்ற மிலையே யென்ன வுள்ளத்தி லெப்போது
மெண்ணிலேன, கைதவஞ்செய்துராததுமமாய்களவாண்டகள்வன கழு
விவிருநதுதான, வைதவைவு மனம் பொறுத தாற்றிய மாசிலாவயர் வா
னவா நாதனே.

௧௧

எனக்குடைய தொன்றிலை யிரு நிலததென்னுயிரு முடம்ப மியா
னுமிங் குன்குடைய துடைவன பண்டத்தை யுடையவனகையிலொப்

பக தொடாமலென், மனக்குவலை யுலகத்திலே வைத்து மதியங்கியென்
வாழ்காண்வஞ்சப்பேய், தனக்கள்கக நினைப்பேனெனதுபேயத்த நமள
ரே லிதசத்திய நாதனே

பாட்டுங்கைப்பொரு ளொன்றுக்குப் பததுவந்தெய்தினுற சூழிறு
மாப்புப்பேயபிழிக, தாட்டுமநக களியாட்டிலே மனத்தறிவின கண்ணை
யகநதை கெடுக்குமாற, போட்டுங்கேட்டு மூலகத்திலே பிசசைபுகினு
நன்றிளிப் பொன்னாடா பாககியங், காட்டுஞ்செலவம் பெறுவதுபோ
துமென காததனையருட காரணநாதேன்.

கடுபபுறும் பிரமேசம் பீலிதை தவிச்சொகை கழலவாதம் பீனிச,
மிடுபபுறவுசுரமதிசாரமென்றிறதநோயககிலககெனகாததிரமனரே, வடு
ப்பதத்திருமேனியெலலர மடிமாறு பட்டுரு மாறிமரிததுயிர, கொடுபப
வோதரு வானதிலேநின்ற கோதிலா வருடகுனருனவேகனே

வட்டவேலைமணி நசையாரிருமலாக சணபாவை மணைகால பயி
ர்சூழுக, கிட்டவேலினுணங்குமுடபோலவே யெனனுளத்தினி லெப்
போதந தைக்குமோ, துட்டவேலை யெடித்த விலாப்புநதனைத்த பாவி
முகத்தோர் துளிரத்தம், பட்டவேலையிற கெட்ட கண்பேரொளி பாய
வேயருள் பாவீத்தநாதனே.

பாரககாரிய கித்தமெனக்கொரு படியரிசி கிடைப்ப துனைக்கொ
ண்டு, தீரககாரியவிலை யென் பாரிவித திரியுமென்னுளத தீங்கையகற்
றுவாய ஆரககாரியமெலலாமோர் வாததையாலாகருவ காரணவானரனு
னது தூரககாரியமென்றே யறிவித்ததுச சொல்லவந்தருள சோதிப்பிர
தாபனே.

தோணி யேரியுஞ் சேவகன் செயலித்துந் தோட்டரு செயதுரு
சமைசுமநதும்பல், வாணிபஞ்செய்துஞ் செக்கூரநதுஞ் சாணமல வயிற
றைப பேணியான் மாவை கண்கினதேன, பாணிபீரதங்கன செக்கச்
சிவந்திடப பச்சிரத்தஞ் செம்பால் பாயமுன்றிறுப், பாணியான் மரமொ
ன்றிலறையுண்ட வறபுதா வெமை யாண்டருணாதனே.

தூரத்தனென்றென்னையெலலாரும்பேரிடமிசசொல்லசொல்லவுட
மபுகளுக்கற்று,வாரததைச காரனென்றேயிருநதாலபிமானிப்பாரும்மதிப்
பாருமில்லையே, பாடித்தபாரத்தவிடந் கொறும் போபட்டபாவி பாவப்ப
ருவரல் யாவையந், கோத்திரங்குவ துன் மேறகடனன்றோ தேவருயகி
திவயிய பாலேன்.

சாணவயிறுறுக கொருபடி சாதமிமட்செ சாதததுககாயநெடுஞ்
சேணவயிற் பறகக வெனகொரு சிந்தையுண்டு சிறகதற வாழியே,
தூணவயிருகராரு சோததுமெய தோலனவும பிடுவ வடிபட்டோய்,
ணணவயிற் குறையாது பலலுயிரக கூட்டியாளு முபகாரநாதனே. யக

நலபாலப்பிராயதது மாப்பினை நரைததபோது கிழவனிருமை
யுஞ், சொல்லவான சீரததுககின்பமுந் துன்பமும மொருதொந்தமதல
லவோ, வல்லவா'வருளேச பராபர வானவாமறை வாயாவமுபுள்,
நலவாநின்ற வேகா வெனையினி தாட் கொண்டண்டரு ளானந்த
நாதனே

யக

மீனயுமக்களு மாளுமடிமையு மாடுமாடும வயலும வேளாண்மை
யும, பீனயுமபறறுவ குதிரையும பலலகுகும பாலுஞ்சாறுமென பாக்கிய
மல்லவே, உனையு முன்றிருத தாயாரையுந் தின் முளத்திருத்தியுயிருளள
நாணமட்டும், நீனையுமிந்த நீனவே யெககாலமு நிறகுமபாகவிய நீதிபி
ரதாப்பின.

யக

கோவிப்பார்க்கு மடிப்பார்க்குங் கைப்பொருள் கொள்ளுவோரக
துக கொலை பாதகங்களாய்ப், பாவிப்பார்க்கு மனிப்பேணுனககு நான
யயப்படாததென பாவககுறையன்றோ, சேவிப்பார்க்குந் துன்ப்பார்க
துஞ் சிந்தையிற் சிந்திப்பார்க்கு மசகிந்தையை நினனினை, யேவிப் பா
தத்திருதுபவாகுஞ்சீடனப நலகுமெழிற் குணருபியே.

யக

பாலுஞ் சோறுமவயிறாவுணகி வென்பசி பொறு முழுப்பட்டினி
பாகிலென், நாலு நாளை வெகுமானமாகையா னமககுந் வீழ்ந்த நானில
மல்லவே, காலுங்கையுமுனை யிருப்பாணிகள்க் கடவவென்பவக் கனமத
லககாயருட், சாலுமனபொ டொருகுருசா ன்நிறுனிறந்த தயாபா
ராதனே

உக

நாணமுபாவததை யெண்ணுமற செய்குலே நெண்ணி யெண்ணியி
னிடெற செய்புனெனபென, மீண்டும பாவத்தில வீழுவனதலால் வி
னயனசெய்கை கொடிய துரோகமே, கூண்டுவானவர் கொண்டாட்
பவா மலைககுனைக்குள்ளே மறிக்குட்டியுஞ் செங்கனறுந், தாண்டும
புலலணைமீதிற பிறந்திடுஞ் சருவசீவ தயாபுரநாதனே.

உக

குலத்திலீனனிமபாட்டன மூங்கைகூன குருகுறுப்பறற கோண
விலவென, சிலத்திலெனையிவரிகழ்ந்தாலென்ன நீயுமப்படி நிந்திப்ப
பிலலையே, தலத்திலுன்றிருசகித்தத்துக் கேற்பயான்றாண்டுகிற சருவ
ங்காரமுன், வலத்தினிதப னிறக்கும் பொழுதொரு வசையுண்டோ
யுயிர் வானவா நாதனே.

பொன்னக்கொண்டு வலிமையைக்கொண்டியா புத்தியைக் கொண்டு பூமியின் மேற்குலக, தன்னைக்கொண்டியுரு வாழ்வதல்லாவியை தன்யுகுகொண்டின் சமுகம பெறுவதே, எனனைக கொண்டிருக்கம் பாரெனத்தினமிரந்து கொண்டுகேதகநடப்பவர், உனனைக கொண்டுகளாவதெம்மையாளும்பா போதறு முபகாரநாதனே. உக

பறையன் பள்ளன் புலையன் பதறன்மபட்டன் வாணியன் வண்ணன் புரவலன், மறைவல்லோன் செட்டி ருத்திரனென்னவே வான் ராசசியத்தனகோ வரம்புண்டோ, ஹைவனே யுனககேதக நடப்பவனேவனெனகிலு மெல்லாரு சரியொரு, குறையிலலாதது பேரினபவீடறக்குழப்பமிந்தகருவலய வாழுககையே.

படித்தகலவியதவாது தேடின பணமுங காசமுதவாது மககனும் குடித்த மருமுதவாத்திமையுங கொண்ட பெண்ணுமுதவாத்தி கூறுங காற், பிடித்த நிட்டைவிடாமன மனதிலே பெரிது நம்பினப்போகருப பிரகரு முன், னடித்தலவகளிரண்டேயுதவியா மப்பனே யெனையா டருணாதனே. உடு

ஈரும்பேனுநெளியுந் தலையழுக்கிடுபிறசுறிய பீதறறுன் யமுந் காருங்காணுஞ் சரீரத்தழுகுனகருவருக்கு மழுககானத்தல்லவே, யேருங்காந பெரும்பாவ வழுககெனப துறனககென்று மொவ்வாவழுக கிந்தப் பாருமபேரண்டகூடப்பரபையுமபடைத்தவாகிபராபரநாதனே

மிடிமையாயினும் பாககியமாயினும் வெயயதுன்பமுழப்பினு நீங்கு னும், அடிமையாயினுமேதேனுங்கறபித்தாயாயினுஞ்சரியங்கவறறென்ற ண்டோ. கொடுமையானகரத்திலாருயிரகுமபுகாமறகுவலையத்தென்குண மடி மையான்தை நீகருவதொன்றுமே மகிமையாமுயா வானவர்நாதனே

எண்ணுக்கேயடங்கா ராப்சியங்களுமிருநிதியு மிரத்தினமொன்பத ன், கண்ணுக்கேயடங்காப பொருளயாவையுங கறபித்தாலு மடியேன வையெலாம், விண்ணுக்கேயடங்காத தேவாதேவனே மேன்மையானநி ன்மெய்யருளலது, மண்ணுக்கே விலையாக்குவன் மண்ணின் மணமண் ணினமிக்கது வானவாநாதனே. உஈ

எந்தத்துகமெனக்கு வந்தாலென்னயான செய்பாவததுக்கீடாயந் கினிற, பந்தத்துகவிவ்வுலகிடையெயதிலும் பாடெல்லா மொருபாடாவத லலவே, அந்தத்துக்குமுதலுக்கும்புறமாகியாகியநாகியுமாயச, வந்தத்து க்கு நிகரானபாதனே வேதசத்தியமேலோகநாதனே. உசு

ஞானப்பிள்ளையன பிள்ளைக்கிளையதோர் நனமைப் பிள்ளை களா
யிரம்பெரிசோ, நீனப்பிள்ளையடியனெனறூலு நீயிர்தப்பிள்ளைக்கிரவகா
திருப்பையா, வான்பிள்ளை மதிப்பததாயவவேலவயிறற்ற பிள்ளை
மறு தீரகருங்காரண, மோனப்பிள்ளையென வந்தகன்னியே முத்தியா
னந்த மோட்சப்பிரதாபியே

க.வ.

பெற்ற தாயன்றித் தானபெற்ற பிள்ளையைப் பேணுவாரா பிரருண
டோவெனக்குநீ, யுறறதாயுனையலலாமலாரமமா வுனகைப்பிள்ளையுனக
கேயடைகதலங், தறறதாயுந்தகப்பனுந துறறவெந் கனி யிசபாவககளங்
கககலப்பரசு, செறறதாயெனுநதே ன பரிசுதத தேவநாயுத தெய்வீக
கன்னியே.

க.வ.

அருள்வாசகம்.

திறியேகஸ்தோததிரம்

TO THE TRI-UNE GOD

நீர் மலிகடலம் புவிக்கனி தளித்த நிருமலன்மறைவிதி மறுததுக,
கார்மலி பவங்குள புரிந்துளேன மரணக் கடிவீனீயலலதாரகாப்பார்,
வார்மலிகார மாமதியுடுக்குலக கனில கொளிமண்டலததம்பா, சோமலி
கொலுவீனினிது வீற்றிருக்குந் துறிததுவ வேகதற்பரனே.

க.

அத்தனே பரமென நவமதிததுனனை யருசலிசெய்திடா தழியேன்
சித்தமும் பவங்குள புரிந்துளேன மரண நேரி ளன்னருளலசுளதே,
உத்தம பரமானந்த மெய்ப்பொருளே யொப்பரும் ப வியமெனினுந்,
சித்தமினருகி வேடைடப பொறுக்குந் துறிததுவ வேகதற்பரமன்.

ஒளவியநெஞ்சமபடைத்தவனுலகமாதுலனேதிலாபொருளை, வெள்ள்
வியின புற்று வைகினேன் வெயதின மரணம் வந்தடுக்கலா தடுப்பாரா,
வெவ்விய சிதைவிட்டிசிரவேன மைந்தாமேவ வெண்டிறை வழி வீழிப்
பசு, செவ்விய கற்றாண முன்செலப்பிரிந்த திறித்துவ வேகதற்பரணே.

இருக்குநாட பெரிதெனநெண்ணியே யிரப்போர்க ழநகிடா சீட்டி
ய செலவத, தருக்கிஞ்ஞ மயங்குந தமிழனை மரணஞ் சாரவிடத் தஞ்ச
லென்பவராரா, அருக்கனமாந்தி நாரகை யுயமாண்ட மமபர மலைகடல
யாவுந, திருக்குலாவ கரத்திற பரித்தருள சுரக்குந திறித்துவ வேகதற்
பரணே

அரிவைய ரொருபா லாடவரொருபா லடிதுநொந்தறறியே ிவன,
பிரிவுவாத பித்த மறையும பிரிக்குநாட பேதை யென செயவென
பெரிதுணா கலைநாகமவிதியென பிடுசொன்னெறியிருந றெரியத, தெர்வ
ருமவடிவா யெங்கணு சிறைந்த திறித்துவ வேகதற்பரணே.

ஆகிய புக்கூந திகழுமெ யழகு நீலயெனமகித்தவம் புரிந்தேன,
வாருக்ககழி லுறுகிவன்கிரகடி மெல்லையெனசெய்கிட வல்லேன, மீக
கிளா முத்தி வீற்றிருந்தெங்கும் ஸ்யாபியாய விளங்கி யெனநென்றுந்,
தேக்கிய சதல நனமையே யுருவாந் திறித்துவவேகதற்பரணே.

தரைப்படு மருக்கி ரீராவரும் வியாதிதலைப்படச சுஞ்சலமிருத்துக,
கரைப்படலரிய கவலைகுழமரணங் கடியினீயல்லாதாரகாப்பாரா, வரைப
படுகணனின் காட்சியான மயங்கு மாதவன மோசையான் மறையைத்,
தரைப்படு கடலு புலிக்களித்தாண்ட திறித்துவ வேகதற்பரணே

அரணமே பிறிதொன்றிலலதாயத் தேடற் கரியதாயவதி காண்கில
தாய, மரணமே குறுகுவ கால நீயல்லால் வருந்த லென்பவாகண் மற
றுண்டோ, சரணமேவழுத்திவேண்டினா பவங்கடமை யறுத்தாளவது
மிகேகோ, தீரணமே யனஞ்ஞ யாவையுந்தந்த திறித்துவவேகதற்பரணே,

கடகிளர்கரியிற காட்டிய செருக்குந் கடலெனக்காட்டிய களிப்
பும, அடங்கின மெயயழியு மையநீ பொருவனன்றி மறஞ்ச லென்ப
வரார், மடங்கலங்கிடங் கிழாடைப்படு தனியென் முனிவனின்மலர்ப்
பதம் வழிகத்த திடங்கொடு சிதை வைக கடந்திடப்பிரிந்த திறித்துவ
வேகதற்பரணே.

ஆவமேக்கரு மாகசையுடைத தவயபினையம்பினுலலம்பிற், பா
வமேபுரியும் பக்கனை மரணம் பற்றினினை பற்றலாலுயதோ, சாவமே
யாதித தந்தை தாயக களித்தத தயவுசெய் தெமக்கருள சருவ, சீவ
தாபரணெ யெய வினை கீர்த்த திறிநதுவவேகதற்பமனே ய

தனதெழிற புலன்கள் வல்கெடப்புநதி துளபத வெநீராயபல
தன்னப, பொன்றெனக் கணித்த வெல்லெ நன் பொற்றூட புண்ண
லாற்றுனை பிறிதுண்டா, குன்றெனப்பொலிந்த பப்பரண மரிற் குறு
கிடச்சிறுவருந் தவிது, செவதெனூர்த்தன்று வென்றிடப்பிரிந்த திறித
துவ வேகதற்பமனே, யக

யேசுநாயகஸ்தோத்ரம்

LORD JESUS

• ஏகநாகியே யிருந்தால கனைததையும் புரந்து, மாகமீது மானுடர்க்
கெகாநிசிலை வகுத்துப், போகபூமியுஞ்ஞாபவந துடைத்திடப் பொருந்
தித், தேக்கெய்யிய சுதன பதஞ்செனனி யாசகனையே க

மறங்களை புரிந்தொருவனை மனசுருத்தகறி, அறங்களை புரிந்தற
பமு மனதுருத்தடிபேன், கறங்கவானவன் காளமே கைக்கொளுங்கடை
நாள, இறங்கியேயிந் தீராவையின் வலப்புறமிருத்தீர் உ

எண்ணரும் பரப்பொருளென விருப்பவாக கிணங்காப், பண்ணு
வீணமொழிச சத்தியம் பகாரகிடுமபாவி, துண்ணென்பபுவி யழிநகிடுந
காலத்தூந் தொடரந்து, மண்ணிலவநதுந் தீராவையிலவலப்புற மிருத்தீர்,

திருத்திமக்களை யுலகெலாம் பொருங்கிய தேவன், போருத்த நா
ளுந் தெவாககு மென்றிறகிடாப் புலையன், இருத்த மாநிலத் தாசை
யாலுழந் தழிநகிடு நான், வருத்த தீராவையின் மாசுரு வலப் புறமி
திருத்தீர், ச

• முன்னவானவன் முனிகையி லனுப்பிய மொழியின், அன்னதா
தையையடி பணிந் காசசியாப்பாவி, என்னதானபுவி தனிவீருந்தடைந்
திறநகிடுநாட், சொன்ன தீராவையிற் சுக்கதரு வலப்புறத்திருத்தீர் இ.

நெஞ்சில வருசமு நெருக்கநிடொழு நனைந்து, பஞ்சபாதகம் படுத்
தியே கொலைசெயும்பாவி, தஞ்சு நாளெனும் தொடக்கு நாடொடர்நகி
நகிடுநாண், மஞ்சவானி வியிகையில் வலப்புறத்திருத்தீர். சு.

மைகள தூவிப் பாவங்க கயலவிழிமருட்டாற பெயள்கள தூவிய
பூவையாமனைபுகும் புலையன், மெய்கள் தூவிய வினைதனியுற மெலிந்திற
நதால், வையமீது நடுவதில் வலப்புற மிருத்தீர் ஏ.

வளவிர்பேதையா மாக்களமைநகருக் தெனவிறுப்பிக, களயிற்
மேயுய காஞ்சனகைகவுடாக கசடன, அளவிரேழிப் மூவருயடரு நா
ளிநததா,லிபுகிபேபாவதோர் நடுவதில் வலப்புற மிருத்தீர் அ.

பொய்யுஞ் சாடையும புலைநளுமுவி தனிஸ் விநம்பிக, செய்யும்
பாதக்கு செகதனிஸ்தககு நாளறியேன். உயபுமபேரருநதவிபாதரி
மையிலிறதார், மொய்யுநதீரையில் வலப்புறஞ் சுகமபெரவ்ருத்தீர்.

ஹைசவாபெளிவினகரு நாருளகறியாம, லாசைமாதா மெயபமயலு
றவழனுமெயலைநேன், காசை நாடொறுங் கலநதயிர் கழனுறு மெய
மடிநதாற, பேசுவானடு வறுமதிற் பெருவல மிருத்தீர் உ.

எண்ணிலோ வுறவிரவொடு பகலுமெயழனுறு, மணனிலவாழ பவ
நதனகதனை வனமையால் வெளவிக, கண்ணிலலா தவாபோலு மென்
லுயிர் கணததிறநதால், எண்ணிவானடுவருமதல வலப்புற மிருத்தீர்.

சருவதாபரதயங்கு விண்புவி யுயிர்ககுயிராப, மாவி நினறிடுமொரு
கனை மகவெனமணனில், கிறுபையாகவுந தருங் கிறுபாகரி சரண,
மொருமையாகவென சிரத்தினு முளத்தினு மமைப்பாம் உஉ

அவஸ்தைதநே ம் டிக்குந்தே தாத்ரம்,

TEN COMMANDMENTS

கண்ட சம்மனசொர் நடமியற் சுருதி கதித்தமன் கவின களிமுது
ரம், வனடுறாமலரின மணமிட மனைததுமனப்படி சுகப்பரிசுனயாக
கொண்ட வைமபுலனுங் கதித்தெழுதினபக கொடுப்பினுட் குளிப்
பினுந் தெவிட்டா, வெண்டிசா முகமு மிலககு நினறிருத் தானினறு
கண்டவகக வெரகருளே. க.

முன்னிய பரமானநத மெயஞ்ஞான மூவரோர் பரன்றனைத துதி
யா, தன்னிய நாக வரை கடற புருவகு மலகையி ற நிரளினைத துதித
தேன், செனனியின முடிமுளளழுத்திடச் சிலுவை திருப்பமுமொ சிநுதி
டச்சுமந்த, எனனையானையா விடாப்பவம் புரிநத வெளியனை யினிதி
ஹண்டருளே. உ.

கீதியினெறிபுறநிடா தருமதை யினிகில கற்பனைப் பொருடவ
 ிறி, வேதபூரண நின்றி நப் பெயரெழுதின வியாகதமாயசசுவிகா நதிட
 டேன, ஆகியேயருப நினகதமைய தொளி நானந்த சமணன் னம போற
 றுஞ், சோதி யயருளாலனறகடற புகாமறஞெண்டனை யினிதிருண்ட
 ருளே

முதப்பகை வருதுஞ் செயலினிதெனவே முதுமறைப்பெ ருடின்
 மறந்தே, செப்புதற்கரிய தவ நிற நிநாட சவியாதவைப் ப புந்தே
 ன, ஒப்புதற்கரி பத்தவானந்த வுண்மை ருந் தொளிலிந க்கே, அப்ப
 னே நிரயவனற கடற்புகாமலடிபனை யினிதிருண்டருளே

எனதபையாபை யிருவருர் வாரை யெ நிறாவமி பறநு நராவநில
 முந்து முன்னேரை யீறிலா விதத்கின் மேராக ம புந்த வாகித்தேன,
 சுநாரப்புவிவானெருடு கடனமதியஞ் சுடரவனுடு முத்தபகவு, நந்தநற
 பரனே தவறுசெய்க்கிமெ பொயசசமுககனையி னிதிருண்டருளே

மாருதப்ப வாழந்த னிவ்ன புற்றுவன கொலைதொழில பலபுரி
 நது, பெருளுறப்பொருளா ராணமையிற பெருமைபுதயிறாநிததளத
 மைய, அருளறுபவ முதபவருறு பாண்ட மருமபகை நிறைந்த பாழ
 சடன, இருளனற கிடங்காழந்தமுநதிடா வண்ண மெளியினை யினிதிரு
 ண்டருளே

முற்றுமாரணதகினுரைத்த சொறவறினோகதாமிய கமனத்திற்,
 பறறுதலாப்படி பொறுக கலலாப்பகம் பல முதுறப் புநிநேன,
 கொற்ற நரபொன்னின் கிலுவையின் மீது கெ லுவிருந்தரு நப்பரியும
 தரபராவனநகமறைப்பரஞ் சுடரே தமிழனை யினிதிருண்டரு ள் ள.

அரிய பொற கிரணராசி கொண்டொளிரு மலசலா னந்தமோ
 ளுத்தின், உரிய நற பறு பெறவுதத்கிசையா வெழுங்கிலாக கரவடத
 தொழிலற, பரிவுளஞ்சிப் பலாபலன வெளவீப்பரித்திமெ பாதகப் புலை
 பன, கரிப்புனரைக வனற கடற்புகாதுகாத தெடுத்தினிதிருண்டருளே.

வாசக மறை முன னுரைத்த சொறவறி வளனிது மனனவைபுத
 ற்ந்து, பேசலாப பொயமுன சார்த்தவையுரைத்தப் பிறா தயருநப்பழி
 புநிநென, வீசமெயஞ்ஞான நிரைநது முப்போது ந விளநு நராவக்
 ணி பயந்த மாசிலாக கருணை வளங்கு வாரிதியே வஞ்சனையினிதி
 ருண்டருளே.

தனதருந்தாரந தீனயனே மறஞா தார புதகிர ரெனசசாகறும்,
கனமுறு மொழி கடமைதகினந துறநது கன்மமோகக கடலதவிழநதேன்
மனதினூல வாகதார கிரியையா லுளைத்தவ ந பவநினைத்தபு; திரங்க, இனி
ய நறபசசாத தாபமதஞ்ளி யெளியினை யினிகினுண்டருளே. ௨.

பொறை யிலாதழும் வெருளிமீககொண்டு பொரபபெரி தெழுந்த
வாசையினை, பிறநடைபுப்பொருளை வெளவியின்புறறுப பெறும்பரகதி
ப்பல்னிழநதேன, மறுவிலாவெல்லை மலையினில வறுமை வந்திடப்பிறந
தமெயஞஞான, இறைவவென்பாவ விடரறுத திரங்கியெளியினை யினிகி
னுண்டருளே ௨க

தயமெபஞஞானச சுரிதியென்றுரைத்தசோதிவான பரகதி தந
கன, மெய்யுறுத தேவவாககிய மனைத்தம வெறுத்தவ முரப்பழி புந்
தேன, வெய்யபன்னாக வனரகுழம பலகை விரைத்துவந்திணையுடைந
திடா''த, ஐபகான வ்னைத்தபெருமபவம பொறுத்தே யடிபனை யினிகி
னுண்டருளே. ௨௨.

சேசுநாதர்மரணம்.

OUR LORD'S DEATH.

எனனுக்கடங்காத தயையன்றோ விறைவா பிறந்தவெட்டா நான்,
விண்ணிற்பரிணத துதிசெயுநாண மிகவுமடித்த முளனின் முடி, பன்னி
ப்பகித்த காளாணி பரித்தநாடும் படுசோரி, மண்ணிற சொரிந்த சிறு
வையின் கண மரி ததனமறவேன மறவேனே. ௨.

பொய்யா மொழியா லெமையீட்கும் பொருட்டாயன்றி வொந புலர், கையாறகன்னத்தடிபட்டிங் கனவற்போலக்கடடுண்டும், ஐயாயிரத துமேற்சின்ன மடிகள பட்டிம்மையாதே, மையார வரையின் சிலுவையின் கண மரித்தன மறவேன மறவேனே ௨.

மலைமேன் சொனமறை மறுத்து மண்ணார் பாவப்பிணி மாற்ற, மலைமேன மருந்தாய வந்துகித்து வைக்கோலிணையிலவிழ்துயின்ற, மலைமேனடந்தமெயஞ்ஞான வழிபோதித்தும் போதாமல மலைமேலேறிச் சிலுவையின் கண மரித்தன மறவேன மறவேனே ௩.

கஞ்சம்பொருவு நின்றிருந்ததாள கருதியெனையு நீனையுமென, கெருசுக்கனிரந்து பொறைகேட்டு நெடுங்குணன்றி சோசோரனுக்குத, தஞ்சம் வழங்கு முனையிடாசெய தறுகட்கொடியா புரிந்தபல, கஞ்சம்பொருதுச் சிலுவையின் கண மரித்தன மறவேன மறவேனே ௪.

கதியாயக கதிசெலவழிசாட்டுங் கண்ணுயக கண்ணை கருவகதியின பதியாயானப புரிந்தவபரின் நினைப்பபரிதாசத, துதியாலவணங் டு புதாருசத்தரசே யுனகதாவுணமுரைத்தது, மதியானீ முன சிலுவையின் கண மரித்தன மறவேன மறவேனே ௫.

சலக்கணவா நின்றபொறைகற்று நின்றுவோதந பரவன்ன, தலக்கணவருத்தியிடா புரியுமவாக்கா யிரந்திட டாரதரமாய்க, கலக்கமற வெண்ணுயிர் நின்றனகரத்தெனறுரைத்தது தலைகவிழ்த்து, மலர்கண் முகிழ்ததுச்சிலுவையின் கண மரித்தன மறவேன மறவேனே ௬.

தருமம் பொறைகறுபுதி நேயந தாழ்ச்சிதையை கண்ணிதவகதின், கருமம் பலவுஞ் சரித்திரதகாற காட்டிவாயிற்ற கட்டுரைத நர், நிகமநி ரங்கன் செபித்தழுதுஞ் செகத்திராயக கண்ணிர் சொரிந் றம், மருமம் வெயாபபச்சிலுவையின் கண மரித்தன மறவேன மறவேனே ௭.

வண்டர் நாகர் புலியோர் மறளுநஞ் செவிகேட்டகணகதிற நெண்டே யென்ன வீழ்ந்திறைஞ் சூழிந் நாமடிசொய் செகமுயபக, கொண்ட மடிவதிறுமருங் காலகாலீடடி கூரானி, மண்டமயங்கிச சிலுவையினின் மரித்தன மறவேன மறவேனே ௮.

ஏன்மொகொண்ட யூகரெலா மிணைந் நின்மேலுந் டு ல, கொண்மேற்கொண்டு பிலாத்து வெணங் கொடியன நீர்க்கைஞ்றிதாபடி, கொண்மேற்கொண்டு சுமாத பெருமபெலககாலவெந் துத் தேத்த, மாணியைந் கொண்ட சிலுவையினின் கண மரித்தன மறவேன மறவேனே ௯.

தர்யானேயம் பூண்டவனி தனைமீண்டதீட்டெறவதற, குரியானு
ன்றா வொருபே துருரியாவுடையை யரிவதுகன, டரியாய தேடற்
கர்யா சுவன் தளவிறுயரக கடன்முழி, மரியாவருதச் சிவ்வையின்
கண் மரித்தா மரவேன் மறவேனே. ௨.

இரத்தல்,

ASPIRATIONS.

மனநிறை றுதிப்பாரிட ருரைபொருளே 'மாசிலாதவருடைமருத்
'தே, நனவினிலுளகதிலைய மதகரறு நாயனே நர்க்கிருபையனே, தினமு
ருன் ஒருளையலல சோரணுவுஞ் செகவகருமமர்நதவரிதார், தனை நிக
ரிலலாவாகியே சமனக தயாததயிரியினுககிரககே ௧.

போற்றியே போற்றுக புகழறிபவனே புண்ணிய சொருப நாயக
னே, காற்றொடு மண்ணு கனல புனல விண்ணுங் கருதமைம பொறிக
ருமபடைததாய், பாற்படு மண்டசராசரகனைததும பண்புடனிற்பொரு
நிறுததி, ஏறபுகுக்கூமிரை வநின்னுள்ளம்யான்பெறவி னிற்பெனககருளே.

போகமாணட சராசர மீனத்தம் பொசிந்தகினிரைநத்த
பூரணனே வாருசோகன்யிரிமரிவயதமுதிதது வலமனை தீத்திடுமருந்த
ஆகனையருளே யருட்டெருங் கடலே யாதியே சோதியே யமிர்தே, என
காயகனே யெம்பராபரனே யென்பவருமடியனுக்கிரககே. ௨.

வேறு.

ஆண்டாயிரத்துக் கழியாம லரசாண்டிலகிலிருநதாலும், மாண்டார்
தமைக கணமுதலாக மதிகேழுதுபோன் மயக்கமுண்டோ, வேண்டா
முலகல நருப்பமெலலாம் வீணென்றிகழ்தேன விழலகாழ்வு. தூண்
டாலினககின் கடரொளியே சே தி பெமைககணமுதலவருகையே. ௧.

கரணவகனை வென்றடகி நெஞ்சங் கசியவழுத கடவாதன், சர
ணதகளிலே வணகதிலாத கமியென்றழ ஸ்நயங்காமர், கரணம் பெழி
யுளகினை நதது தேவிசவானவரோத, மரணங்கனிவுள கரந்தருகாய்
மகவாய் மகவாமறை முதகே. ௨.

பெண்ண விருமபிப் பொருள் விரும்பிப் புவிபய விரும்பிப்
புகழ் விரும்பி, மிவின் விரும்பிவின பூண்ட வீணெண்ணப் பெருள்

வேறுமுண்டோ, என்னை விரும்பியிருந்ததெல்லாமின்றே மறந்தேனிராகிய
யெனக், குணை விரும்பவருளபுரிவா யுருவாய வந்த வொருபொருளே. சு

போற்றுமபெரியோருரைத்தவெல்லம்போற்றுகிருத்தேனிரவுபகல், ஆற்
றங்கனாயின் மரம்போன்றவடியாற் கருணாளநாளோ, காற்றுக்கடலுங்
கனபுயலுங்கலங்கககனல விட்டெரிகருமநாள், மாற்றமறியேனுனதருடா
மகவாயவந்த மறைமுதலே. எ

செய்தேனையோபழிபாவஞ் செல்வப்பெருமை நிலையெனவே, மையா
கடனமீதே கவிழாதேன மாயைபுனலிலகப்பட்டேன், மெய்யாவறிந்தே
னஞ்ஞமெல்லாம் விழலேனெஞ்சம புணப்பட்டேன், ஐயாகோவேமரிமக
வேயடியேறகிரககா யிரககாயே. அ

உச்சியுளங்கான் முதலாகஒனுமெலும்புஞ் சார்பாகச், சிச்சியெனுமீதா
மெல்லாஞ் சோந்தேழுந்து தங்குமையோ, அசகவடிவ மழிகதிறதவன்ப
ன்லாசருயாதததுபோல, நசகமுடலுங்கதிபெறவே, நசரேன்நசரேனிரக
காயே. க

வேறு.

அப்பனையருவே யருட்பெருங்கடலேயன்னையெனனிருகண்ணின்,
ஒப்புறுமொளியே யொளியினிலொளியே யொழுககமில் புழுககடைப்புல
யேன், தப்புறுவழியினடங்கிழைத்தலுத்ததுத் தவம்புரியாதவம்புரிந்தேன்,
இப்பொழுதெல்லா முடிந்ததென் சுவாமியாட்சைசெய்தேனை கரந்து
ககே. ௧௦

தானையாரோட வெற்புரீரன்று தணமலாககாவில் வோத்தனபோல், ஊ
ரொலாநகைகட மெனதுபாவத்தை யுளநினைந்துருகிவெர்வுருத்தக், காரொலா
ந்துளித்தலபோல வென்கடமுங் கண்ணுகெஞ்சுகியென்பாவ, வேலொலா
ம்பிடுவகிகககைநதிடவெனககே விதனமெய்குதித்தருளே. ௧௧

காணுதற்கரியகருணைவாரிகியே கவின்கொள் சம்மனசினம்போற்றச்,
சேனுத்தரித்த வெல்லையங்கிரியிற் சிறுவருவெடுத்தமீதவனே, சாணுத்த
கொண்டு முழன்றினநினையாத்மியனதாருயிர்நாநிற், பூணுருவன்னம்
காத்தெனையாண்டு பொற்பதமருன்புரிவாயே ௧௨

தினாகுளமியுமென்றிடவுமவரவர்பித்தறு மாநெலலரம், விருப்பமுற்றடியே
ன்விருப்புன மேலவைத்தேன விடைதரவுனதிடம் வரவே. ௬

என்னிலுமதிகமாகவே பொன்னிநிசசைவைத்தென்கினையாயென்,மின்
னினைவிரும்பி மேற்படுதரும் மேன்மையைவெறுத்த ளமறுத்தேன, உன்
னிலிப்புவிழிற் பாவியாநெனபோலுலகஞ்நாளிதுவு மினரூயத்தே. சென்
னியிற்குர் முணமுடிபுனை தமைநத தேவவினகெனைககரத்துக்கே ௧0

உளளமுதகவங்குற றெடுகெனபுலனகளுறறவர் பெறறவாமறறென,பி
ள்ளைநன்மனைவி யனைவருஞ்சலித்துப பிணமெனபெரிபதோருழியில,த
ள்ளியேகிடங்கினெருங்க மணணறையுஞ்சுணுநததே யடியெனென செய
வேன், தெள்ளு செங்குருதிசொரிநதெமைமீண்ட தேவவினகெனைககரத்
துக்கே ௧௧

வேறு

ஏழாம்வயதுமுதலாகவிநநாளளவுமீராகப, பாழேகழித்தேன்வாழ்நாளு
ன்பாதமலது பறறுண்டோ, தாழாக்கடலிறறுமுவுபட்டசம்பேதுருவைககா
தத்தபோல, வீழாநகிலவீழாமலவினையென்றனைக்காததிரங்காயே ௧௨

கனறகடமரியுமபேயககதையுங்காமவிகாரப்பாழ்ககதையும், நினைப்புற
திருந்துகற்றதல்லானின னூனிறைமநதிரந்தனையோ, நினைக்கட்பொழுது
நினைக்கவென்றறநிமிர்ப்புறறுறைநதுதிடுகெடுமென, மனககற்றிருக்கையு
ருக்கியின்னேவளர்ஞானத்தின்பலனருளே ௧௩

எண்ணுதுனது திருமறையையினிதென்றுலகப பொருளனைததும், கண்
ணுனோக்கிககளிகுர்ந்துகாலங்கழித்துககடன்சுமந்தேன், விண்ணோர்பரவு
ம்பரஞ்சுடரேவேதப்பொருளேவினபிறந்த, மண்மேலுறவின்கினிவேண
டாம்வானத்தழைத்துக்கொள்வாயே. ௧௪

மண்ணுமிந்தச்சடமிணமெண்ணுயகலுமெனமனதில், எண்ணிடந்தாலெ
னபிறலிககிடரம்பாவநலைப்படுமோ, கண்ணில்லாதவந்தகளுயக கனத்த
பூவக் கடன்மூழ்கி, அண்ணுநதயர்ந்துவருநதுகின்றேனுவித்துணையெறகி
ரங்காயே. ௧௫

உடலைத்தினஞ்சத்திகள் பண்ணியுள்ளேபவத்தைப் பொதிந்ததெழு, விட
லைத்தனமும்நடையுடையுமினுக்கும்வகையும் விழுவாய்ததே, உடலையலை

கருவ நாதமேனமகமகிணச் சிலேட்டுமவகாயத், தடலைப்பிடுகியிலைகருமெ
ன்றவலிக்கருடந் தாண்டருளே. ௧௪

மாதாவயிறற்ற சனிக்கையிலே மரணகருவாய்ப்போகாமல, நாதாதோ
ன்றுவித்தனைநீ நனுகாதருளிறகெடுவேனோ, வேதாகருணைகடலானேனி
ளவகுமடியாரநற்பொருளே, தாதாவுனறன்கதிபெறவே தமியேனறனைக
கொணமுறவகாயே. ௧௫

பெரும்பாதகாபொய்யரும்புலையர் பெயக்கன்புடையோவீனசெயவோ
ர், இரும்பாலவிலங்கிட்மாபபகலசெயேமசிறைவீட்டிருந்தாலுந், திரும்
பெனசீபோ புலிவாழவுசீசீ சைச்சேசேமனியில, வரும்போதிருந்தவழிவு
டனே வந்தேயெனைப்பாரத்திரவருவையே. ௧௬

நல்லவயதிலடங்காமனன்மைப்பொருளைநாடாமல, கல்லாமனததருடன்
கலந்துகனமககடலிலவீழாதலைத்தேன், சொல்லறகரியபெரும்பாவி தோ
கைமரியமதலேன, நல்லவருஞ்சேர்ந்திடவளித்த நசோனியேசுநரவகனே. ௧௭

வாணாவளருமென்றெண்ணிவருந்தாவுலகப்பேயுடனே, பேணியுடலைக
மபினதாற பெருத்தபாவககடலகவிழாதேன, வீணாட்கழித்தேனிறையோ
னே வினாநதுமரணம்வருவகாலே, நானிகரகித்புத்தாமல்கச்சோனியேசுவிர
ங்குவையே ௨௦

வேறு.

அன்னைதன்னுதரத்தொன்பதுதிகளவதியாயருஞ்சிறைவிருத்தேன், பி
ண்ணியிவவுலகிறபிறந்துபாலனுமாய்ப்பிராயமுற்றிடவுடல்வளர்ந்தேன், பன்
னருவகலைகடெரிவில தெநிநது பற்பலபகலெலாமுழன்றேன், உண்ணநாய
டியேனுணாவின லுணர்ந்தாங்குய்யுநானருள்புரிவாயே. ௨௧

அருமறைப்பொருடேர்த்தோதவுமறியாதன்புசேர்தவகிலையுருது, மருவிய
வுடலுக்கினியபோசனங்கன்வருந்தியேதேடிநொத்தலுத்தேன், கருதுதந்த
ரிய கர்த்தனேகித்தகனிமரிபயந்தெகித்தருளும், குருபாதேவவாப்பிரஸ்த
ங்கொள்கெனவருள்புரிவாயே. ௨௨

புண்ணியம்புரிபாதவத்தொழில்புரிந்துபுரியர்சொற்குளையமைந்து, கன்
னிணுங்கன்னி காட்கென்னென்னம் களிப்புருதழுந்திநொத்தித்தேன், வி

மாபாஸ்யமே செய்தபுஸ்யன், பன்னாஞ்ஞமென்னாதிபொன்னேர்பதந்தனைப்ப
ரவாதிருந்தபாவி பறிகின்றதமமா, இந்நெரமென்செயவேனன்னையென் மூ
ன்னேயிறுதிகாலததிலவாதெனையஞ்சலென்னே. அ

திருநீர்தரித்தேபொயசொல்லுமபெருத்தேமெயதிரிங்ஞரீத்தாயொராணு
வும் விரும்பாதி, அருளென்றிருப்பாலகளை நின்றவப்பாகியடியன்றுதித்தோ
தமிழ்யனறனககே, வெருநீந்து புறசாவும்வினையுந்திருசசேயுமிகவாதெனை
த்தாவலிழலின்றி நிற்காவலு, இருநீடுனககேக நினையென்றிருத்தாயே
யிறுதிகாலததிலவாதெனையஞ்சலென்னே க

கரிபவக்கினியினிந்தப்பல்பாய்பாய்மரங்ககழகைசுககாணுடன் கயிறிலை
செய்கலமேற், பெரியதுற்கெதமுற்றருகுமகினிசெம்பு பேராதவிடவேக
சேடன்சரககாய், எரியெழப்போர் பொருத்திடவலது ருரலகொண்டேறுப
ஞ்சிலிகலாசைவபுசாசினமாம், அரிபகப்பலினிறைத்திருகையிற சுழலாம
லன்னையெனையிவ்வேனையஞ்சலென்றருளே. க0

அஞ்சாலதேவு மரியன்னையுடன்வராதியானந்த வானவாகளே வந்துநிற
கிரார், வஞ்சகபேய்களும் வந்தறககெட்டினி மண்ணிலவாதெனையென்றும்
ண்ணலுன்செலலவம், விஞ்சுநற்பாவிலாவேழையு மழைக்கவே வித்தார
மாகவிரி யத்தமோரிரணமே, கஞ்சபொற்பத்தாயமிருவெப்புமதித்த கனலி
யையுமென்கண்கள் கண்வெப்புறவே. கக

கலித் துறை.

FRAGMENTS

பஞ்சக்குள்ளே யண்டிலோகத்தளவுபலருமய்ய. மஞ்சகருள்ளேயுண்டு
மாதருமமாரிமண்பூதியவகள், அஞ்சகஞ்ஞையுண்டுசொபலருமடியனுடை,
கெஞ்சகருள்ளேயுண்டென்னம்மைமரியையினேசமதே. க

தேன்மொழிக்கன்னியர்மையலிற்பட்டிச் சிறகொழிந்து, வான்வழிச்செ
ல்வாழ்வழித்தேனஞ்ஞய் நின்வளரிளந்தேன், உன்பிறைப்பாதத்திணையெ
ன்கித்தலிகோதகல, மான்விழிமங்கையர்தம்மரசே கற்புமாணிக்கமே. உ

சொகோண்டிநின்றிருச் செம்பொற்பத்தாம்புயஞ் சேவித்தியாம், ஓர்கொ
ண்டிருத்திப்பதியேறச் செய்தருளென்றுமென்றம், பேர்கொண்டகற்பு

பெருநிதியேசுத்தப் பேரின்பப்பூந், தார்கொண்டவறபுதக்காவேதவககன்
ளிமாமியே. ௩

ஆண்டவனையுன்னையன்றியெனககிதவமபுவியிற், பூண்டதயாதணிப்
பாரோவரோவுமைப் பூஞ்சுணைநீர், நீண்டியபூதனாமும்முறைவீழ்த்திதிரு
ம்பியெழு, வேண்டிமிரககந்தருவாபருள்வீனையேனுயயவே. ௪

ஆற்றந்தவககருநின்பாதசசேவையுமர்ச்சனையுந், தோற்றம்வலன்பெறச
சோரனசகாயீமுஞ் சொல்வதலலாற், போற்றுககினைஞருங்கட்டும் தே
ட்டப்பதையல்கருஞ், சாற்றும்பொய்விதைகண்டேன்பஞ்சகாயநரித்த
வனே. ௫

கலிப்பா

ஞாலவாழ்வையழியாதவாழ்வென நம்பிநம்பிகெடுகாணறைமழ, ஏலவா
ர்குழுவார்விரகாநலின்பமென்னவிருந்தலுத்தென்செய்தேன், பாவினோ
களுமங்கையுஞ் சுற்றமும்பதறவாவிபரதவித்தேகுமக, காலமாருண்டெமை
யாண்டருளிகவென் கர்த்தனையேசவுகன்னிமரியுமே. ௬

நடக்குககால மறிவோடருந்தவ நல்வழியினடவே னனாதலை, விடக்கு
ம்வீழ்மனையாருஞ் சுற்றத்தோரும் மேலவிழும்துவிழுகதுவிழுந்தழ, அடக
கும்போதுசெலாமுன்னமென்றயலாருஞ் சொலவகத்தைவிட்டப்பறக, க
டக்குககாலம்வரும்போதுதவுககர்த்தனையேசவுகன்னிமரியுமே. ௭

வாககிலொன்றுமனதிலொன்றாயளவற்றபாவவழியே வருந்திராட், போ
கியல்லும்பகலும்புரிந்திடர்பூண்டதன்றியோ புண்ணியங்கண்ணலேன், ஏ
ககம்வந்துமறிவந்தாருயிர்க் கிடுக்கணவந்திக்கெடுமினி யென்னுககாற், கா
க்கவல்லவாரொமை யாண்டருள்கர்த்தனையேசவுக கன்னிமரியுமே. ௮

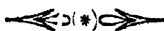
வார்த்தைகண்டுபிறிவனுத்தம் மனுடனென்ன மனதுவீடுகியையும், பா
ர்த்தபேருக கருவருப்பாங்விடப் பாவித்தெயொருபாகியங்கண்ணலேன்,
நாத்தடம்புரன்னெனம் பகிரெனகெடுகவாவிநடந்திமே வேலையில், காத்திர
ங்கியிரட்சிப்பதாரொருகர்த்தன் யேசவுக கன்னிமரியுமே. ௯

மாலைக்கோதையர் செவகயற்கண்ணினை வலையிலேய்திய மாணெனமற்
றவர், வேலைக்கோர்தனியாஸிவனென்னவேவினம்மபெர்மிகவினுகருந்

என்முகத்தைப்பாத்தின் கெண்கருககிருபைசெய்ய, உன்முகத்தைய
ஸ்வரூப்பினோர் முகத்தைக்காணேனே, நன்முகத்தைக்காட்டி நமஸ்கரிசுரு
மாமாகள், தன்முகத்தைநோக்காது சருவேசன்மாதாவே. கூ

சென்மமுற்றநாயடியேன் செய்யும்பெரும்பாவக, கன்மத்தை நீகங்க
கடாட்சிபபதெநாளோ, வன்மமுற்றவர்மனதிலவைக்கவறியாதபத, தன்
மத்தயாவே சருவேசன்மாதாவே. க0

முறறிற்று.

இயேசுநாயகசுவாமி

திருப்புகழ்

partly translated by Thomas M. S.
HOLY PRAISES OF JESUS CHRIS.

வண்ணம்.

தருமரிச்சித்திச்சையாலாவேனும் பவியினிரவன்க்குச்சித்து மீயாதவ
ருதிவர்க்குமபற் கிட்டித்திராது அன்பமுறுமினிதெழிற், தரணியிறபித்
தருமபெயாடு பத்திபகலமுதகத்தக்கத்து ரதலாண்மைதெவிதரவறக்கெ
ட்டிப்பினோர் காசுமின் றிவறமையினுலே, காலினைப்பயன்பட்டமாதாநிச

சென்னம்பொருள் பொருளெனப்பற்றுறவா வாழமுன்றுபல கவலைவைத்
துச்சுறுமேலான வுன்சாணநினையாத, கபடனைத்துட்டாகஞ்ஞே மீதுவஞ
சுண்ணுனதருட கொததுறுளேளுகவன்புகெசகி கருதியுற்றுத்தயவினாலு
ளவனறனருளபுரிவாயே. அருவெனப்பொறுத்த தாயானமகைமரி திரு
வயிறுறபத்தியாயின் மென்பதவளரியகற்புக் கறபமேவாமல வந்துலகின்
மறைவேதம, அமுதெனத்தித்திக வாயான்மொழிந்த பலபலமத்ததைத்
தப்பியீடேறவெனறுதினமடியருக கொப்பித்தபோதாபரந்தவினையகலாத,
இருளடைததுசுற்றிலே யோடிமணமயெழுபுகை பரககப்பறறிமாறுது
வெம்புகனலெரியிடத்திருக்குகூடகுவெனறலறுகணம்யாவும், இடுகிடர்க
கட்டுக்கியாலோபமிஞ்சுவொரு சூருகிடத்திற்பட்டநோவோடு நொந்தரிய
விருகரத்திறைககு நீடாணிககாண்டவதி முதலோனே.

வாலமனகையராசை மோகமுமபெரையாவதென்னுங்கதமானகோப
மும்பொருடேடி வாழதுமெனறுருகாத லோபமுமபிறரோடு ஷெடுகளாய்,
மாறுகொண்டுகிறவு கோபமுஞ்சரிபார்கொலோவெனும் பிகதாபமேதை
யும் பலநாளுமாதவமுரிபாத சாபமுந்துபவாசமறியாது, சாலவண்டியின்
மீறுமாசைபுந்தவிராத பாவியென்வசமான சேதமுந்தெளிவோடு தானறிச்
தொழுகாத பேதைவஞ்சுகளை வினையேறிக், சாலவந்துயிருக்காடுமுன்
பிரதானகாரியங்களை நாடிநாடிநினகிருபையோடு, தாமதம்புரியாமலல்லவ
துனகடனாருமுறன்வாயே, காலைமந்திரவேதபூசையும் பெரியோர்களாகமந்
கையோது மெதையுங்கவிலாணர் சாலியம்பயினாத தேமஞ்சரியோடுமுழ
வோடு, காளகின்றிறாதபாசமுங்கொடியாடு மாடமண்டபகடமெனையிரு
சுதகோடிகாரணம் பயிலவாணமேன்மையுத தவனாதகசரேவாழ், மேலைமண்
டலநாதஞானசந்தத ஞானவாதியம் புரதேவதேவ சுதரசோதிவீசபொன்
பொலிருபருபசஞ்சலமானதனுக்காத, வேதமந்திரதிரயானஞாலவெண்டுகி
யானும் ராசசந்ததியானதாயன்புறு கேயமேவுங்கவபாத பாலவெங்கு
யானுமுதலோனே.

போதமொன்றின்றி யுலகத்துவாழ்வையுண்டென்று மனிமொய்த்த
பூமணங்கொண்ட வனகத்துமடமாதர், போககண்டென்று கவலித்துமாயு
முங்கொண்டு வுறிப்பட்டபூனைவென்பஞ்சி னியுயற்றதொழியாது, பாசங்
கொண்டதொழில்கற்று நாயினஞ்சித்தை கடைகெட்ட பாசகன்பஞ்சபூ
னுறவழியாகிலே, பாவமென்றென்று மனவற்றவாயுறந்தைத் தகிகெட்ட
பாமெனுங்கும்பி நாசத்தில்விழுவேனோ, வாதவந்திக்நிலிட்ட செவ
னப்புகிடுதெரிவற்ற வாகமங்கொண்டபூயபந்தர்நறமாயு, மாயுதங்கொண்ட
பூயபந்தர்நறமாயு, கண்டையினிவட்ட, வான்மணங்கொண்டருடமு

நற்சூரியானு, சேதமொன்றின்றி வெருவெறநியானவன் செம்பொன்னு
விவிட்ட தேருடன்கொன்ற முனிபத்தர் முதலானோர், தேடவுந்தந்த நெறி
யொத்து நாடவும்புந் திருந்னைவத்த தேவவெங்கெங்கு மொழிவற்ற முத
லோனே.

௯

புலரியிற் பிறங்கு சூரிய னழன்முகத் தெதிர்ந்த கோடி புதர்துணிப்பு
தங்குழிஇய பணிபோலே, பொருளெனப் பயன்படாது வழியெனச் சிதை
ந்ததாறு பொற்கிலப் புலம்பையினமகலாத, மலசலக் களிம்புநாறு சலமெ
னத் தகர்ந்துசேறு வசைகிணை குரம்பைமுனை மிடைசோரி, வழுவழுததலை
ந்துகொடிபுழுவரித் தமிழ்துமாறு மறுவுடற சுககைணுடி மெலிவேனோ, அ
தலையிடத் தமர்ந்துதோணி வலைவனைத் திருந்தபோர்க ளாளுனாக் குவந்துளோ
ச்சுடனிமேலா, மருளினைத்தரும்பிரதாப கிருபையிற் சிறத்தஞான வருநெ
ழிக் குகந்தபோத் மறைவோனே, வலைபெறக் கொணர்ந்தமாது பரிமளக்
குழம்புபூசு வினாமலர்ப் பதங்களான தொளிவீசும், வெயிலின்மிக சிலங்
குசோதிவிம்வலற் புதவகளோடு விடைதொழப் பிறந்தவாதி முதலோனே.

விரகவிழி யம்பைச்சிமிட்டிஞ் சிமிட்டிமவகிர் கரியகுழல் பந்தித் திரு
க்குஞ் சொருக்குமுகியினுமினேன மஞ்சட் குளிகருங் சளிப்புமகி விதமா
ன், வினையமுட னெஞ்சைச் சலக்குங் கலைப்புமுழு மழலைமொழி யின்சொ
ற்பகட்டிம் பகட்டிமளி விளரியிசை விரஞ்சப் படிக்கும் படிப்புநய ருணமீறு,
சரசமொழிகெஞ்சிச் சிரிக்குஞ் சிரிப்புமுடல் புளகமுற் வன்பிற் செருக்கு
ஞ்செருக்கும்வெரு தயவுகொடுவஞ்சித் தருக்குந் திருக்குமுறு மடவானாத்,
தருவிமுழு வம்பிற்கொடுக்குத் தனத்தையற மிடிமைமொடு வெம்பிப் பசிக்
கும், பெயர்க்குமுயர் தருமவழி யன்புற்றிருக்கின்றவர்க்கு மினி தளியே
டுஞ், வரிபுடல் சுருங்கச் சுருட்டிஞ் சுருட்டிமொரு பஃறனை கிளம்பக் குழி
ய்க்குந் குழிப்புமவழி வளரிமை பொருந்தத் துடிக்குந் துடிப்பு மவகினைவா
ய், மனதினி வழந்தக் கொடிகருங் கொதிப்புமுயல் பகைவலி கினைந்துட்
சரிககுந் சமத்தமொரு மரமிசை பதுங்கிக் கிடக்கும் கருததமற வுணர்
தே, அரவினுணர்நம்பித் தன்க்கும் பிறர்க்கும்வெரு பழுதுபுரி கொம்பிற் ப
ருக்கும் பழுத்தைதத கரிவையெடுமெங்கட்குநிக்கும் பவத்தரிசு வினைநீர,
வடிவினுடல் கொத்தெய்த் கிழைத்திழை புணர்த்துநி சொரியவலை கித்திக்கு
கிக்குப்படித்து முன் தரியவுயர் கித்தித் துறக்குந் திருக்கருணை மூக
லோனே.

௧௦

புதவதனி முதிர்ந்த குற்ற முளவார் சுருக்கி யொட்டி வரவா திடம்
புதவதி கவிழ்மை, வலிமொடு சளிக்கக் கவிழ்மது மொழந்து தெத்த

மறதியு மிருது பித்த மதமேலாய், எயிறுகள்விழுநதமுற்று நனைநிறை பர
ந்துமிக்க விருவிழி மறைந்துபுத்தி தமொறி, இடுகிடர் ழிருந்தசுத்த மலசல
மனைநினைக்கு மினைமையை விரும்பிநித்த மலைவெழுநா, தயவொடு பணிந்து
பத்த ரிருகரம வணங்கமுத்தி தரவருள புரிந்திரகக மூறுவோனே, தனிவ
ழி நடநதசிட்ட ரிருவர்கள் பயங்கெடுத்த தயிரிய வரஞ்சிறகரு முபகாரா,
பயனுணா பெருநதவத்து மறைமுனி கரநதரித்த பனிமல றொனுமபதத்தை
யுடையோனே, படொரி கொழுந்துவிட்ட தருவினி லிருந்தவத்தர் பரவி
டவிருநதமுத்தி முதலோனே

அவததப்பற நகத்திற்பற் றுதறகுத்துக் கருததொப்புற நனத்துக்குத்த
ளததுக்கு வழிதேடி, அறிக்கைபபக ருவதகிற்பொயச் சழக்குக்குட் புகழ்
பட்டற புத்ததுக்குப் புறதகிற்பட் டொருகோடி, பவத்தைப்பெற்றிடக்குற்
றத் தினிற்கடடற் றிடாப்பட்டுப் பதைப்புறதுச சிறைப்பட்டுத்தொலையாத்
பழித்துக்கக குழிகுட்டிக கழறகட்டைப் பிளப்பொத்துப் பத்தத்தத்திறவி
ததறப்ப படுவேனே, தவததர்க்குத் தமர்க்குப்பத தருக்குக்கற் றவர்க்குச்
செற் பரததுப்பொற பதததைதத் திடுவோனே, தபைக்குச்செற் கடற்செ
ப்புத தரகதெபுக கனறகொததுத் தகைக்குத்தத் துவசுசுத்த மரிபுரவா, நவச்
சுத்தச சபைககத்தத் துவத்திறகுத தலைப்பட்டு நடத்திட்டுறநிடைத்தற்புற
றுறைவோனே, நனத்துக்கத் தினைததப்பித தனக்கொப்பின் னுறற்பற்று
நதைப்பசசை மரத்துற்ற முதலோனே

கறுதத மலர்விழி சிவத்த விலவிதழ் மதிகுரு கிசர்முக மென் காரூந்
கருத்தில் வெருமய லிருத்தி யிசைபயில் வீருத்தமுதலிய கவிபாடல், வெறு
த்து மனநிலை நிறத்தி யனுநினமுனக்கு மருளுறுகவிபாட, விருப்பினை
வொடு மபத்த நினைவுகள் தவிர்த்து னடியினை நினைவேனே, அறிவை
டையவன் மயக்கமுறமுமி லிடத்தி லொருகர மொளிவீசும், அருக்கவியா
வென விரித்து மொழிபக ரிரகக மூடையவல் லவநாதா, தெறிக்கு முண்ட
யவர் குறிகு முலகினை மறக்கு முனிவர்க ளுனை நாளும், நினைக்குமயவ
ர்க்குத்தின் மதிவ்வொடு பதித்த சரணுடை முதலோனே.

உரிபழறையெகின்ற ருருவினுணையெகொண்டு னுணதபதயெகண்டி
கழிகா, உருவியுருகாநெஞ்சகனாமலநிலாணந்த முறையவதபேருகக
பொய்வெருக
வன் திமுடிவாக, விரதநெறியெசென்று நினையவைபுரீயிசை விதக

னையுமேயன்பு புரிவாயே, அரியமுதின்மேல்வந்து படிமுடியுநான்வெம்பிய
ரியகடுகொடுத்து புரிவோனே, அனலொழுக்கமுதண்ட விடியுதிருவொரு
மபயமிடவேககொண்டொருபோது, தெருளறிவிலாருக பதியழியாத
ஞ்செய்திருக்கெவபேரின்பசருவேசா, தெளிவின்வடிவே செமனொளியினொ
ளியேமுன்பு சிறியமகவாயவந்த முதலோனே

க

மலசலநாற்றமேற நிணவெடி ஊத்தைநாற வயிறொருதோற்றப்போல
வுடனாத, வருவொருநாகருநால வெயிறுகள்தோற்றமாக மலர்புனாநேத
திரமுடி யுயிற்போமுன், தலைமையுழக்கமான பெருமையுமேற் படாது
சங்குமெனவார்த்தை பேசவிடமாகும், தனுவிதுபார்த்த காலையிதை நிலை
யாக கொள்வேனோ தமிழனையாட்கொள்ளாறு புரிவாயே, குலவரை
மேட்டிலேறியவனியிலாட்டியான சூறையறுபாகியம்யாவமுருளவோனே,
குணமொடுதோத்திரமேசெய பெனுமொருபேயததரோகி கொடுமிடிதீராத
தஞானமறைஞரா, பலபலசாத்திரமோது கவிமுறையேடவொணா பருவா
ன்மார்க்கமானதறவேநற, பழமறைத்திடவாழவு வருவழிகாட்டிபிரகதி
றுட்டியாரு முதலோனே.

க 0

உலகாவென்றுவென்றியல் வனமுயல்வழிவறும்புகழ் தருவனதெரி
வன்வருகிடுஞ்சகக கலாவனவினாவன மறவாதே, யுறுதிக்கொண்டகம்
பெறுவனவறுவன கருணையன்பிடரு செறிவனவறிவன வுரியசுந்தையு
டுகெவனவிடுவன தெளிவோடு, நலவெணும்பயன் நெறிவனப்ரிவனவிலரு
செம்பதம் பணிவனவனிவன நடுகிறைந்தயர்க் தமிழனவொழிவனதுகடரு,
நனிசிறந்துயர்க் தெழுவனவிழுவன வினியவன்புடன் படர்வனதொடா
வன நலமி குத்தவன் நிருவடி யிவைபெற வருளவாயே, கலன னிந்தசெ
வககிரொடுமுடிபுகளுல் பரம்பரம் பர்மென முறைமுறைகாதலங்குவித்த
றவருமறிஞருமடிபேணக, கருத ரும்பெரும் புகழொளியளவறு பொருவரு
ஞ்செழுஞ் சுடரென வழகிய கருணை சிந்திவக் திலகிய மலர்வழி யுடை
யோனே, மலயிருந்தவம் பியகடுவிடவா வலறியஞ்சிறொக் தழுவெரி யிடை
புகவலியு வெம்படம் கிழிபட முனிவொடு மூதைவோனே, மறமறந்தருந்
திருவரு ஞடையவருடைய சிந்தையுக் கனிமரி யுதரமுமகிழ்பு ருந்திடவழ
கொடுவதிரு முதலோனே.

க 6

கவான்முதினெயக் கருவருமலாலவேல் விழிமைக்கருவகயன் மா
லொழுக்கபதம்புத்தய் மிதுஞ்சேர்வை, வாலகோலெனொற்சொல் சீர்புயில்

சரயலேமயிலொத்த தென்றியல்மாதரார் மயலுகண்கையி கவிபாடி, மோ
கமாகிய பித்தெழும்பிய பாலியாருயிர் தட்டழிந்திட மோதுதிவினைதைத்த
சங்கிலியெனவேவெம், மூரிவாய்நரகத்து மிஞ்சியபேய்கள் கூடியிருக்க
நொந்தமோசமாழு நெனக்கிரங்குதல் கடனாமே; பாகமாயிய வப்பமஞ்சு
களாலையாயிரமக்கள வெம்பசிபாரிலேகெட வற்புதஞ்செய்தவிழையோனே
பாரமாகிய பப்பரன்றனை வீரமோடொரு கைக்கவண்சொடு பாலனொருநி
யப்பெரும்பெல மருளவோனே, ஏகமாயுலகதையும பலவேனோட சரத
தையுநரு மீறிலாவொரு தற்பானறரு புதலவோனே, ஏவையினைநையத
துரந்தெனமீளவோரு குருசைச்சுமந்ததிலே யிறந்திழுத்தியமபர் முத
லோனே

கஉ

உடலையொறுத்ததுச சுதமாயறு சுவையைமுறுத்துப் பட்சியாதிலையதி
ர்சருகைத்துய்த தற்பபாவமும்னுதாமல, உலகைவெறுத்தது கெட்டியாய
முதுபுலனையடக்கிச் சிட்டராயமன சொருவழிநிறக்க கட்டியேயிடு மறி
ஞ்சாராய், அடவிகளுக்குட பொறறையாகிய மலையருகத்திற் றுட்டமாவின்
மடையுமுடாதிற் பறறையாகிய செடியூடே, அரியதவத்திற் புக்கமாதவர்மு
னிவரொழுகிற றுட்டனெனொரு வணுவளவுகருத தக்கதாயினுமடையே
னோ, கொடிதுமிடறநிற் கொக்கியோடொரு தலைநயமரத்திற் கட்டியேயி
டை கொழுவுகயிற்றிற் படநிலவு நதிபோலே, குருதியுடைததுத் தத்த
வேயிள வயிறுவெடித்தது புட்கவேயடு சூடாகடெறித்தது செத்தபாவித்
லமீதே, படுபழிபறநிக கொட்டகாறாகை முதலொருபத்துப் பத்தினோ
டொரு பதுவிலைவிறுப் பறறவேதிருவுளமாகிப், படியிலவத்தைப் பட்ட
பாவிச ஞாயிரையிரட்சித் தொட்டிலாதயா பாகதிமுத்திக கர்த்தனாகிய முத
லோனே

கங

உரிமையறவிவர் பிறவிதுணையிவா மைநதர்மாதிவர் தந்தைதாயிவர்கி
னையிலுளரிவர் வழியிலுளரிவர் நம்பினோரிவ சொன்றனருயி ருதுதிதுணையி
வர் பணிசெய்குநரிவ ரண்டினோரிவர் கண்டிடிவெரு வளமான, தடைய
வகமிது தமையனசமிது மைந்தனாரக மந்தவீடொரு குறையுமிவைது வனா
யுமிவைகளிலெவகணமாதவர் தகைப்பொருள்களு மொருவாளவிட வரிது
பொருளுள விர்தலுர்முழு தென்குப்பாரிச கெனவேதான், எரிவிவிமொ
ருநிரணமெனசொடி யின்கணையழி வுண்டிபொமது பெருமைபென்மன
மகிழ்வபெறுபிர வஞ்சவாழ்வின் நம்பிக்கபொது மறுதலருவது ராஜிவரி

முவுது முநதநீதியு மம்பொன்வீடது நினைவாத, இடறுகபடனை விகட்துக
 னீனை கிந்தையாளனை யந்தகாரனை முழுதுமதியறு பிரமையுடையனை வரு
 சவீனை விஞ்சுபாவியை யினியுனடிதொழு மவரிலிவனுமொதொண்ட
 னுமென வின்றுதானஞன் புரிவாயே, துரிதபரிபவ நரகவுரகவன் மனடை
 மூளைகள் சிந்தியோடிட வுதையவிருசரணமலரி னெளிதிகழ் சந்திரபாது
 கை யந்தமேவிய சுகிரதமிதருணகிருபையுடையவ னெவசளாயெனு மவ
 கைமாமரி தருசேயே, சுருகிதெரிதரு முனிவருயாபர மந்திரகியானபிர பந
 தஞானிகளவிரதநெறியினி லரியதவிக ளண்டாபூதக ணங்கணமாமணிசு
 டருமுடிபுனை யரசாகவிஞர்கள் சந்த சூரிய நும்பாபூதல முதலாய, அரியப
 லபல பொருளுமடிதொழு நின்றநாயக வந்தமாதியுமினைமைமுதுமையும்வெ
 ருனியயலொடு கன்றுகாமமு மந்தகாரமு மழிவுமணுவள் வணுகவரிதென
 மங்குல்பாரிட மெங்குமேகிறை பொருளேதண, ணளியையுடையக ணில
 குதிருவொளிதங்குமானன வெந்தைபூரண சகலபிரபல பரமபதவுக செம
 பொன்வானவ ரம்பராபர வமலவிமலமன னுயிருமொருதனிதந்தகாரணப
 ந்தமறவரு முதலோனே

க-1

கலைபிர லாபங்களை மிடிமை யவமானகுகள் கலகமலை சேதடகடெ
 ளிபாது, கனபினிகி லேசகுகள் கொலைபழி விரோதகுகள் கடினவனுபோ
 கஞ்செய் திடுமாய, வவலவழி யாயநின்ற வுலக மதிலேயினப மடைதலவெ
 ருதிதென்று பெரியோர்கள், அறியுமறி வாமந்த நெறியையறியாநின்ற வவ
 மதியை நானென்றுவிடுவேனோ, தவளநிற மீனகுகள் கவசமணி பேரினப
 சூருபரமானந்தி யதிருபி, தமிழாதம தாககுகள் குளிரவுப காரஞ்செய்தய
 வுடைய மூதண்டகருவூலி, பூரமுறை வாய்மவகை யரசர்குலமாதன்பாப
 ணிவிடையிலே யன்புமிரு தாயன், பரமபத வானெங்கு மழகுதரு தாயங்
 கை பழகுமக வாயவந்த முதலோனே.

கரு

ஆருக் கிடர்வினைகக வானாக குடிகெடுகக வானாப்புறமிழித்து வசை
 கூறு, ஆணாப் பகைவருத்த வானாத் தலையளிகக வாரகைப்பொருள் பறிகக
 வெண்காடிப், பாரக்கவலைவத்து மூரிக் கணைவருத்து பாழபுத் தியினட
 க்குமுழுவினைன், பான்மைக்குரிமையுற்று மோசப் படுவியர்த்த பாவிககினி
 லிசுக்கம் புலியாயே, நரப் பிறைமுகத்தி் னெப்பொற்பதமிதித்த ராசக் கனிய
 கரித்த மிருமனே எனக் பகமநித்திய னுணைச்சொருபபுத்தி பின்த்திருளறு
 தத் திந்தாரா, காரிக்கடலுட்கு மோதிப்புயலெய்கக வாடிப் பரிதவித்தவ
 தேரத் தினிலடககி மாவிசு கினமறுத்த

முதலோனே

கக

மயக்கமுறு முலகிலிருந்து தரித்திரமும் பிடியுசிறைந்து வயிற்றனவு முணவுகுறைந்து பரிவான, மனக்கவலை பசிபுமலநவலப்பினெடு துயரமிருந்து வருத்தமொடு பிறனாயிரந்து தெளியாத, தியக்கமுடனுடனும்வரண்டுகதுபிலுறுதசையுமொழிநகிசு சிரித்தமுக வழுகுமிழிந்து மெலிவோடு, தெருத்தெருவின மனைதொழிலைந்து நடக்குமிர வலலைநினைந்து செளிகுமிருநிதியினகநதை தவிரவேளே, வியக்குமறை முனிவர்பணிந்து நறைப்பனிவண மலாகளசொரிந்து விருப்பமுட னிருகைவணங்கு சாணாத, வியக்குமிரு கருணைநிறைந்து விதித்தபழமறையைவிளம்பி விளக்கியரு னாதவிபுரிந்தசுருவேமா, தையக்கிருபை மழைகள்பொழிந்து நார்ச்சன்ன பயிர்கள் வளர்ந்து தழைக்கவென வுலகிலெழுந்த முகிலேயித், தரைக்கனெரு கதலிகுளிராத குருத்தனவு மெரியமுனிந்து சபிததுவிடு பெரியவகண்ட முதலோனே.

கங

அருமைமக னெனவே வளர்த்ததாய தந்தையுந் கொழுன்னிவனெனவே யுருக்கமா மவகையு மவனிபுக னையனே யெனசொலா மைநதரும் பணியேவல, அமமைதம னெனவே துதித்துவாழ் தொண்டரு முறவின்முறையெனவே யிருக்கமா வன்பருமழகுகினை வழியாய்மதித்தபா சகனரும் முகலான, கிரவியமு நவதா னியத்தொடார் பொருள்களுந்தலைமைமகிமைகளாயு யாசுகிசோ சங்கையுஞ் சிகரபூநு வதமாயெடுத்தமா டங்களுந் தனுவான, ஓசடமுழிப வுயிர்போம வந்தையா மந்தநானொருவருத் வுலரோ விலக்குவா றுளாகொலோ தினமுமிது நினைவாய நினைக்கவே யிருசரண மருளவாயே, சுருகிப்பின்மறையோர் செபத்தியா னங்களுஞ் சருகுருமு தகாமா தவத்தாமோ னங்களுந் தொடரும்வினை மலமா சறுத்தபா சங்கரும்முதுஞானத, தொழிலுடைய பெரியோர் நடக்கைகீ தங்களுந் குருமுறைமை தவிராவி ரத்தர்பேரினபுந் தொலைவரிய வளமாய் வளர்த்தலோ கங்களுந் கரையேறத், தரையிலொரு குருவாயெ வர்க்குமா னந்தமாய் மரியைநிருமகவாயு தித்துவா னங்களுஞ் சகதவமு மிருதாடுகிக்கவே வந்தகா ரணருபா, சருவபலவுயிரானவைக்கெலா மென்றுமே நிறைபழிகள் குறையாதளக்குமோர் தந்தையே தமிழர்ப்பர சதியேபெறுச்செய்தா னெந்தையா முதலோனே.

கடி

நினையளவு மனதிலோ சம்பந்த மங்கையர்கள் கலவிலெரு கசைதென விச்சித்தெ னங்கைமுதல் திதநியவர் களைமருவி மட்டித்த வெந்துயிச்செய்பினியோடு, தினமுமென துயல்பழித்துக் கொடுத்தொருபு வகலையுமடையமிடி மைபபட்டிலைந்துகொரு நிருகெளவுகொடுபிழைக்கத் தவிர்த்து

தின மொருபேர்தம், வணையுநெடு மணியினிலிருப பறநிலைதுபக விரவறு
தி பலபலவிடத்திற்றி ரிந்துமொரு வயிறமா வுணவரிதெனத தட்டழிந்தரி
லைதமொறும், மதியிலியை யறநிலியை சித்ததப்பெருமபிழைசெய வெறுவி
லியை னினதிருத யத்துக்கு வந்தபடி மனதுகொடுபணிபுரிய நடபுறறி ரங்கி
யருள் புரிவாயே, பணிமதியும் வெயிலுமொழி விட்டுப்பெருமபிரபை யில
கவுடு மசுடமுடி வைததுசசி நந்ததொரு பரமகொலு வினிலரிசுருபபுறறி
ருந்தருளு மொருகோவே, பணிலமிள நிலவுமிளு முததைச்சொரிந்துபுனன
மடையருகு முடவியிரை கொதத்செழுங்கருகு, பதமமல ரணையினமுடி
வைத்துக்கிடந்துவிழி துயிலகரு, மினையவள மிலநரசரைப பொறபதித்த
வை வரியபுகழ்வளரவளா சுத்தப்பரஞ்சருதி யெழுதுமறை முறைபரவி ய
ற்சித்திறைஞ்சவரு பெரியோனே, இனியபொறை யறிவுடைமை முததிக
கு கந்ததவ முடையவர்க ளுடையமன துககுடபு குந்தவரை யினியபரக
கியினிடை யுயததுப்பு ரந்தருளுமுதலோனே.

கக

நடுமுதுகு கூனியவழந்த வலதழிப மேனிவாரண்டு நணுகரிய தோல
கழரங்கி யுடலேற, நரைநிரைகள் சேரவளர்த்து வயிறுமடி யோடுவிழந
து நழுலியரை யாடைருலைத்த தணியாத, விடுதுயா நோயிலுமுன்று மடு
மறதியாகவருந்தி யெடுமினியெனமுன்விரும்பி யறிவோடே, இனியதவ
ஞானவரம்பு நெறிகள்கட வாதுநடநதுன் னிருகமல பாதமுவந்த பணி
யேனே, படியமுயர் வானுமிறைஞ்சி வருவநவ துயுகணககள் பணியவெ
மை யாளவிரங்கி யருள்வோனே, பரமருகு வாகவுவந்த வறிவுகளை யோகி
மிஞ்சுந்த பலகலைகள் யாவுமுணர்ந்த முதியோனே, அடியுட்பிழைநீரவிரகி
யொருகுடிவின் மீதுபிறந்து மணிசிலுவை பூற்றியிறந்து மெமையாளும், அ
மிர்தஞ்ஞ சேவநிறைந்த கருணைநிறை தேவதேவரிந்த வறிவையறிவோர்கள்
வணங்கு முதலோனே.

௨௦

நாடிபேதக விககல்தொடுத்தது வாயுமீறின சூததியெடுத்தது நாவினீர்
ற வற்றியிருப்பது சவவாடை, நாறவானன நெற்றிவெயர்த்தது காவகை
மேல்வயி ரெஞ்சுவதைத்தது நாளிலேபிணிமெத்தவராதது தெளியாவால்,
ஆண்டுகோடிகள் சட்டையினிப்பல தேவீரொன மிககவயித்தியராகுவே,
சுக்களை விட்டவவத்தையி வருவான், ஆவிபோமவ லததலடிக்கடி நோவு
வாதவருத்துமிடத்தெனை யானுமாறுதிருக்கணருட்கிர்பைபுரிவாயே, தே
மொழிநற யுட்பொருள்கற்றமெய்க்கு ஞானபீடமே னப்பெயர்பெற்றவர்கே
ரவுகார்தொலித் வெட்கமுறச்சொது கலர்வாயா, சேதமாமதி விற்கொண்மு
கத்தினி வேறுதாளினை பத்மமெனப்படு தேவராயகி பெற்றதுவளர்த்துதி சிது

பாலா நீமொரண நித்தியசததிய வாகுகாரண வறபுததற்பா கேரிலாவருள் வைதெமையறபுறு வரதேவா, நீதிமாதவமுதநர் மனத்துறைப்பூரணேதய மைக்கடலசுற்றிய நேமிருமூல கததையளித்திடு முதலோனே. ௨௧

யிடத்திற்செத்த பிணமென வடுததுகிட்டி நணுகினர் மனத் துக்கச்ச மிகவாக, நரிபொரு புறத்தைப்பற்றி முடுவலொர் புறத்தைப்பற்றி நமதுண வெனப்பட்சிக்க வெடினாற; அடிதலை புழுததுகெட்ட மனசருவ ருததுததுபயி யவாவாவெறுக்கப்பட்ட விதமாகி, அழிவுறு விடகைக்கெ ட்டப்பறிதலையுடுகைக்கசுத்த வழகெனமதித்திச்சிக்க முறைபாமோ, விடிமு ரசடுததுகிட்டி விருதுக ளெடுக்கக்கட்டி ரணபறை முன்கைக்கொட்டி ய டிபோரிஸ, இக்லினா பதைக்கெதுட்டர் தலைபலதெறித்துத்தீத விசுலபுரி பவாகுப்பொறபு மிருதூணில், வடிவுறமலாபபொறபதமத திருவடி மிதித துச்சித்த மகிழவுற வருட்சொறசெபு மொருதாயா, மரிதிரு வயிறறிற்சுத்த, சிறைசருவெடுததுதக்க மலையினி லுதிகக்கப்பட்ட முதலோனே ௨௨

பித்தனென வேயுடலுறப்புக் குலைந்தரையி லுற்றதுணியடையுமழு ஈருப புரணமிசிறு பெட்டியுடனோர்தடி யெடுத்துத் தளர்ந்தமணி மறுக டே, பிச்சையென வேயபய மிட்டித்திரிந்தவயி நெகிபழ வாய்வரு பகிக ருப் பறந்தசில பெறந்தனை வாயிலுடனிட்டிப் பெரும்பசியு மகலாதே, செ ததவாகள போன்மதி மயக்கத்தழிந்துகடை யிறநெருவிலேகின முடகிக் கிடந்தபலா சிச்சியென வேயரு வருக்கப் பரிந்தவுடலுறும்வாழவைச், செ ப்பமென வேமனமதிக்கப் படுந்தகைமையெப்படிசொ லோவரு மெனச்ச ற றறிந்துனது சித்தம்வரு மாறுயிர் பிழைக்கத் தருகிறருப புரிவாயே, க ர்த்தனென வானவர்துதிக்கப் பார்த்தசுடர் டெட்டொடுநேமியை விளக்கத் தொடர்ந்துவரு கர்த்தபமு மாவுமுறையிற்பொற் பதம்பரவ வரையாயர், க டமெறி பாறயிரெய எவத்திசுசிறந்துதொழாந்நமுடி மூவாடி மும்பட்டி னைஞ்சவுயர் சுறபுமி தூதாழ்கையி லெடுக்கப் பிறத்துவகின் மகவாகி, முத்தி நெடுவானக் கிராபய்ப்பெரும்புவியி லுற்றபல மானிடர் பிழைக்கக் கிடைத் தபொருண முக்கியமிதாமென வெளிப்பட்டிகெத்தமறை யுள்வோனே, மு றறமுடிவாகவுன் னருட்சொற் நெரிந்தவர்கள் சித்தமதிலே சூடியிருப்புறநி ருந்தவரை முறறுமருள் கூர்கிருபைவைத்துப் புரந்தருளு முதலோனே.

இருவிழிவேலென மருமலர்வாயென விளமதிவாணாத வெனவேயும், இடுகிடைதாலென மொழிவதுபாலென விளமயிலாமென மடமாதர், வரு ாமாகயென வனமுதலானதை யொருபொருளாய்வெரு கவிபுறந்தழை விசாரமென் னிருதயமானதை பொழியவுன்னுதா வருள்வாயே;

னிதர்தீர் துரிதவிதாசன் பணிமயமாயிய சுகரூபா, பரமபாபா வகிலசராசர பலவுயிராண்டைத் தொழுவோனே, தரும்குணைய நரகவிநோதிகா சகடவு பாதி கிருபையாளா, தனிமுதலாயெனரு மகவடிவாயுயர் தவமரிமாதருள முதலோனே

௨௪

பரிமளநைகமன் புட்பசாதிகண் மிர்கமதகலபைகள் பத்மதூளிகள் ப ஸபலவகையுறு மிக்கவாடை கண்மணமலிசப், பருவமுமினாமையு முற்றநா னையி னடையுடையொடுகெறு வுற்றுவாழ்வது பவம்வருமவழியென நிச்ச யாமுழு வறிவீனன், எரிசொரிய னீரீகத்துவேதனை யனுபவமடையுமுன் முத்திசோவழி யிதுவெனமனதொரு யித்தநாடொறு முனைநாடி, இருதய கமல மகிழ்ச்சியாயிரு விழிபுணலசொரிய வருககமாயுன் திருசரணடியைநி னைக்கவேதையபுரிவாயே, கரிமுகவலகை பிரமிகவானவ ரதிபிரியமொடு னிசிககமானிடர் கதிபெறுமவழி நிலைநிற்கவே தவசுறைவோனே, சனைக திரவனை நிறுத்திமேவலா மணிமுடியிட்டு யுடைததுலாவிய கரிபரியிரதநட தகியேரண களமீதே, பெருகியபடைக டெறிககயானைகள் ஞினைகண மறுகவிரத்தமாரிகள் பிரளயகதிகள் குதிககவேயொரு மகராசன், பிரபல முலகிண்டககவாருயிர் சகலமும்வளர விரககமானது பெருகியவிமலசகத தையாள்தனி முதலோனே.

௨௫

மாயகாயமிமீம்பை தங்கியபாவத்தோடு முடநதைகொண்டு பொய் வாழவைத்தேடி வருந்தியேசுக மொழிபோலும், மாதாககாசை புரிந்தகம் பிரமைசாதித்தோடி நடந்திருநதன வாலபிராய நலங்களுங்கெள் வறவே யேசர், பாயற்சாசாவிருந்தரு மிணிமேலிட்டாவி குறைதருநதன பரனத தாளை மறந்தொழிந்துயிர் விடும்வேனை, பாரிறறாயா மனங்களுங்கு லவாண ததாரும் வணங்குகின்கழல் பாவிப்பாயென நொத்திரங்கியுள்ளருருகேனே, ஆயக்காரன் மனந்திருநதிட வீரப்பார்வை சுரந்தவம்பத வாதித்தாயாரிநத ருந்திய கனியாலே, ஆவதான பெரும்பலந்தனிலு வீழ்விட்டோம நிரந துயர்ந்தடரலைப்போல வளர்ந்துகின்றன வடியோடே சாயப்பாரிலிருநத வெங்களை வாதித்தான்செய் கணககனென்றிடு சாமத்துரோக ரூபகெடும படி யருள்வோனே, தாயைப்போல விரக்கிநம்பின பேரைப்பேணி யகந் தநூத்தயர்சாரோட்டாது புரந்தகொண்டருண் முதலோனே.

௨௬

ஆகமனார் திருந்தியும் பலகாவியதூளிற் பயிற்சியுநதனதாயியருள த்நறிக்கையுஞ்சில சிலகாலத், தாரட்டித்தனங் கொடுங்கொலை வேல்விழி யாரோந் பசப்பிலும்விளையுந் தனிசச் செருக்கிலும்பரவசமாகி, மோகவி காப்பியித்தியந்தனைமேலுள்ளவாகப் புலப்புலந்தற மூடனுமாயெக கருத்தொ

மீத்திரியறிவீனன், மூதுறாநூலைப் படித்தறிநதநி லேபுலனேதிப் படித்தல நதனின்மோசமுறாமற புரப்பதுன்கட னருள்வாயே, பாருறுவேதத் துறை பபழம்பொருள் தெனவோதிக கதித்திடுநகிரு பாகரனையப் படைப்புநின் றடி தொழுலோனே, பாழநரகோகாக கெடுததருந்தைய யோடுலகோனா பபுரக்கவென்றொரு மாரணமாகக கொடுக்குமநகம துடையோனே, மேக சரீரத்தலத்திரக்கமில் கோபகரேப் பெருத்தசொறகொடு மேதருதீவைப் படுததிவெயயவர் தடுமாற, வேறுபடாமற கருத்தொடுநதின மேவல்செய வோருக கிறைத்ததுன்பமு மீறிவராமற புறக்குமம்பர முதலோனே. ௨௪

உரிமையொடு பெற்றொரு மனைவிமக வற்றொரு முறவின்முறைமறறியாவ ரொவளேனும், உடைமைபணி பட்டாடை குதிராகறவைக்காலி யுறையப னைகட்டான மணிமேடை, மரணமொடு கட்டாடு சமயமுத வசசேரும் வழி கொலி.று கிட்டே முலகாசை, மலிவதெனை விட்டேயென் னிதயவொரு மிப்போடுன மலரடியை யெக்காலு நினையேனோ, கருணைமழை தப்பாது பொழியுமுகி லொப்பான கமலவழி யெப்போது முடையோனே, கருநரி யதற்கார பரசமய நரசாலி கனைவினைய வொட்டாது கனைவோனே, பரமப தமெய்களோல மளவிடவு மெட்டாத பரனொடினை யொப்பான சுததேவா, படியிலொரு சப்பாணி முடமகல மெய்ப்போத மருள்செய்வா மிக்கோர்க ணமுதலோனே

௨௫

இருவழிருவனை வடுக்களயிறக்கண் ருயின்மொழியுமுது வருககைசரு க்கணா யிளமுலைகமல வரைப்புலவாததட மெனமாதா, றுயலினவடிவை மதிததுமதிததுயா புலவர்களகவிதை விதித்தபயித்திய மெனதுடைமனதை வதைக்கவடிககடி யவர்மோக, விரகெனும்வலையில் வனைக்கவகப்படு பற வையிலுமலு மவததனவத்தினில் விழுவதைவிலகி யுனக்கடிமைப்படுபெரி யோராகள், விரதமுநெறிமனததிலமுக்கறு சரிதையுமருவி யிருக்கவென ககினி விகாகமமுனது பதத்தையளித்தருள் புரிவாயே, நிருபர்கண்மரபி லுதித்தருலககனி யிருநிலமரச பொருத்தமகத்துவி நெறிதவவுறுதி பெலத தசரித்திரி யொளியீசும், நிலவுமிழ்மதியின் மிதித்தபதத்தினல் வடியவர்குடி யை வளர்த்ததையககீடல் நினாநிரையமார் துதித்தபிரபுததுவி தருபாலா, ஒருதனிமுதல்வ விரித்தமறைப்பொருள பரவியவிமல வனைததும்வெறுத்த வ ருளமலர்மருவு திருத்தியளித்ததி பரலோகா, ஒழுகொளியிலு மலர்க்க மலத்திரு முககசமுக சகததையளித்ததி முடையவசகல வயிர்க்குமருத்தி செய் முதலோனே

அறிவையழித்துக் கருத்தவேறுசெய்துலகமயக்கச் சழக்கிலேமன
மடையவுழக்கிப் பழக்கியாதர மறவேயுள், அடியையமறப்பித் திடுக்கணிபெரி
நாவிவீழுத்துக் கிடத்துபாதக வலகைமுதற்சத் துருக்களாகிய வுடலோடும்,
மறுநிலைசற்றிக் குரைத்துமாரில வினைகளைவிட்டுப் பிழைக்கவேறொருவழி
யுமெனக்குப் புலப்படாதமை யதனாலே, வலிகவலைப்பட்ட டிருக்குமேழ
யை யிதசமயத்திற் புரக்கவேதிரு மனதுருகிசைந் நிரக்கமாயருள் புரிவீ
யே, தறையினுயிர்க்குக் கருத்தனேமுடி யரசர் குலத்துக்கொருததனேபர
சமயவியத்துக் கருக்கனையதி திடவேதத், தலைவபாததிற் பாததனேதவ
விரதர் துதித்துச் செவிககவாழ்வறு சமுகமுதற்சித் டருக்கெலாயினி தரு
ள்வோனே, நறியமலர்ப்பொற பதத்திலேதய வறுதிபெலக்கச் செலுதது
வோரிடர் நலியவழித்துப் புரக்குமாதர வுடையோனே, நரகையடைத்து
ப்பாததினமேதரு கதவுநிகைப் புரித்தவாவள நசனாநகாகஞ்ச சிறப்பதாய
வரு முதலோனே.

நா0

ஆகாத தொடக்குகிணக்கழ பாழான விடகருமலசசேரூருச வழுக்கு
ம்கிப்பா முயிர்போனா, லாடாத வுடக்குமுடைத்தோல நாய்தேயிமிறைச்சி
கிருமிக்கோ ராதாய வறுப்புலெறுப்பாகியநாறல், வாகான தவததினிலைப
போர் பேணுத சிலுப்புயலப்பே மாறாத துருத்திபருத்து நியகாயம, வாடா
தபடிக்குவளர்த்தோ ராளான தவததாமலறறாள் மாறாம னினைக்கவெனக்,
கேயருள்வாயே, போகாதி சுகந்தைவெறுத்தே ஞானவி ரதக்கிரியைச்சோ
பூணுத வசுததமனத்தே புகுதானே, பூபாலா குலத்தின் மகத்தா மாதாவுத
ரத்திலுதித்தே பூலோக விருட்டையழித்தே விடுவோனே, ஏகாகருணைக்
கடலொப்பா மாகாவம லுறகொருவபேயேடார்க மலசசரணததா ஞுடை
யோனே, ஈரோமுநிரககமுறைக்கோ ராசாரி நரசர் சனனத்தோ லோதப
வந்தையறுத்தான முதலோனே.

நக

சாவுயிர்த்துணை பென்றொருவார்த்தை பூதலத்தினிலுண்ட தெதார்த்த
நானயிப்படி கண்டதுகாட்சி பெயின்மீறு, சாணவயிற்றள வுண்டதுபோ
க்கியார் முடிப்போடு கொண்டுசெல்வார் நற்றாய்தமக்குதவும் யிரிதாககமெ
னலோப, பாலிகட்கொரு சித்தினவாய்ப்ப தேடிவந்ததை மன்கொடு
தூர்ப்பப்பாழ்வெறுக்கையை நம்பினர் மோட்சமடைவாரோ, பாவவிச்சை
யினின்று விடாய்த்த தியனுக்கறிவிக்கிது போற்றுபாதவாரிச சம்பிரபலுக்
கமஞ்சுவாயே, தேவதந்தரவென்று கைகடப்புலோருளததுறை யுஞ்சலமா
ற்று சித்திப்பதவம்புலிகாக்க வருள்வோனே, தேமழைத்துளி சித்தியபூக்

மீதரிசுகிற வண்டிகளாராத சீரிசைத்தொணி மன்றியகோட்டுவரை யானே, பூவையர்க்கர சென்றவிராகினி காரணக்கனி மைத்தவெனும் பூரணப்பலன் மன்றினிலாகரு கருணைசா, பூரியாகழலுத்தமுனவிட்டிலே தனைக்குளித்த பராகசிரம பூதியப்பொருளென்றருளர்க்கு முதலோனே.

தினமிருபொழுது குளித்துக்கமழ்தே மலர்புனைசிகையு முடிததசச்சி வால் தெறுபொருசலவை யுடுத்துக்கழல் மேவியபாதம், திருவடநிலையின் மிதிததுதவிசா சனமலரணையி லிருப்புற்றணுவே செறிதகன்புழுதியழுக் குப்பிடியா வகையேனும், மனுடர்சரீர சுகததைச்சொலவோ வுயிர்விறலெ வாகொலிதைத் தொட்டனைவாரா மனதவரவாகள வெறுக்கததவரமவெடி னாறி, வருவதுசுமிதி யெடுக்கத்துணிவீ ரொனவுரைபகரும் விடக்குகினி மேன் மனமெனவுனது பதத்தைப்பெறினே மனமாமே, நனைமலர்பொது னுசினைக்கொப்பொடுபா சடைதளிரொரியு நெருப்பிற்கருகா நவமதுபூரியும் வரததத்துவனே வளமேவு, நசரையவிறையு விரக்கக்கடலெகனிமரிபுதல் வபரததுக்கரசே நறைகமழ்கமல மலாப்பொற்சரணு பலரானும், வினையிடு மூலக சுகததைப்பெரிதோ பொருளெனமகிழ்செய் கருத்துக்கமையாலிப ரிதசகல வுயிரகருப்படிதா னருள்வோனே, வெளிவெளிதினமு மெதிர்ப்ப ட்டலகில் சமமனசவர்பரவ விரககிக்களிகா விகசிதசமூக பரத்திற பரமா முதலோனே.

கக

கலகப்பார்வையிரு குணையத்தாவுமடு கணையைப்போலும் விழிமட மாறா, கமலப்போதனைய முகநட்பான் மனதுகவலித்தேனை மதிதமோறி, உலகத்தாரிகழ விரகப்பெய்நலிய வுயிருக்கினம்வர வருண்ஞான, வரிமை ப்பாடகல வலைவுறறேனினியுன்னுபையததான் பெறுவதெளிதாமோ, வலு வறபாசலிலையிடை புககாமனசை யசையொட்டாதிரவு பகலாக, அறிவைப் பேணிபொரு நிலைநிப்பாணியுன தடியிற்சேரவருள் புரிவோனே, பலனைச் சேறுபரகதியிற பேறுதவுபரிசுததாசருவ வுயிர்தேடும், பதமத்தாளுடைய மரிமுத்தேதமது பகைசெறஞர்கடொழு முதலோனே

கச

மனையிற்சீலியோர்புறமபெறு மதுலைப்பாலகனோர் புறகுகினைவழியுற் றுருறவோர் புறம்பயில்சமுசார, வளமைக்காரியமோர் புறந்தொழில்வினை யகாரியமோர் புறக்குடி மகிமைக்காரியமோர் புறந்தனிவெளிபேனை, உ ணைவிட்டேவகையாய் மனந்தளாலுற சாகரமாயிருத்துகை பொலிபொட் டாதெனிலேழை நெஞ்சுளவறிவினன், உலகைப்பெணுவனோ தினந்தின

முயிணாப்பேணுநீனே தவஞ்செயவொரு மிப்பாகுவனெவந்நில னருள வாபே, கனகதபாலையமா மடநதையர் சிரசிற்சூழமுடியாய்நிரம்பியகருணை க்கோகடலா யிரந்திமடியார்கள், கவலைகாதர வாங்குமுன்றெழு நாகத் தோர்பகையாய் நிரம்பியுகதியிற்பே நதுவாப்விரும்பிய தமியோகன, அ னையப்போல் பவளாழிகந்தி வருணப்பாறையு மாயிருந்தமினனருமை ப்பாலகனே நிரந்தரமுனிவோகன், அடியிறசேவைசெயதே பணிநதிட மறையிற்பாயலெ லாமுளங்கிட வகிலத்தோருயிர் வாழ்வநதருணமுதலோ னே.

௩௫

இருகிதிவருககந்தேடி மறுகுமென்னுளம்புணசே விரவொடுபகற்று ஞசாது கடலேறல், எளிதெனு மலைகருன்றேறி நடையினி லிழைத்ததுகா னலெரியெழு வெயர்த்துஞ் சோகமிகமாகி, அரவுகள் கடித்திட்டா லுமதகரி மிதித்திட்டாலு மடுபுலிபிடித்திட்டாலு மதுபாரா, தலவென நீலைகும்பாரி லொருதவசிருக்கும் போதிலரிதென மடிகுமபீடை யொழியாதே, திருவு னமிரக்கவகரு மெமையும் தருட்கணபாருஞ் செவிதுறவருத்தும் பாரிலெ னநாடித், தெளிவுற விரகடும்பேர்க னிருவிழிகளுக்கன்பான தெரிசனை கொடுக்குஞ் சோதியுடையோனே, நருமலர்முடிப்பைநதாழை யடியினி லெறிக்குஞ்சோதி மணிவளைமுழுகங்கூரு நசரேயா, மதிதவழமுழுகுன் றேறிவடிவுமெய வருததங்கூர மலரடிமிதிககும்பாத முதலோனே ௩௬

வாடைமருந்தினில் விடடுப்பிரியா வாசையிருந்து பிரமித்துத் தெளி யா வாலர்பணம்பறி தட்டுக்கெடவே யொருகோடி, மாயையறிநதவா நட பைப்பொருளாய் நானுநீனைந்தவருக்குப் பயலாய் வாழ்தமெனும்படி யிச சித்திடலால நெடுநாளென், வீடுமறநதுகை கெடடுச்சிறிதே தேடியிருநத து மெக்கச்செலவாய்வீணிலிழந்த சலிப்புத்தனியே வரலாலே, வேறொ ருதப்ப மெனக்குத்துணையா ராரெனொந்து மலககப்படுவேன் வேனைய றித்துன் னிரககத்தருளே புரிவாயே, ஆடியவிர்தை முறைக்கட்டையாம் நாடகமங்கை தனக்குக்கொடையா யாரும்விரும்பு தவத்திற்பெரியோர் த லையீயு, மாதிர்பன்வஞ்ச வுணாக்குத்திருவாய் நான்மலாகொண்டு மறத்துத்த ரமே யாகவுமொன்று முரைக்கக்கருதா தொழிவோனே, தேடிவருந்தி நி னைத்துத்தொழுவோர் பீடையகன்று பரப்பொற்கிடையே சேரவிரங்கி நடத திக்கொருமர தரவோனே, தேமலர்சிந்தி யொடுக்கத்துடனே வானவர்வ ன்நுதிக்கப்புவியோர் சேதமகன்று பிழைக்கக்கருவா முதலோனே. ௩௭

பருவயிறு தொந்திகரைந்து கரியலிரு கண்களிருண்டு பசைகளறமணை
டைவரண்டு சடமேற்பு, பரபரென வந்துசொரிநது முடிபுடைவை மூந்திய
விழந்து பகாரிய வந்தமழிந்து சிரமீதே, நரைதிரைகள் பஞ்சுபாந்து கலக
லென வெண்பலவிழுந்து நடுமுதுகி லென்புவனைநது நிறமாறி, நழுவிவிழு
மிந்தவுடம்பை நிலையமென நமபியிருந்து நலவுபுரிசினற தெவன்கொ லறி
யேனே, அரியமறையின் சொல்விளங்க வெரிநாகர் நெஞ்சகலங்க வகிலதல
மெருநிறைந்த விருளோட, அடியவர்கள் சிந்தைநிரம்ப மலையிடையர் க
ணடுவெனங்க வரியககணங்கிலங்க மகவாகி, ஒருகுழலில் வந்துபிறந்தகரு
ணைமரியன் புசுரந்த வுபயதன முணடுவளர்ந்த சிறுபாலா, உரகபண பாதி
தகாரது சொடியவிட வெண்பனெருங்கி யுடையவலி கொண்டிறுரந்த மு
தலோனே.

கடவு

அறக்கிழவனாகி நரைதலையுமாகி யறிகைதடுமாறி யுடலே, அழக
குலெடுத்துறி யுதித்ததுகிலசோர வலககணுறுசொக முதலான, வாட்சிகய
மீனை யிழைப்பிருமல வாயுவயிறறுவலியோடு தணிபாத, வருதடமுறுவேனே
யனககடிமையாக வழிப்படுமெவவாறு துணிவேனே, உறைபபுனலையுற
றைததவறுசாடி யுசித்தரசமாக வருளவோனே, உருக்கமுளதாயு மருட்டு
ணைவனருமுளக்கவிலைகூர மறைவோனே, நிரித்தவமுமேக பரத்தவமு
மானசிற்புடையவாதிசருவேசா, தெருத்தலையின மாதாழ்ச சிலுவையான
திருக்குரு சொடேரு முத்தலோனே

கடவு

நிலவுபொழி தாளங்கை மந்தகா சத்திலே சொருகுருழைவருகுடிகொ
ண்டவா சத்திலே நினைவனை களணிபுமிரு செங்கையா லிப்பிலே தனியா
வி, நிலைதலைய மொழியுமொழி யந்திரசாலத்திலே சரசுணை முகலளித்தம
பிரதாயத்திலே சொடியவயில விழிபுரனு மாதமாயத்திலே யினைபோரை, வி
லைபெழுத வறவுபுரி யுந்தியா னத்திலே பருவமட மயிலிதென நின்றகேல
த்திலே விரகமிரு வனிதையாக ளின்பபொசு கத்திலே பலநாளும், வினைய
ன்மன சுருகியழி யும்பிரவா யத்தினுணுதடியை யணுவளவு சிந்தியா தற
பறைய விடுவதனமுன் னெனையடிமை கொண்டபா லிப்பதே தயவாமே, ப
லசமயமலிகலக வந்தகாரத்தினு லிருளடையு முலகமொளி கண்டுபூரிக்க
வே பரமருரு வெனவடிவு கொண்டதே வத்தவா நாரூபா, பரவையென
வழுதழுது செங்கணீர் விட்டுநீள் சரணபத மலர்கழுவு மககையாகத்திலே
பரவபத மடையவருள் சிந்தையாகித்தயா புரிநாதா, அகிலபல பலவுயிரு நி
ன்றுசே விககவே நிலவுபொழிசிலிகைசிறு மண்டலீ கர்க்கெலா மாசனெ
ன வருதவிது வமிசவறுய் பெற்றதோர் சிறுபாலா, அறிவையறி பவர்தப்பசெ
பஞ்செய் பூசைக்குளே யுருகுதிரு வுளநனியிரங்கிடுந் தறபரா வடிவாம்பிடி
கெடவருள் காரந்தநே யத்தமுழு முதலோனே.

கடவு

திருப்புகழ்

அம்பலய் னாருரைக்க நொநதுதமா தாயசலிக்க வங்கனூலகோர் ந
கைக்க வறிஞோர், மனபாசில போலிவக்க மங்கைமகவோர் பகைக்கவ
ணமைவள வாராவெறுக்க வெறுளவீர், வம்பாசின் யோருறுக்க வெங்கொ
லையி னூலிறக்க வந்தபழி பாவநிற்க வுணராதே, மவஞ்சுக் போகமுற்றியெ
வசுமய லானொருத்தன வஞ்சியரை யாசையுற்று மெலிவேனோ, தம்பமெ
ன வேதுதிக்கு மன்பருள மேதரித்த தண்கமல பாதபதம் முடையோனோ,
தந்தமத வாரணதது மண்டலிக னொருத்தந் சம்பிரமாயெடுத்த கன
கோயில், சொம்புபெற வேபணித்த மென்பணியு ளுபநித்த தொண்டர்துய
ரேதுடைக்கு மருளாளா, துன்பவுல காசையற்ற வன்பாவிச வரசமவைத்த
சுந்தரபரபாததுமுதலோனே சக

சேனைபடை யைக்கொண்டு வெட்டிச் செயிக்கிலா ராளடிமை யைக்
கொண்ட தட்டித் தூரக்கிலா தேடுநிதி யைக்கொண்டு தட்டிப் பிறகிட்டி-
லார் பிறதேசம், தேசமத னிறசென்று தப்பிப் பிழைக்கிலா வீடரண மக
கென் றொளித்துக் கரக்கிலாராதேறிமுன் நெதிர்ததின்சொல் செப்பித்தணி
க்கிலார தன்மேலும், தானொரும கதென்று வைத்துத் தவிரக்கிலார சோ
பவரிடத்தொன் றுறாததுக் கடத்திலா தாமத முறைத்தறப் பும்பொறுப்
பிக்கிலா செவ்வோனூஞ், சாவுயிர் நமக்கென்று சொற்றக் கணத்திலே சீவ
னை விடுத்தன்று செத்துக்கிடப்பதே சாதமதெனக்குண்டு மெத்தப் பயப்ப
டாதலேவேனோ, மாண்ட வருகொண்டு கொற்றப் பொருப்பிலே பான்ம
றிசூழக்கன் றடைத்துக் கிடக்குமோர் வானறு முனைக்கொண்ட புற்றொட்
டிலின்கணே வருவோனே, மாசறு தூவக்கற்பு மங்கைமீர் களுக்கெலாநா
யக் மெனசசிக்கை கற்பிற புதித்ததாய் மாமரி தனக்கன்புமுற்றிப் பிறகரு
மோர் குமரோசா, புரணில வெறிககின்ற கற்றைப் பிறைக்குள்ளேருரியனூ
திககின்ற பொறப்பிற் சிறக்குமோர் பாலனவடி வைக்கொண்டு சித்தக் களி
ப்பருவிறல்வீரா, பார்மகணமலர்க்கண்கள் முததுப பனிக்ககீ ளாதர வற்சு
செவ்வை பொத்திக் குவித்துறப் பாதமல லைக்கொண்டு பட்டித் துதிகசுமா
முதலோனே சஉ

பாருலகி லாசையொன்று தேடுபொரு ளாசையொன்று பாசமனையா
சையொன்று தொலையாத, பாலமென வேயறிந்துகாணுமதி லேநடந்துபா
ழ்நரகின் வாழைக்கொண்டு துயராலே, ஆருருகு வாரிரங்கி யாருதவு வாருக்
ந்துள் றைதரவல் லாமலொன்று மறியேனா, லாளுவது கீயொழிந்து வேறு
துணை யார்கொலிந்த வாள்வதனை யெபுரிந்து விடுவாயே, காரிருளை வேர்
பிடுங்கு குரியரோ ராயிரங்கள் காரிக்கொருபமொன்றுகொளுமாபொற,
காசினியில் வாழ்வைநம்பு பாதகனை யாளவந்த காரணசராசரங்கள் பணி

ஓவானே, வேரிகமழ மாலேதுன்று மாடமனைகூடமமபொன் மேடைமுத
லானதன்றி யிகழ்வான, வேசரியுமாடுகின்று பாரிசம தாயமைந்த வீடதனி
லேபிறந்த முதலோனே. ,

சுந

பாதக வீணக்கிருப்பிட மாகுலநிறைததபைக்குறை பாழபடுமனைப்புற
ச்சுவ ரலேமோது, பாய்புன லிடத்தபுறபுத நாயநரிகளுக்கிளைத்தசை பார்
மிசை புழுக்கள பற்பலவுறைகூடு, மாதவர் வெறுத்தவகிர மாசையை வி
ரைத்தசெயத்தலை மாறொடு கிளைத்தமுட்செடி பலநாளும், மாசுறவெடுத்த
பொய்ப்புல வாகிய சடததையுத்தம வாழ்வென மதித்ததூங்குண மகலே
னே, சோதனைவருத்தமுத்தலை வேலொடு மெதிரத்ததூங்குண துரோசி
யை வெருட்டித்ததுவ முடையோனே, சோவறு தவததின்ற்றவ ஞானிக
ளுளத்தை முக்கிய சோபன் விருப்பெனத்தய வுறவோனே, சேதநன்மதிச
செருப்பொடு மாசன பிரபுக்கடகதுவா சேகரமிசைக்கொணற்பத மரிமா
தா, தேமழைபிலிற்று புத்தமுதாய முலையினிற்சுவைத்தும் சேவனமெனப்பு
சித்திமுதலோனே

சுச

சிவத்த விலவிதழ கறுத்த வயில்விழி சிறுத்த மதித்த வதனாலே, செ
ருசெய தெனையசம வருத்தது மரிவையர் கிருக்கி லுழலுவ தொருகோடி,
அவத்த மிருநிதி தனக்கு மழிவற வசத்தமிவையென வறியாத, வசட்டை
யொடுமதி மயக்க மறவினி யறிகளை செயவருள புரிவாயே, உவர்த்த கட
லலை சுருட்டி யெறிநினை யுருட்டி மிதவையி லுறுசேடர், உபத்தி ரவமுட
னெழுப்புமவசு முறக்கி யிளகிய பெருமானே, எவாகரு மடியவர் பெலத்
தபுயமிசை யெடுக்க வரிதென வருபாலா, விறப்பு மழிவுறுபிறப்பு மிலையெ
னவிருக்கு மிறையவ முதலோனே.

சுஞ

மதிமுகம் வெயாததும்ப விளகை நிலவுசிந்த வரிவிழி சூழிழ்மறிநது
குழைநீற வடமணி தனயிலங்க விருபரி புரமலம்ப மலரன மெனகடந்து
வருமாறா, அதிவித் மயலமிருந்துமுடைமைகள் பலவிழந்து மலர்களைமரு
வினொருதமலையாதே, அறிவினையறியுமணபர் பகர்வன வரிமை யென்றுன்
னடியிணைபணியவனபு தருவாயே, கதியினி லறிஞர்சங்க முறைமுறைபா
வியெங்கள் கடவுள னெனவணங்கவருவோனே, கரிநீற வலகையஞ்சமல
ராதலை யுலகினின்ற கணபவ விருனொதுங்க வருவோனே, பொதியவிழ்க
றைகமழந்த மலர்மிசை வளைதவழந்த புனனெடு மடுவனைந்த நசரோபா, பொ
ருவறு புகழ்சிறந்து கதிராமணி முடிபுனைந்து புரவலர் கவிகைகொண்ட மு
தலோனே.

சுசு

திருப்புகழ்.

மாயாசம் பிரமலலிதமுததிக னோயாவஞ்சனை நிறையுமனத்திகண்
மாறாதவநீதமுடையருணததிகள வியபிசார, மாலான்மைந்தரை யுருகவுரு
ககிக னுணநிந்தனையுனசெயன் மிககவாவாய சாலலுமபயிலதிகசமாததிகளி
னையோரைப், பேயபோல வெம்பவநிலையினிதுததிகளீயாவகண நுறவை
யகற்றிகள் பேசாவம்பு சொலதம மொழிசசிக னுறவாலே, பேணுதென்று
நின்னுரையைமறுத்தற லீனாவமபுரி விழலனெனகொருபேறெதுன்றி
வுளமினியெப்படி யறிவேனால, நேயாசநதம் யோகர்துதித்திடு தூயாக்
தர பாமநடுப்புகனீதாமநதிர லிபியின்விதிப்படி ருருவோது, நீராலென்ப
வவினையையகற்றுப காராவெண்டிசையுயாகளினததையும் நீயாயநின்றரு
ளுதவியளித்திடு மரிபாலா, தாயாமமபரி மரியவளுக்கொரு சேயாமங்கை
யா களபநிறைத்திடு தாளாசஞ்சல மொருகிரணததளவுணுகாத, தாதா வெ
ன்றுநம முயிலாவளர்த்திடு நாதா வணடுறை மலர்முகைவிட்டலர்தாதாத
ணடலை நசனாநகாக்கொருமுதலோனே

சுஎ

வரு மறுமைக்கின்பமெனற பொருளடையத தங்கடங்குள மனமொ
ருமித தன்றுமின்று மொருசீராய, மறையில விகிககிணற நன்றியுறுதியை
யுட் கொண்டுமந்த வரையறையிற சங்கையொன்றும் வழுவாமல், பிருதிவி
யைததன்பமென்றுதவசினிலைக்கொண்டுநின்று பிறவிமயக்கந தவிரநமு
துஞானப், பெரியவகைக்கணடுகணடு நினதுதிருத் தொண்டனென்ற பெ
ருமைபெரு சிந்தையொன்றுதருவாயே, கிருபைமழைக்கொண்ட லொன்
றிவ்வுலகவுயிப பைங்குடழென்ற களைதனையச சிந்தைவந்த தனையானே, கி
ழலிமலட்டுநதி வந்தோன் மனமெழிச்செம்பொன்மங்கை கிளருதரத்தன்றி
ருந்த பிரதாபா, சருவபடைப்புமபுரந துபரமபத்த தின்கனின்று தகைமை
யிணைக கொண்டகண்ட முறைவேனே தமிழாகுமுத தந்தைதின்ற பழவி
னையைக கொன்றறிந்து சரதமுறப பண்டிநந்த முதலோனே

சுஅ

வஞ்சவிழி வேலுலாவ மென்குழைக னுசலாட வஞ்சியிடைநூறாளா
டவழகான, மஞ்சணமண வாடைவீச வம்பரசொருபமாறி வந்தபல பேய்
கன்போலு மடமாநூர், சஞ்சல விகாரவாசை கொண்டபரி தாபபேதைசந
ததம கோரமான நரகோர்கள, தங்குழிவி னேடுகடி வெந்தகரு காருண
ஞான தணகமல பாதவாழவு தருவாயே, பஞ்சபதி பாரநோயில வெமட
டையிலொன்றுநீசெய பந்தமற வேதநீதி யெனவேதான், பண்புறுதவீத
ராச னஞ்சவொரு ஞானதூது பண்டைமுத னுளிலோதிவிடுவோனே, ந
சரவு மேறுதேனா மணடுகமு மோடுமீயு நம்புகுடி யானபேர்கள் சிறைமீள
நன்றியறியாதபாவிசெம்பொன்வளர் நாடுமுரு நந்தவருள் வேதவாதி ரு
தலோனே

சுஃ

அலைபப் பொருதகணகன் முகிலப்பொருத கொண்டைய வனிக
கிரதியென்று மடமாநா, அழகைச் சுகிர்தமென்று முறவைச சரதமென
றுமறிவுக கிழிவுவந்த பழதாலே, நிலகெட்டுருவழிந்து பலதாருணத்திந்நர்
துநினைவிற் கவலைகொண்டு முதுஞான, நிலைமைத் தலைமையின்றி யலகை
ப்படைகிடந்தநிரயகருழிமிடைந்துவிழுவேனோ, பலசககரபூகங்கனெதிரீட்
டெகிரமலைந்த படைதட்டழியு நின்றுபொருவீரர், பதறிப்பதறி யஞ்சுவெ
ருளிகசூரன் முழங்குபகை நெறியுமுடைந்து வெருவான, கலுழிகருகி
சுந்த நெடுநெட்டிடனமறிந்து கருமெய்ப் பனைமுறிந்த தெனவீழ்த, கவனி
ட்டெறியுமன்பா மரபிற்றவநிறைந்த கருணைப்புதலவிதந்த முதலோனே.

எத்தனைபொன் நேடினாலு மத்தனையக காவலன்றி யெட்டுறையும்
போதுமாலி விடுவோராய், எயத்துமுகம் வாடியாலித்ததிடுமிப் போதுதுப்
கக விட்டிடுகென் றுலுயிய வருகாராய், மததகயம் போலவாழ் மறபிறந்
தாவிபோமுன வைத்தவிடந் தேடியோடி மனையாளும், மக்களும் க் கேத
ள்ளாட வததனையும் பாழதாக மடகிவிடும பாலியீதொர பொருளாமோ, வி
ததைமதம் பேசிமாக மட்டுகிரிமிந் தேறுபாழை விட்டுவிடென் றோ
சொலோத முதலேதான், வெட்டவெறும் பூமிமீது திட்டெனவும் பேயக
ளபோட வெற்றிகொளும் பேதுராகி முனைவோகன், சித்தமிகும் மாசை
யான தறுனுதன் பரனசேவை யற்புமிசும் போகளாக வருளவோனே, சி
ட்டருளவ காதலகர வுத்தமசக தோஷஞான சித்திதருத தேவவாதி முத
லோனே.

இக

சோரிப்பிண்ட மலசலாதி நாரற்பணட் மிருதுவான தோலைகொண்
டு பொதியுமுன மொருகோடி, சோகததணட் மிடையறாத வாகைச்சங்கை
நிலைநிலலாத தோலைகொண்டு ரூபமானமுமுமாயைப், பாடபுணகள் சீயி
னூற லீமொய்க்கின்ற புலவதியபாவகருண்டு கெழுமுபார மிடியோடே,
பாவிக்கின்ற பயனிலவாழவும் வாழ்விற்கண்ட சுகமுமேது பாரிற்றுன்ப
மெனவெண்ணுது மெலிவேனோ, சாரற்கொண்ட மழைவிடாது கூதற்
கொண்டு கொடுகுமேனி சாலத்துண்டு குளிப்பொறும் லமுலோனே, சாதி
ச்சங்கை வழுவிவாத பூதர்க்கென்று மரசியானதாயர்க்கின் சொன்மழலை
பேசு சிறுபாலா, பூரிககின்ற பரமஞான பாடற்சிற்து கவினோடு பூசுதந
ன்பர் கனகைம்மாறு புரிவோனே, பூசுத்சண்டை விடுபிசாசி னுதிக்கங்கள்
சூலையவாழ்வு பூமிக்கென்று மருளுமாதி முதலோனே.

ருளையினி யடைவதெப்பரிசிவ் வுலகமிசையெனவு மறியேனே, பரமசுத்த மிகு மொருகணிகைசுமர விறைவருககிறைவ வுலகமிருகைதொழு பதவுக் ச்சரண வடியாமிசைபெருகு கிருபேசா, பரிமளிகஞாறு மலருமளியுமென மருவுசிட்டொடு சருவசனமுமுறு பசியுரைக்கவலா வயிறுநிறையவமுதிடு வோனே, சுருகியுட்பொருளு மறியுமடியரிரு விழிகளுக்கொனியும் வெளியுமெனமறைசொல துறைமனத்தகன கவிதைகொடுகவிஞர் புகழுவோனே, துரிதநிகழியனுடைய பழவினைகடொடா பறுத்திதய கமலமலர்வரு சுடரெனக்கருணை பொழியு முகிலனையமுதலோனே.

டு௮

காணவாச மணக்குமணங்கமண் மேனியேற வெடித்த புணிறநீர னா சிழுகி கிளைத்தகிரநகின சலமோடி, நாறவூவ புழுகுகண்ணெளிறதொரு கோ டியியு மரிககவிரும்பிய நாரிமாரு நகைததமிழுமபடி யதிருபம, ஈனமாகிய னத்தை மறந்துடல பாதியாயிர தப்புகையுண்டு வீரலோடு சூடறகருகுவ கண வழன்முள, வேழுநாளு மெரிததுவிழுஞ்சல தாரைபாய விறைக்குமு டம்பில்தேதுபாவி யிருக்குமருமபயனறியேனே, தேனிநாளுநெருப்பிலிடு ன்சிறு மீனுமாக வயிரத்தவினுமபல சீடரோடுபுசிக்கவிரும்பியருந்நாதா, தீ யபாவ வசத்தநிரம்பியபோகளவாழ வனுககிரகஞ்செயது சேவனாதி யெனச் சரீராதனை யருள்வோனே, யானேசேனைதுதிககவருமபிரபு ராசராசர்குலக கன்னி யஞ்சலியார்வமொடு வளர்ககவளாநதருள் சிறுபாலம், ஆகியாகிய னைத்துமிருந்தருள் சோதியாகி யிருக்குமருமபொருளான தேவ பரத்துவசு ந்தர முதலோனே.

ரு௯

பாவவுல கத்தைநம்பி ஞானநெறி யைத்துறந்து பாசலினையிழ்ப்புநது கொழுதான, பாளநாக வக்கிரமணிநி தீயிலவியத்துணிந்தபாதகனை நிககிரக ன்செய் தழியாதே, சேவனாதி வைத்திருந் க மெறிவ தற்கிரகஞ் தேவவரு னைப்பொருந்நி நிலவாழ்க, தேடுவதை விட்டொழிந்து சோதனைகளைக்கடா து சேணுவக விச்சைகொண்டு பிழையேனோ, சாவுவவை நறவவஞ்சேர்பா வுலுவை னப்புரந்த நாபாவெ மககிரகஞ் தையயாளா, தாயிலுமுருககமண் போடேபெய்மைவளர்த்ததந்தை தானெனவிருக்குநறி யுடையோனே தா ப்மொடு நற்பசும்பொன் மீறையிவை வைத்துநின்று சோதிமுடிபெற்றிருந துமகராசர், சோபன முரைத்திறைஞ்சு பாதசாணதகிலங்கு துடிபவருளத்தி ருந்தமுதலோனே

௯௦

மைக்கண்மோக மடமதையாகாம விச்சையான கொடுத்தழனாடு கச்சி
ரமான்வென் னெஞ்சுலைத்து மெழுகாகி, மட்டிலலாவரு மந்தமெய்ஞ்ஞா
ன் நித்தியவாமுனை யிழைப்பிபாத வச்சிரமாக விருந்தபிராண னைகாண்,
துக்கவாதை யடைந்தபிரயாசம்பிரயாச முறைந்துகொரே தர்ப்பசாசினி
மெபுடனேயு முதலேதான், சுததமாககடந்தசீர வறபவாழ்வை மறந்த
வோர்கள் சிட்டரானவா தநதுணையோடு மகிழ்வேனோ, திகழ்மேவு வசுந்
தரைவாழ்வை விட்டபேர்களிடம்பலி பூசை செப்பமாக விரும்பியவாதிப
நாதா, சிட்டர்போல விழுந்ததுரோகி விற்போது சினந்தொருவாய்மை
செப்பிடாது மனஞ்சலியாது தெளிவோனே, பூங்கையோடுவெறுந்தவிடே
னு மிட்டுணுததொர் தண்ணியலோபி புத்தியோடு நடந்திடுமாறு நெறியே
து, பொய்ச்சநாச வருந்தவவேட மறபசாசு கொழுமபடியேவு பட்டப்பாதரி
ரந்தரான முதலோனே

சுக

உலகமாரு சிலுகை யலகையாம் புவியை யுடலமாக கலியைமனையா
ளாம், உரிமையாக தனையை மதலையாக கிளையை யுடைமையாக கலுவையு
றவாடி, அலகுலாகுகொடிய டவமெலாந தமிழனடையவாழ்ந்தரிபவுயிரவீ
யவழலெவாகருமுருநரகமாக குழியிலடிமைடரீக குறையமுறையாமோ, வ
லியனாக குருவினடிமையாமவனை வலதுபூஞ்செவியை யறவீசும், வயிரனா
ந்தகனை கிலமெலாம்பரவவரிசையாந்தலைமை யருளவோனே, யிலகுலான்
தியிலருபாசார திசை கொடி நிமைபயகவீதைபலபாட, வினைமையாருசி
றியமனிதனும் பிறவியிசையவாற கருளகொண்டமுதலோனே

கஉ

வரியளி தூங்குமாலே செஞ்சுரிய கூந்தன்மாதர் மதிமுக வாஞ்சையாரு
மடுவூடே, வலையிடை பாடநதமீனி லிடாபல தாங்கிநாளு மனமது தேம்பி
வாடி நிலமீதே, ஒரு சூனைகாண் கிலாததமியனை யாயந்த ஞானவறுதியின்
மேம்படாத வினையேனை, யுலகொரு மூன்றுனோரு கினைவொடு வேண்டு
பாத மருள்செய்து கருவ தத்துபோதோ, அரவுகடண்மொல விட
மொருதாம்பிரகாக மணிநிழ லாடுபொதி லறகீடும், அதிசய மாஞ்சுராய வுத
விசெய் தோங்குயூதர் குடிசிறை மீண்டதேவ சருவேசா, இரவிடைகாந்தி
வீசுபனிமதி தாங்குபாத விறைமகளீன்றபால தவசீலா, விளமணி காண்
சோதி முடிபுனை வேந்தர்பாட வினிமையை வேண்டுமீந்தி முதலேனோ.

மாமகிடு கத்தியர்க ளாண்பலு சொற்பநில வாழ்வுகண் துக்கம்விகசி
தமான, வாலிபப்வியர்த்தம்வரு தேகமும் னிததமியல் வாணிகம வத்தவிரு
வெருகலம், நாமிவணிருப்பதுபொய் சாவுவரல சத்தியமென நாடொதுரி
னைத்துருக வறியாத, நாயடிய னுக்குனது சீர்பத துணைக்கமல நாணமலா

வரிப்பதினியெதுநாளோ, காமிருபி நசுசரவு பூரமெலி யட்டைதெறுக காற
வனை பொக்கவெளரு கலைநீன, காணவதை வெட்டியினி நீபுகியெனப்பெ
ரிய காணமுரைத்தருளு மசீர, வாமமலை யப்பர்செவி யானதில்விளபபுக
ரும்வானவ வனைத்துலரு நிறைவோனே, வாருதி விலத்தையுர மூமிரு
னொத்தபவ மாயையையறுத்தருளு முதலோனே. சுச

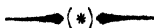
வடுவையொக்குங் கடுவையொக்குங் குவையொகருங் கீணையொபா
கீரும் மயிலையொக்கும கயலையொக்கும விழிமாறா, மதியையொக்கும வன
சுமொக்கும் முகமினுக்க மனுதினததென் மனதுருகரு தழலையொக்கு மத
னாலே, படுகொலைக்குங்கொடியிடுக்குங் களவினுக்குங் கணபகைக்கும் பல
வசைக்கு மூடலெடுக்கும் பழிபாவி, பரதவிகரு துயரினைக்கணடிதைவெ
றுக்கும் படியிரக்கம் பணியிகததன் சரணபதம தருவாயே, கடிமலாத்த
ண் பொழிலிடித்தத் தையயிரக்கும் பொழுதொழுக்குங் கறைவெயாக
கொண்டுடனனைக்குங் துயரானா, கடுவினைக்கொண டிளிஞாவைக்கும் மு
டிபொறுத்தும் பசுநிற்ப்பைவகளைபிடித்தது மரசிருக்கும் பரியாசா, புடைபா
கருகு செழுமலர்க்குண டமனுடுக்குங் கொடிமதிட்டிண புரிசைசுறறுமெய
ருசலைகண டெருவுடே, புலியனைத்தத் தழையவைக்குங் கிணுவையைச
செந் துளிதுளிகரும் புயநெளிக்ரும படிசுமக்கும முதலோனே. சுரு

நாளுநானகசுவகில் வாழும்வாழ் வற்பெரு நாளிதர மிததையொரு
பொருளாக, நாடிநாடிப்பெரிது கோடிதேடக்கருதி ஞானவாழவைக்களை
புமறிவீன, மூலமா யத்தமிர நீலபாவப்படல மூடவே தததுணர்வை யுன
நீது, மூட்டாய் விட்டதமியேனையாடற்குனது மோனஞானக கிருபைபுரி
வாயே, மேலவானததுமிரு காதிரூப்பருவை மேயருபத்தினொடு நரரு
பா, வேலைஞா லத்தினுயர் யுதர்சாதிககிறைவ வேதசா ரததையருள ருரு
தேவா, காலகாலத்துழி யாதனோதிசொருப காரண வெப்பொருளுமடி
பேணும், காவலா வுத்திமகுணகரா சுத்தமன காதலா தற்பாவெம முத
லோனே. சுச

தாயத்தை யுகொண்ட தாரத்தையும்பகத மானத்தை யுஞ்சுந்தம
தருது, தாவுக்கு மிழ்கென்றன் வாழவுக்கு முண்டென்று சாதித்தவன்மீப
ற்ற வுபகாரி, காயத்தி லின்றொன்று சேவித்தொடுக்கறதய காலத்தி லெவ
கின்றது தெரியாத, தாயக்கமென்கின்ற மாயத்தை வென்றவருகாவத்தொ
யின்பக்கு பெறுவேனோ, பேயைக்கெயவ்கொண்டு லோகத்தை வென்
கண்டபெயர்சித்தனுகெய்கை தொழுவாதா, மீறற்பழங்கத்தை சூழும்பொதி
ந்தண்டர் பெண்ப்பிழந்தன்று மகனாகி, மாயத்தி ரவகொண்டபாவத்திற்

குன்ற வானிற்பிரியங்கொண்டுகர்வேன், வாழச் சுரந்தன்பு யசவித்திரங்
கின்ப வாரத்தனக்கொண்ட முதலோனே. ௬௭

இருகண்ணருவி பொழிய வெளிய னிதைய முலையின் மெழுகாகி, யி
ராகி யினகி யுருகி யுருகி யினிமையடையவொழியாகின், நரிய தவசு புரிய
அலக மலகை சரீர பகைகேணின், அகலவிலகு பரமவழியை யறியு மறி
வை யருள்வாயே, சுருதி யியலபு பகருமுனிவா தளனிபுதிர வருபாகி,
தொகுதி பரவவறிஞா சபைகள் தொழுது தொழுது பணிமாற, மருவுகச
கா நகரி தழைய வளர்செய்சிறிய மகரூபா, மரியை யரிய குமரசருவ வர
முழுதவு முதலோனே. ௬௮

தனந்த மஞ்சரி.

காமமோகன மங்கையராசையின் மூழ்கிநாடொறு கங்கைமேல்வெ
ருகாதல்கூர்வலி சிந்துகள் பாடிய வினையேனோர், நாமமாயினுமுன்புகழே
யுரையாத பாதகனங்கவனா லொரினான்லாதினியிங்குளராசொன மொழி
வேனோ, சோமரூரிய சுந்தரியாரணிஞானபூஷணியந்தரிசாகரி கோதிவான்
வர் தோண்டிசெய்தே தொழுபிரதாபி, ஏமரூபசவுந்தரினசுறுசுறுசுசுசுசு
வம்மிசபாலகி யேசுநாதனையின்பொடி தந்திமெரிமாதே.

நித்திநாமயகமெனு மித்தனாயினிற்பயில்வை நிச்சயமெனத்தருது
மோர், பித்தனையறிகையிலியைத் திருவுளத்துறுதிபெற்றிட நினைத்தருள்
வையோ, அத்தனையருட்கிருமை நித்தினையெனக்கினியவப்பினியைச்சொ
ருபமா, உத்தமதனத்திடுகுபெற்றபரிசுத்தவருவொப்பினியைத்தந்தியென.

மலர் தலைநிலப்பலனை நிலையென நினைததவையைய மனதினிலிருத்திய
தவே, தலையளிமயக்கமுறு கவலையையறுததுன துசரணினை தரக்கடவை
போ, குலவனாமுகடடிலெழு மிளமதிமித்ததடியர் கொடுமையைகற்றநி
ரகத், தலகையையடைததுமயர் பரகதிதிறக்கவருமலையளித்தகனியே.

விரகமோகனமாதரளகபாரமு மாலவழியமாதனபாரமும, கருதுபாத
கன்ஞானவறிவுபோய மடமாதர்கவலையாகவுந்தியோ, குருதிபாயமலர்மே
ணிபதறவே நெடிதானகுருசிலா ருயிரசோரவே, இருகைகாறனிலாணிய
வேவருநாதனினியதாயெனுமாதோ. ௪

தொந்தவினைமைக்கணமடமங்கையா வருந்துகனதுன்பகவிச்சைக
ளிலே, இரதவயசுக்கு ளறமிஞ்சியகருததை யினியென்று தெளியக்கடவ
னே, சுந்தரிசுலட்சணிகவுந்தரிசுடாககலை துலங்குமருணப்பிரபைநீள், அந்
தரியுனக்கபயமென்றவாகளுக்கருதவுமமபுயபத்ததரிவையே. ௫

ஒருநாளும் மன்பறறசமுசாரதுன்பத்தி லுழலாமெனறைகருமே, பர
லோகசம்பத்துவெருவாழ்வினம்பிகை பதிவாகநம்பிகைதா, இருபோது
மன்புற்றவடியாக்கள் சந்திக்குமியல்போவெந்நிககவாழ், சரணரவிரத்ததிபி
ரகாசவிமபத்தி தமியோர்கடம்பத்தியே. ௬

அடையவருதுக்கசகவுலகைல மற்பமெனவறியுமறிவிகையறியேன்,
நெடியவலகைக்கழமை யழமையெனநித்தமெரிநிதாயமகிலுட்புகுதவோ,
படியிலரசர்க்கரசிகலவுயிருக்கிறைவிபரிதிபணிசடடையுடையாய, விடவ
ரவினுக்கிரமமணிசிதறியுடையவுதைமிருதுபதபதமமரியே. ௭

அரியபுத்தியுளமனிதர்சற்றுணமென்னளவுமற்பவறியேன், மிருகமொ
த்தஞ்ஞாவவிலக்கணனைவிதறவிட்டிடுவையோ, சருவசத்தியுளபொருளை
பெயர்ப்பரிய தனிமுத்தப்பரையே, பிருதிவிகுளொருமகவெனப்பெறவே
பெருமைபெற்றமரியே. ௮

ஆலத்துவந்துதவுகேரத்தில வந்தவினையாருக்கோவந்ததெனவே, பா
வித்திருந்துபிரதாபத்தையென்றுநினை பாவிக்குணத்தவிரகுமோ, சேவித்தி
றைஞ்சிமணிநாவிற்புகழ்ந்துருகு சேவைக்குகாதபெரியோரா, ஆவிகுக்கத்
பெருவாழ்வுக்கிரங்கியருளாகப்பொலிந்தமரியே. ௯

ஊடுமுழுதுர்க்கத்தனைமிகுபொய்ப்பண்ட மூதியறிவுற்றந்தமே, யா
னவுடனத்தஞ்செய்யமாயவினை சிறப்பந்தமாரபடவிதிக்கின்றதோ, ஞானம

றையாதினாதிசயவேதமறைசத்தங்களுவி விரதித்தின்பமார், காரணமற்ற
ஒருண்டா பூசனைதனைக்கொண்டகாரணிகளாததனகமே ௧௦

அன்பற்றமடமாதர் துன்பத்தில விழுபுதமஞ்சகம வினைதேடியே,
என்புத்தித்தமொற நின்றெய்குமவமான மென்றைக்குமிதுவாகுமோ, துன்
புத்தினிடா சோபிரபஞ்சத்தை மருவாதொண்டாகு வழியானதோ,
அன்பற்றப்பொருளான வென்காததாதமதாயி வந்திகுமதிருபியே. ௧௧

பெலவறுதி அக்கவ கணநாதினாபிணிகொண்டு பிரகிருதிநிர்ப்பந்த
மோ, டலைவறுமவிடக்கிந்த வுடலழிவதைக்கண்ட வவசியமெனக்குகன்ப
தோ, சலந்தியுடைக்கின்ற பிரளபமெனத்தானது தனியருள பர்க்கின்ற
தோ, மலாவிழிமடக்கொம்பொருளவடி வெடுக்கின்றழறி கடனிலைதருமப
மே ௧௨

வந்தனைமற்றது விரதங்களைமற்றது திருமந்திரமற்றது மற்றவா, உந்தனை
மற்றது பலந்ததையிலவிழுந்த வெனையங்குணமற்றது விடுமோ, சிந்தையி
னினைந்தவாகள சந்ததருமவந்து சிலதெண்டனிகின்றவர்களோ, டந்தம
றவொன்றியவா நெஞ்சுருடி கொண்டிலகும் பராவணங்குமரசே. ௧௩

உண்பதுதுயிலவது பொன்பணிபணிசுவது சலிலிசைவதுபோல,
எண்பதுமெழுபது வந்தயினுனத்தியெந்கினி நினைஞுவதோ, அண்டரு
முனிவருமந்தமின மனிதருமன்புசெய்திடுபதமே, வண்டனிமலரென நின்
நிடுபிரபலிமவகையா தமதரசே ௧௪

தூயபரனடிதேடி நாடுவதிலாதுலக சூதுகிரியாசெய்யுழுவ, காயரிது
நிருமலமாயிது நெடிதூழிகாலமுதலுமிர வாழமோ, மாயவினையனுபாத
ராசகனியெமையாளும் வானவாகடொழுதேவனா, தாயரெனவருபாவை
யே யமிதமறைவேத சாரமெனுமடமாதரே. ௧௫

வாயாலுரைக்கரிது தியேனடக்கைகளை வானுளபடைத்த வளவும்,
பேயோடதிதநரகாளாயுயிரகருறுதி பேணேனுயிரகருதவியா, காயாமதி
ப்பிரபையோயா தெறிக்குமிருகாலாயெவர்க்குமுரிய, தாயாயிரகருளதே
னெபெனக்கினியசாதாரணத்தரிவையே. ௧௬

வேதனைகொணையிர் போமளவஞ்சிலமேதை புரிந்திடவே, வாதுசெ
யுஞ்சடமேனினியாபுவி வாழ்வையுருமபுவதோ, வோதியமந்திரபூஷணிசம்
பிரமிபுழுவின்னெயொன்றியமா, வாதரஞ்சகஞ்சு சகந்திரபாதிபர்வங்கிஷமே

பிறரைகைத்தவர் குரையையுடையது பெருமைநமக்கெனவே, முறுவலவினைத்திடு விழலெனனக்கொரு முகமனுரைத்தவரார், தறையினுயிர் கருளபடியையுடையவா தமையும்வளாப்பவளே, யறிவுபொறைக்கொருருருவைநிகர்த்திடுமரசர் குலக்கொடியே

கயி

மனைவிமகவடிமைபரிசன முரியவயசரியவன்யு மனையெனுமவைகளோர், கனவிலுறுபொருளையவிதனைநிலையெனமனது கருதுவதுசுகிதமுளதோ, தினகரனுமகியமொளிபளபொளநிலவவணிகிழவருமழுகனரிபுங். கனிபமுதமதுரமொழிமழிபழிகியகுழுவிகருணைநதியெறிசலகியே

வெகுபாவசங்கமவரு வழிபாகவுநகியிமே வினையாகவென்றமொழியா, அகபாவதொநவின்னைசனனாகியநத மெனையகலாததெநதவகையோ, மகராசவமசகுலபிரதாபிசநததமுகவாசைக்கொண்டமெமையாள, சுகலீலசெம்புதம்பதசேவை நம்பினவாதுணையாகவநதமரியே

உ௦

அளவற்றதூர்க்கநத நரகத்தினிரப்பந்தமடைதற்குவிததென்றதோர், தளர்வுற பொய்ப்பெண்கள விரகத்தைவிட்டென்று தகுபறறியறறுகொலோ, நரினதையொககின்றவிதயத்திலுட்கொண்டநவையறற சுததவகளால, வழிமிககசொறகொண்டசரணத்திபொறறங்கமகுடத்திகறபின்பமே.

வேதத்திலறிவாளாபோதிதவனாமீ துவீனுற்றவழிதேடுவே, னாகிகமுதலானலோகத்துவெகுமான மாவிககுமனுக்கலமோ, சாதிககுமுபகாரிமாசறறசெயலிசாநிதகியவகிருபமே, தீதறறபரலோகவானததுமுடிக்குதேவறகுமொருதாயோ.

உ௨

ஆசாரமன்றிமடவாமோகவஞ்சு மொழியா கூடவுமபுகலவே, கூசாதுடம்பொருவாகேளாததன்றியிவை கூறென்னெனுஞ்சொல்லுவோ, தேசாநியததமொரு கோலாலளநதொழுதுதேனோடுதொககலணியும், ராசாநிவம்சகுலதாயே விரும்பியெமையையாளுகின்றமரியே.

உ௩

தேடியுனைத்தொருகோடிபுதைத்திடு தேசிகமிப்பார்வை, முடிவழிகருமுன்னோடியொழித்திடு மோசமெனத்தேரேன், ஏடுமுறுககவிழ்கேகனகப்பூதராசகுலத்தேனே, பாடியுனைப்பணிவோரையளித்திடுபாசமனத்தாளே.

நினைவழியுமாறுகார் மனநினிடைக்ககாது நினைவனது பாரம்போடுமே, நினைவழியுமாறுகார் மனநினிடைக்ககாது நினைவனது பாரம்போடுமே, நினைவழியுமாறுகார் மனநினிடைக்ககாது நினைவனது பாரம்போடுமே, நினைவழியுமாறுகார் மனநினிடைக்ககாது நினைவனது பாரம்போடுமே,

பலகலையுமாய்தோது மறிஞாகதையாம பாடலபகரவொளிர்தேம் பாததோர், சலைமதியின்மேம்பாடுதரு சரணிவாராதோடுகருணைநதியாம்பார்வையே

உடலுக்கித்தனவுமுலகுகித்தனவு முருகப்பகட்டுமடவார, மடலுக்கித்தனவும வயிறுக்கித்தனவுமமனதுக்கித்தன கோலாம், முடலைகருவடடுமனவயிரசச கட்டலகைமுதிரப்பமுததவிகடக, கடலைசகவறநியுலகுயிரைப்புரககுமொருகருணைததிருக்கணமரியே. ௨௬

பலபலபுனசவிகலகலெனுமபடி பகாதலிலுன்பாத மலரைவிரும்பினாபுகலுமருளுசெபவசனம் விளம்பேனோ, விலகுதருநதருகனியையருநதிடமிகைபுரியுநதரவின், இலகுசிரநதுகள் படவீருமமகராசியெனுந்தாயே

வ்ணடாடுகுமுனமாதர்சிறகாரமொடுவால மங்காதவதிருபமுறை, க்ணடாவிதடுமாறநினேடியிமையாத கணபாவையொழியாததோ, வ்ணடானபொருளாயவுமன்போடிபணிமாறவொன்றான சருவேசனா, கொண்டாடமுடிஞ்சுநதாப மணுகாதகொம்பானமரிமாதரே ௨௮

நாட்டிவைத்தபொருள்கோடி தோற்றிரகவதிமேகமீட்டுபுத்திமடமா தரா, மூட்டிவிட்டவறிவின் கோட்டிவிட்டி வரமேவுமோட்சித்தவழிதேடவாள, நாட்டமுறதயவொடு தோதகிரிககு மறிஞோகணுகினிறகு மூபகாரியே, தேட்டமுறதபரலோகபாககியத்தை யருணஞானசேட்டனுக்கு மொருதாயரே ௨௯

எனக்குநிகரிலையொருத்தரென மதமிருகருமனதுடையே, னுனகருவழிபடுககை முதலியவொழுகக முறவெளிதோ, சினத்தகதழெரிமுகததிலலகை கழுகைக்கவுயாகதியா, சனத்திலரகசெய விரததிவரமிகுத்தவததியெனுமரியே ௩௦

மனைவியொருபககதின் மதலையொருபககத்தின் முறுகமறுகப்பெறதாய், தனதுகுரலுச்சுததில விதறியமுமுற்றற்றசமயமதி லொததிகையா, அனவரதமொப்பற பரமவுலகததுக்குள் மரர்சபையிசகிகவே, பனிமதியமிக்குறறநிருவடி நிலைச்சுத்தபத சரணவற்பத்தியே ௩௧

வேறு.

ஊருணநிறவுண்டன்னை பிதாவுண்டுண்டெனவே யுலகிலோரு, பேருண்டொழியவவராலே பேறுண்டெனவும பெறலாமோ, சாருணடிருநதவுயிருடலைததானே பிரிந்துசாகுகாலம், ஆருண்டெனக்கு நின்னைவிடவமமேயெனையாண்டருளவாயே. ௩௨

முத்தபங்கு
முத்துப்பெற்றது.

(வண்ணம்)

புராணம் புனனாகவராளி நாளம் :

தானதனத்தனனா தன தானதததனனா தன தானதததன தானததத-
ன தானதததன தானதததன தானதனததனனா தன தானதததனனா தன
தானதததன தானதததன தானதததன தானதானன—தனததனதத
தனதனதன தனததனா

ஈரமாதநின்பே|தழலாபெரித்திதிபுயி|ரானதற்பமி|ராமம,சதின|யே
யதெபபடி|யாயெரிநதிடு|மீதையறிநதுணாவி|னனவோதுமுனசுதனார்
முக ஸீதிஷங்குமி நீர்க்களினகன்ற வோவையுமபடுஞ்சோரியானதை, யோ
துஷிலக்கொடுபொன முக மேதுடைதததினாலதி ஸுபமபபடி யேபதித்தசு
ஸுபமததைவி ரோணி கைக்கிடையோவியமென்றதிலே யவா சாயலகன
டதினா லதை யோத்கநதனிலேமுகநதனி லேபணிநதுகொண டோதுவா
ளின், யினாவருத்தியதான்முகம வேறுபட்டதுவோ மகனேயெனச்சொ
லியாரூலத்துடனேருமபொழு தேதடத்திடை, யேயுதிரயகளெழா வொ
முகா நினந்தடியா னதிதேதுவென்றனை கூறவுங்கருணகரனசொலுஞ்சே
சுநாதனா - நடத்திடப்பொற பதமலரின் குறிப்பிதே. (ஹ)

ஏசுவதெப்படியோ வவா போதலெதெருவோ மகனையினத்தனை
யோதவித்தனை யோவெனத்துய ராயரற்றலொ, டேதினியென்புரிவே
னென தாடியம்பிரனே யும தேகந்கத னாரென்மைந்தனை யின்கொண
டுசென் நேகவெயவர், மேனிவடுப்படுமே தழல்வேலயிற்சடுமே பல வேத்
னாககொடு-தோளிடைககன மேதடத்திடை யேசுமத்திட, வேனின்மிஞ்

நடுமே திருமேனிவெம்பிடுமே திருமேனிவெம்பிவிடாயமிருந்தத னாலவி
முத்துநொந் தாவிசோருமே, யீனரிழுத்திடவே நில மீதுறைப்புறுமே யெ
ளியாளவயிறினி லேயுதித்தவெ னேயபுத்திர னொயிப்படி, யேதுயரங்க
னொடே மகனே நடந்தனையோ விடி யோபிரமபடி யோபிடங்கிடி யோ
விஷயகொடுஞ் சூதரானவர் - பிடித்திழுககத் திருவுடலம் பொறுக்கு,
மோ - - - - - (வ)

சோரங்கொலைக்களமானது தூரமெத்தனையோ துலை தூரமெத்தனை
பாரொனத்தய ரோடுநகரு னாகர்த்தவ, தூயவனுக்கனிமாமரியாஞ்நடன
சொலுவா னதி தூரமிங்கிலே யேயடாநதது ரோகாவனகொடுஞ் சூதாசே
வக, நோகதிருச்சுது னாயி தோநடத்துகிறுரித்தோ முழக்கமிதோமனாக
களி தோவினாச்சலிதோ கொலைக்கள, மேகிடந்திலிவி ரிவைதாமத் செ
லுமோ வெனவேநடந்தன ளாகிமைநதனையேதொடாநதிடுதாயாகாண
வெ, சோகிதிருச்சுதுநாருஞ்சோடுகுப்புறவெ யவச் சோபமுற்றவ ராய்வி
னைக்கொலை யூதாக்கைப்புடை யாலிடிக்கவே, தூயசுதனறையே தழு வாவ
னைத்தனளா யுடி யூதாவனபொடு மேயிகழந்தக பாலமெனந் ன் நேறி
யேயவா - கொலைக்களத்திற் சிலுவையையங் கிறக்கிஞர் - (வலறு)

சூதா கொலைக்களமே விய நாதருற்றிதொ, கம தோயகைப்பிரசானபி
ச்சதை யேகுடித்திடவேகொடுத்தவா, தோலுரியுண்டதிலேசுத னரதங்க
மெலா மிது சோரியினகசை யேநனைத்துட னேயுலாநதிந் தேகமுதறு,
வாணமதைப்புதிதா கவெ யாடுரித்தனபோலுரி வோடுகாததா கை காறுநை
க்கமு வாணிதைத்திரு சோரருக்கிடை, யூனிநரநதரமீ துடலேசுலுவகிட
வே யுயா வாணிநெநதையொடனாவெம்பிழை மாறவென்றிரநதோதவே
வெரு, தூறுமிக்கசொலியே கொலை யூதமொச்சியமாகவே தூஷணித்திட
வேயிடத்தறு சோரனெத்திட வேவலத்தறு, சோரன்வனககிடவே யுய
ரவானினதமொடே துலையாதன்கதி சோவையெனநந் யூதர்வஞ்சினீ
ஞாகடாயமரி - வலப்புறத்திற் றுயமொடுகின் றரற்றுவாள். - (உ)

சோராகளுக்கிடையே சுதனனகர்த்தனையே மிக்குதாவுணத்தொடுகா
ல்கரத்திடையேயிருப்புமுளாணிதைத்தமெய, சோரிசொரிந்திடவேயுடலா
விதொய்ந்திடவே துயாவாள்களமபுகள் சேரகந்தனிலுமிழைந்துநொநதே
சுதரதையோ, டேதமவினைத்திவார் பிழைகோபொறுத்திலிவொணவேகந்
சுதனாதமைப்பலி யாவளிததுமுனொளசிததுவி, லேகபரன்சுதனையிழி
யூதர்தங்களை வீலையினவெஞ்சிறை மீளவுகங்குபை நீர்செய்ந்நிற்கொண்
றாகாள்யூதரி, 'தோர்சிலுவைத்தருமே லுமையினர்வைத்தனரோ சுதனனத்

நபரனெயனததுயரோடுவாச்சிய தாயாநிறகவே, சோதிபரன்சுதனூக்குரு
சோடிருந்தெழுவா சகமேபுகன்றுய ராவிதுஞ்சினாதியவஞ்சருங காண்வே
யவா - மரித்திடத்திற சிலகவமவந ததெதால - - (உலுறு)

சோபமுநசசுதனா பீண மென்மரித்திடவேதுயா சாகரத்தினிரூயா
நிறகவுலோகமொககவி யாகுலததொடு, சூரியனுங்களைசேரொளிபோயிரு
ண்டதுமா சுறுபூதரஞ்சினாபாதிநதகபாலமெனனலும போமுதலாயுற,வா
திமுதநபரனாதிரு வாலயத்தினாதானதுவேகிழிந்திரு கூடுறனப்பட வாசு
லததொடு தாயரற்றுவ, ளாவிபிரிந்ததுவோ மகனேயிறந்தனையோ யுணையா
னிழந்தமெ ன்றவிகொண்டமுயவேனெ வென்றுகின்றாவிசோரவே, சோதி
சடத்துவிலா வினினேரிசததனா லொருமுடனிடிர மோடுகுததவெசோ
ரியொககநன னீரகுதித்தனசேபமுடனகனிமாமத லெனவுங்கருணாகரூ
யனுரதுயா மூழ்கவுங்கதிர்மேனமறைநதனன கோடிமாழகிட - நிருசுசுடத
தைச சிலுவையினின நிறககவே (வநு)

ஆரணசிஷ்டாகளா மிரு சீஷரககணமே நிரு வாணிகைகததையேவி
தெதுமெய கீழிறககவி யாகுலததொடு, தாயமரியங்ககயிலேகொடு தாவி
மைநதனேயே மடி யாசனநதனி லெயமைநதுற வேயணைநதுநொநதேசொ
லவாளிது, வேதவிதிபபடியோ முனிவொருமுததுகொலோ மிக வேழை
புதிராணகவிபபடி மீதுதிததுயிரதானிழககுவெ, பூமிசைமுநகினராமதமே
வையின்பிழையோ வெனவேயிருநதி ரளாயமுங்கனி ரரவவநதுறரு
சோரிமேனியி, லாடைவிதிததினா லபி வேகமுற்றினளா யுயா வானநற
கமழ் வாசவர்க்கமெ பூசிறநறுகி லானமறைததவா, பூதரநனகலிலா மறை
மீதமைந்திடவே செய லானபினசெரு சேலெயமபதி போயடைந்தபின
சேசுநாயகர்-பிதிரககருககுப் பரகதியங்ககககவே. (வநு)

ஆதனாயுட்புதைவா கியபாலத்தினிலே யபிராமடிகருறு வோபிதி
க்களை வாணுககதி யேறுவிததுமெ, யானசுடந்தனிலே யுயிரகடிவநதறை
வாய் திற வாவெழுத்துவினேறியொனதைபி தாவலஞ்சிற தாரிவாசமாய
மேகினி முறறிநொள் புவி மீதினிறககிசோ மதி வீறுதெதிர னீளகடற்றி
ணாபூகியத்தொடுசேர்மனுக்கல, தேகமெரிந்திடவே வட வாயெனுநதழலா
மணு மீனவந்தவ ராவிங்ககமொடெயெழுநததுற பாரிலேயுற, வாதிரிருச
சுதனா முகில வாக்கனத்தினிலே யவரீ மேவவககண மேவலத்திடமாககிற
பாகயேர்துர்ச்சனர், பாவநிகழ்ந்திடவே வரு வாரினங்கடைநா ளவாபாத
செந்தனி ரீகித்தம்புரி பேறுதந்திடுரு சேசுநாயகர் - பொதுக்கணகருத்திரு
நடுவங் கியற்றுவார். (க.)

அனனையின் பிரலாப வண்ணம் முற்றிற்று.

வலதுகரத்திலிடியேந்தி மறஞோகரத்தின் மறையேந்தி	-	*
இலகுஞ்சினமலையதனி செமககுநிருபமவகுததனனோ	-	*
உலகிறபரத்திற்பராபரத்தி லொடுங்காதடங்கா தளவிலலான	-	*
அலகிறகடவுளோகனனி யகடழிலொடுகி யடங்கினனோ	-	*
அருவாயளவிற பரஞ்சோதி யனாதிசுதனா ய்கண்டிரான்	-	*
உருவாயொருதாய மகவாகி யுலகினமனுவா யுதித்தனனோ	-	* 3
காநதுங்கதிரோனுமெதியுங் ககனமபுவனமனைத்தினையும்	-	*
ஏநதுங்கரத்தானொருமடநதை யேநதுங்குழந்தையாயினனோ	-	* 4
விண்ணிலங்குவசேனை வியப்புறிறைஞ்சுக கொலுவிருப்போன்	-	*
மணனிலெளிய மனுககுலத்தார வசைவுறிறைஞ்சுவிசைந்தனனோ	-	* 5
அண்டகட்க முடைநதுசல மனறுபெருகி மனுககுலத்தார	-	*
கொண்டகொடிய பவரதுறப்போன கோப்பபெருக்க மறந்தனனோ	-	* 6
ஆயவுசத்தின்கடைநாளி லகிலநடுங்கடுவொப்போன்	-	*
தியநடுவுக்குடனாகத் தேவாநடுங்கசெயலெனனோ	-	* 7
அண்டமபுவனமபாதாள மனைத்தோர்விரலா லசைத்திடுவோன்	-	*
கொண்டசிலுவைசமைசுமக்கக் கூனித்தளர்ந்து குறுகினனோ.	-	* 8
இன்றுகபாலமலைக்கோட்டி லிருகாலகர முமோமரத்தில்	-	*
ஒன்றப்பிணித்துக்கூடிரும்பே யுருவவறைய வுநதனனோ	-	* 9
மலைமீதுயாந்தசிலுவையினமேல வனசபதமுபிருகரமு	-	*
நிலையாயறைந்தமுனையுருவ நிறைசெம்புனலும்பெருகிடவே.	-	* 10
கோப்பபெருக்கமறந்தவனோ கொலைப்பட்டியர்ந்தமலைமுகட்டில்	-	*
கோப்பபெருக்கமுறத்தனது சோரிவெள்ளஞ்சோரிந்தனனோ	-	* 11
தலைசாயநிருக்கவிடமுளதோ தரித்தமுள்ளின்முடிவருத்த	-	*
உலகரயமனுவாயனுபவத்தி லுருகுமுருகுநிருவுளமே	-	* 12
தோயுமிரத்தக்கறையுடலுந துரியவுமிழரோக்கறைமுகமும்	-	*
வாயினகசப்பையருந்தியிதோ வருநதுமவருந்தும்பாருசுடரோ	-	* 13
சுவியுமலாககண்ணீர்பெருகுநகொடியோமொழியுந்தூஷணத்தால	-	*
செவியுமவருநதுமாறுதலாயத் தேறுமிடமொன்றிலையனனோ	-	* 14
என்றும்பரத்திற்பிதாவலத்தி லிருநதெவ்வயிர்க்கு முயிரளிப்போன்	-	*
குன்றிறசிகரங் தருசேறிக் கொலைஞாடுவிலிறந்தனனோ.	-	* 15
மேகசிக் கரணத்திருந்து விமலர்குழநடுவுகாகும்	-	*
தூகனெளியேங் குறதமொழித் திணையின்முத்தியளிப்பவனே.	-	* 16

INTRODUCTION

The remarks contained in the introduction to the guide book for Excursion B3 are equally applicable to the section at Credit Forks. In fact the sections at Hamilton and at the Forks of the Credit are both essential to an understanding of the formations exposed along the face of the Niagara cuesta. For the correlation of these sections and for the necessary general information the reader is referred to the guide book for Excursion B3.

ANNOTATED GUIDE

IROQUOIS BEACH

Miles and
Kilometres

	Toronto	On leaving the city, the
0 m	Alt 254 ft	railway traverses a flat area
0 km	77.2 m	covered with post-glacial
	wind action	sands showing evidence of
		At Lambton, the shore of the
6.7 m	Lambton	post-glacial Lake Iroquois is
10.7 km	Alt 399 ft	visible to the north, where
	121.3 m	excavations have been made
		in the characteristic gravel
		bars of the ancient beach.
		On crossing the Humber river, good exposures of the Lorraine shales may be seen in the scarped banks of the stream. The Humbervale quarry near here has yielded many excellent examples of the large trilobite, <i>Isotelus maximus</i> , Locke. Further exposures of the Lorraine shales occur in the valley of Mimico river a short distance beyond the Humber.
		At this point the railway
14.4 m	Cooksville	approaches so close to the
23 km.	Alt 391 ft	Iroquois beach that exposures of the gravel bars may
	118.8 m	be seen from the train. Just
		beyond Cooksville, the beach is ascended and a more rolling aspect is presented by the surface of the country owing to less modification of the glacial accumulations by post-glacial agencies.

LORRAINE AND RICHMOND FORMATIONS AT STREETSVILLE

Miles and
Kilometres

20 8 m
33 3 km

Streetsville

Alt 500 ft
152 m

In the valley of the Credit river at Streetsville, Lorraine shales are overlain by fossiliferous strata of the Richmond formation. To the west of Streetsville this marine type of Richmond, in its turn, is covered by the red unfossiliferous shales of the Queenston member of

Niagara cuesta at the Forks of the Credit

the Richmond. While this member is entirely without organic remains in the southern part of the province, it reveals a distinct Richmond fauna at points farther north. Beyond Streetsville the ascent is gradual but continuous. Little of interest is to be observed until

Miles and
Kilometres

the vicinity of Cheltenham is reached when the Niagara cuesta comes into view

41 3 m **Inglewood** At Inglewood the red Richmond shales are exposed in
66 km Alt 896 ft undulating hills which are
272 4 m surmounted by the sharp
escarpment of the Niagara
cuesta, topped by the heavy beds of the
Lockport dolomite

45 5 m **Forks of Credit** On crossing the high
72 8 km Alt 1,076 ft bridge over the Belfountain
328 m or west branch of the Credit
river, a fine view may be
obtained of the face of the
cuesta and of the valley of the west branch

48 2 m **Cataract** The sections at Cataract
77 1 km Alt 1,313 ft and at Credit Forks are
399 m indicated below

	Cataract		Credit Forks	
	Feet	Metres	Feet	Metres
Lockport dolomite	30-35	9-10	100	30
Talus (covered)			20-30	6-9
Cataract shales with green band at top	65-70	20-22	35-45	11-14
Cataract limestones	25	7 6	23	7
Cataract sandstones	16 5	5	18	5 5
5 Red Queenston shales	30+	9+	175	53 2

CATARACT SECTION

1 A short distance south of Cataract Junction and a few feet above the line of railway to Elora there may be seen an excellent example of post-glacial conglomerate marking the position of a lake beach or river bank. Near this point also Lockport dolomite may be seen resting upon the upper green shale of the Cataract; in this locality only has the actual contact between the two formations been observed in the Credit region.

2 Cataract shales are well exposed on the embankment between the main line of the railway and the branch

The "Cataract" falls over Cataract limestone and sandstone near Cataract Junction Ontario

Miles and
Kilometres

the vicinity of Cheltenham is reached when the Niagara cuesta comes into view

41 3 m

66 km

Inglewood

Alt 896 ft

272 4 m

At Inglewood the red Richmond shales are exposed in undulating hills which are surmounted by the sharp escarpment of the Niagara cuesta, topped by the heavy beds of the Lockport dolomite

45 5 m

72 8 km

Forks of Credit

Alt 1,076 ft

328 m

On crossing the high bridge over the Belfountain or west branch of the Credit river, a fine view may be obtained of the face of the cuesta and of the valley of the west branch

48 2 m

77 1 km

Cataract

Alt 1,313 ft

399 m

The sections at Cataract and at Credit Forks are indicated below

	Cataract		Credit Forks	
	Feet	Metres	Feet	Metres
1 Lockport dolomite	30-35	9-10	100	30
Talus (covered)			20-30	6-9
2 Cataract shales with green band at top	65-70	20-22	35-45	11-14
3. Cataract limestones	25	7 6	23	7
4 Cataract sandstones	16 5	5	18	5 5
5 Red Queenston shales	30+	9+	175	53 2

CATARACT SECTION

1 A short distance south of Cataract Junction and a few feet above the line of railway to Elora there may be seen an excellent example of post-glacial conglomerate marking the position of a lake beach or river bank. Near this point also Lockport dolomite may be seen resting upon the upper green shale of the Cataract; in this locality only has the actual contact between the two formations been observed in the Credit region

2. Cataract shales are well exposed on the embankment between the main line of the railway and the branch

The 'Cataract' falls over Cataract limestone and sandstone near Cataract Junction, Ontario